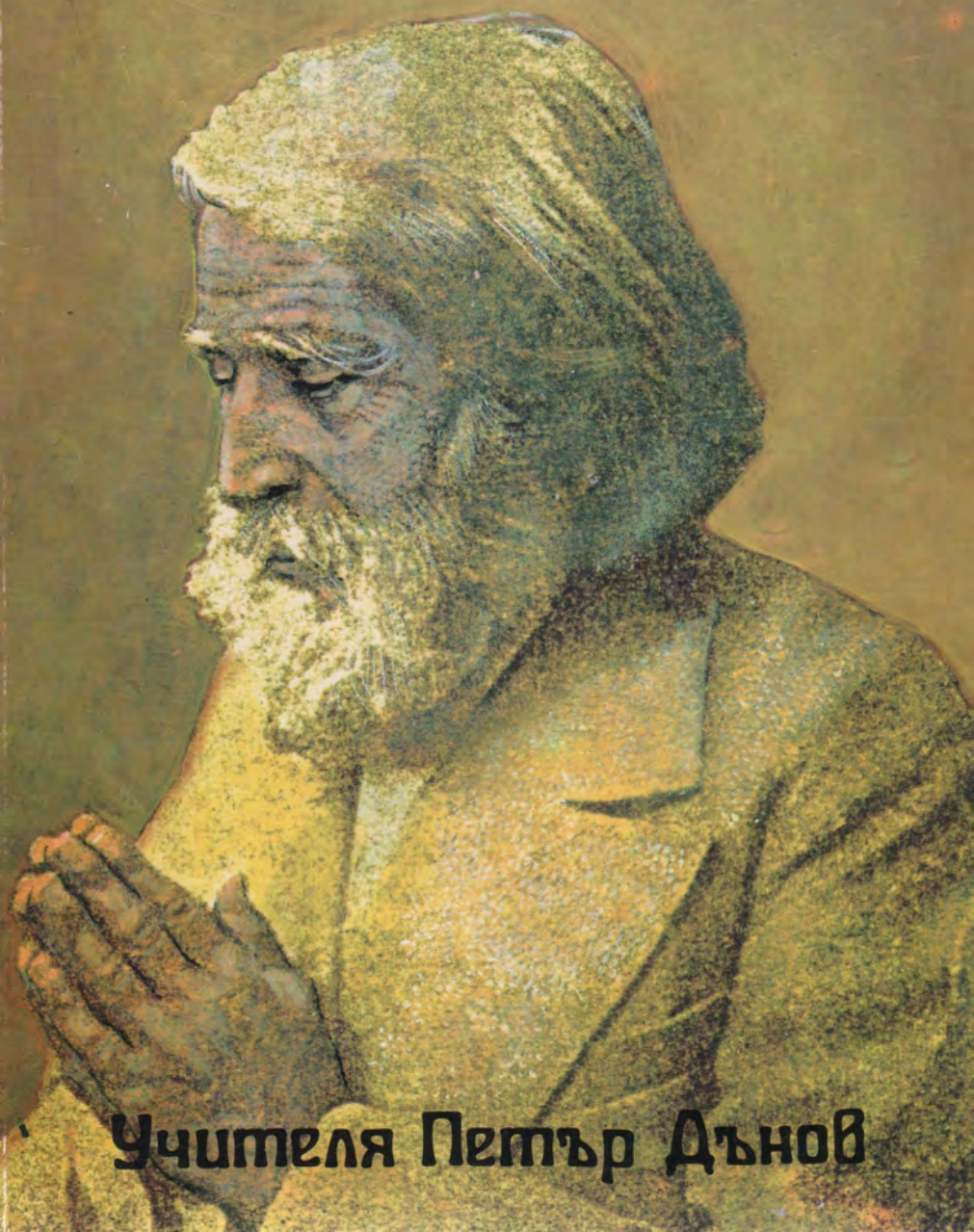

УЧИТЕЛЯТ ЗА ХРИСТА

Учителя Петър Дънов

Предан и трудолюбив ученик на Учението,
изнесено под формата на беседи, лекции
и примери от личния живот
от Петър Дънов – Учителя

Защо впрочем над такива книги да не се пише
вместо името на автора, просто:
„Съработник на Христа“

УЧИТЕЛЯТ ЗА ХРИСТА

*В настоящето издание като съставителство, сборник
от изказвания за Христос, е съхранен стила и пълната
автентичност на изразните средства на
Петър Дънов – Учителя*

Хелиопол
2007

„Това е животъ вѣченъ, да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога“. Като махнемъ думата „вѣченъ“, остава стихътъ: „Това е животъ, да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога.“

„Каквото вържете на Небето, вързано ще бѣде и на Земята; каквото развържете на Небето, развързано ще бѣде и на Земята.“ Това се отнася до онѣзи хора, които сѣ познали Бога, а не до онѣзи, които не сѣ Го познали. Това се отнася до онѣзи зрънца, които сѣ на нивата, а не до онѣзи, които сѣ въ хамбара.“

УЧИТЕЛЯТ ЗА ХРИСТА

Второ издание

© Хелиопол, 2007

© Апостол Апостолов, художник на корицата
по мотив от черно-бяла фотография

ISBN 954-9578-042 -8

БЕСЕДИ НА ОКУЛТНАТА ШКОЛА – 1920 Г.

За Христос се казва, че като се намерил в рабския образ и подобие на човек, смирил се. (стр. 12).

Човек е слязъл на земята, за да научи първия велик закон – мъчението. И когато казват за Христос, че е слязъл и пострадал за цялото човечество, разбирам, че той е дошъл на земята да научи хората, именно, на този велик закон. (стр. 57)

Ако не беше мъчението, Христос би ли станал това, което е? Кого наричат антихрист? – Онзи, който не се е мъчил, а иска да заеме мястото на Христос. Който се е мъчил и със спокойствие е изтърпял мъченията, той е Христос, а който не се е мъчил и иска не през предната, но през задната врата да влезе, той е антихрист. Тъй говори тази окултна школа. (стр. 62)

Аз признавам за мъченик истински само Христос.

Слезте долу, в дъното на мъчението и ще престанат всички разногласия между вас. Туй е съгласно с Христовото учение – нали Христос слезе в ада да изкупи нашите грехове. (стр. 63)

Общ окултен клас – Първа година „Трите живота“

Христос е започнал от малките работи, докато стигнал до съвършенство, затова казва: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни“. (стр. 11).

Даже Христос, пред изпитанието, помоли да Го отмине чашата, но после каза: „Господи, знам, че всичко е от Тебе, да бъде Твоята воля!“ (стр. 25)

Христос говорил на слушателите си чрез символи, на един образен език. Той внесе ново гледище в разбирането на живота. Ето защо, като изучавате Евангелието, трябва да се проникнете във вътрешния смисъл и да разкривате символите. (стр.33)

Много хора четат Евангелието, цитират Христовите думи, а някои се осмеляват да ги изопачат. Те твърдят с голяма увереност неща, за които малко знаят. Откъде са получили тези сведения? Чули ли са, какво е говорил Христос? Ще кажат, че направо нищо не са чули, но им е предадено от Апостоли-те. Помнете: има доказателства за това, което е писал Христос. Има една архива, в която се пази великата свещена книга с думите и притчите на Христос, написани със златни букви. Всички посветени ученици от Божествената Школа четат от великото Евангелие, което Христос е проповядвал. Всичките беседи на Христос са напечатани в тази велика книга, дума по дума, както днес се произвежда всяка дума, произнесена пред микрофона. (стр. 105)

Този Бог, Който може да слезе до вашия уровень, оттам да ви повдигне и да ви направи като себе Си – Него аз ви проповядвам. Да бъдете силни като Него, да разберете живота на другите същества и да ги повдигнете, това е учението, което Христос е проповядвал. (стр. 107)

Как се познава, че човек е спасен? – Чрез любовта, която Бог отправя към него. Христос е проява на тази любов. (108)

Бог пожела да покаже на хората, как могат да изплатят дълговете си, затова изпрати Христос на земята с голям кредит. Христос казва: „Аз дойдох между хората да им дам живот и то преизобилно“. Новият живот, който Христос донесе на човечеството, представлява капитала, с който хората могат да изплатят старите си дългове. (стр.169)

Казано е за Христос: „И понесе греховете на хората“. Това е любов. (стр.177)

Учителят е дълбокият кладенец, от който ученикът черпи знание. Но ученикът трябва да има конци, от които Учителят ще направи въжето. Щом има кладенец с вода и въже, учител-ят ще извади вода, да пият всички. Това означават допирните точки между учителя и учениците. Такива трябва да бъдат от-

ношенията между учителите и учениците. Такива са били отношенията между Христос и Неговите ученици. Той слезе на земята да изпълни волята Божия. Учениците Му носеха конци, от които Той изплете въжето, с което вадеше знание от дълбоките кладенци на пустинята. В бъдеще Христос ще изпрати Своите ученици да работят на земята, а Той ще проповядва отгоре. За да дойде на земята, Христос трябва да намери подготвени души, с високо съзнание, които веднага да Го познаят. Ако трябва да се повтори същата история, както преди две хиляди години, да доказва на хората, че е Син Божи, че може да лекува със Словото Божие, това е губене на време. **Днес всеки човек трябва да създаде в себе си благоприятни условия за идването на Христос.** Това не значи, че не познавате Христос. Мнозина познават Христос, но не работят в Негово Име. Какво значи, да работите в Името на Христос? Всяка човешка душа е част от Христовата градина. Ако обичате Христос и Го познавате, посадете нещо в душата на своя ближен заради Онзи, Когото обичате. Като сеете в градините на ближните си, все едно че сеете в Христовата градина. **Превърнете Христовата градина на земята в рай; създайте благоприятни условия за Неговото проявяване.** Вярвайте в себе си, вярвайте в ближния си, че можете да постигнете това, което Христос иска от вас. Допуснете ли безверието в себе си, вие сами се спъвате. Няма по-голяма пречка в живота на човека от безверието. (стр.245 – 246)

Любовта е магическа пръчица, която прави чудеса. Христос я донесе на земята и каза: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“. (стр. 247)

В Божиите обещания няма обратна реакция. Ако не мислите така, вие ще се намерите в положението на Христовите ученици след разпъването на Христос. Те се разбягаха и си казаха: Ние мислехме, че Христос ще стане цар, а Той е вече разпнат – всичко се свърши с Него. Обаче, Бог работи навсякъде: и в

гроба, и в сърцата на хората. На третия ден Христос възкръсна от гроба, но Той възкръсна и в сърцата на учениците Си, които отново Го видяха и се изпълниха със сила. Те придобиха ново съзнание, нов дух. Те разбраха истината и тръгнаха в нов път.

Сега и на вас казвам: Следвайте пътя, който Христос ви е показал и не се обезсърчавайте. Христос предупреди учениците си, че ще отиде при Отца Си, да им приготви жилища, но те забравиха, какво им беше говорил. След възкресението, те си спомниха думите Му и се успокоиха. Ето защо, не се страхувайте, какво ще стане с вас. (стр. 272)

Втора година – 1922

Христос даде любов за любов, колкото даде, толкоз и ще вземе. Христос не е от тези страхливци и няма нужда от такива. (стр. 258)

Сега аз като говоря за „Учител“, подразбирам не много учители – един Учител в света! Туй ще го пазите. **Един е Учителят в света.** Този Божественият Учител вие ще Го научите. Той постоянно слиза и възлиза в света. Слиза и възлиза! Когато Го обичате, Той слиза при вас, когато Му се наситите, Той възлиза. Христос преди 2000 години дойде при евреите, нали? Слезе и после, като не Го искаха, възлезе нагоре. Сегашните народи се намират в тежко положение, пак Го викат. И казват, по кой начин щял да дойде. Ще дойде по особен начин. Е, по какъв начин ще дойде? Казват: „Отгоре, от небето ще дойде“. Какво нещо е идване от небето? Ако Той дойде от небето, тъй както дъждът иде, или както снегът, или както слънчевите лъчи, какво ще добиете? Ако дойде като росните капки, той само ще измие праха на растенията, ще уталожи известни нужди на хората, нивите ще дадат повече плод. Може да дойде като слън-

чевите лъчи, ще повдигне растението, но в човешките умове, в човешките сърца Христос нищо няма да внесе. Следователно, Христос ще дойде като росните капки, ще дойде като слънчевата светлина, но ще дойде и като онази велика разумна мисъл вътре в човешките умове и онова разумно желание в човешките сърца. Той ще проникне във вас! Тогава се заражда мисълта: ще има ли форма, ще Го видим ли? Ще Го видите. И туй виждане, този Христос, вътре във вас, Той ще бъде един идеал, към който вие се стремите. Той е идеал на вашия живот. (стр. 293)

Вие нали казвате: „Ние сме в Школата на Христос,„ А, за да влезете в Школата на Христос, вие трябва да претърпите едно такова морално падение, т.е. един такъв тежък изпит, какъвто не сте виждали. И сам Христос, като слезе на земята, Той минаваше един велик изпит. Какъв беше този изпит? Че върху Неговите плещи трябваше да се сложат греховете и пороците на цялото паднало човечество и той почувствува, като че сам Той ги е извършил. И трябваше да намери един модус. Като освободи всичките тия души, да им даде един нов подтик, нов тласък, да дойдат пак на земята, да се очистят, да се подигнат. Следователно, сам трябваше да дойде на земята, да разреши задачата Си и да я опита. И Той я опита, и каза, че по този начин трябваше да се реши задачата. (стр. 370 – 371)

Грехът в сегашното състояние, представлява една велика задача за окултната школа, за Великото Бяло Братство, което работи с хиляди години в своите лаборатории, за да намери един цяр против него. И Христос, като е дошъл на земята, Той е давал на Своите ученици от този цяр, начини за лекуване. (стр. 375)

Сера, Христос е единственият фактор, на когото вие можете да разчитате. Като говорим за Бялото Братство, за Христос, ние Го знаем. – Един е Той, Който е дошъл на земята, пострадал и възкръснал. Един от членовете на това Братство е слязъл на

земята. Сега, ще оставим, кой какъв е. **Въпрос е, че туй Бяло Братство или този Божествен свят се е проявил в лицето на Христос**, но не тъй както църквата Го разбира. И ако във вас се зароди същият стремеж, който Христос е имал, ще вършите това, което и Той е вършил. Защото, ако нямате Неговият стремеж, не може да извикате Духа на Христос. Той казва така: „Ако думите Ми пребъдват във вас... „едното условие, Монте думи – разумното Слово. Туй учение, което Той е учил, не е само това, което е в Евангелието. Думите: „Ако пребъдвам във вас и ако вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще направим жилище във вас“, подразбират един велик закон. „Тогава Аз ще ви се изявя на всеки едного“. (стр. 420 – 421)

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Повярвайте в Господа Исуса Христа. Аз проповядвам едно учение – „Единство в Бога“ и казвам: във всичките времена само Господ е говорил! (стр. 487)

Христос беше разпнат на кръста, но след като слезе от него, възкръсна и тогава научи нещо. Кога? – Като слезе в ада. Там Той научи една от великите тайни на живота. И Христос не беше сам, двама бяха. Този, Който Го учеше, Учителят Му, Го заведе там долу в ада, да научи първите уроци. Христос, като слезе долу на земята, каза: „Не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Отца Си, Който Ме е изпратил долу в ада“. Той слезе долу в ада и Неговият Учител Му предаде първия урок. По какво? – Първият урок на абсолютна забрава, а то значи да **дадеш живота си напълно в ръцете на Бога и да не се роди в душата ти никакво съмнение**. – Господ да постъпва с тебе тъй, както иска. (стр. 553)

Аз трябва да ви запозная с Бялото Братство. Вие още не Го познавате. Искам всинца вие да се наричате ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава. **В себе си** тъй ще кажете: ние сме ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава. (стр. 577)

Всеки Учител, колкото и да е велик, Неговата задача е да прослави Името на Бога и тогава Той да се прослави чрез Бога. Христос казва: „Отче, аз прославих Името Ти, от нине Ти ме прослави със Своята слава“. Славата, която носи Христос, в нея е идеята. И ако има нещо в живота, с което Христос се отличава, то е тази велика Любов, Която и вие трябва да имате като ученици. Христовата Любов трябва да имате! Знаете ли, каква непреодолима Любов имаше в сърцето на Христос? (стр. 607)

Трета година (1923 – 1924)

Четвърта година (1924 – 1925)

Христо, Който е живял преди 2000 години и Той е жив. (стр. 247).

Христос и днес е на земята. (стр. 250)

Апостол Павел казва на едно място в Писанието, че главата на Църквата е Христос. В същност Христос е Словото, а Глава на Христос е Бог. (стр. 286)

Окултната наука твърди, че Христос, в Когото вярвате днес, е толкоз повдигнат, че като дойде втори път, кракът Му едва ще достигне до астралния свят. Той там ще стъпи, а в умствения свят ще се яви. Значи, във физическия свят ще видят само сянката на Христос, на астралния свят ще стъпи, а в умствения ще се яви. Писанието казва, че хората ще видят Христос само в облаците. Той няма да дойде на земята, няма условия за това. (стр. 440)

Христос казва: „Аз Съм живият хляб“. Да, само Христос е живият хляб. (стр. 449)

Пета година (1925 – 1926)

„Козативни сили“

Бог говори на хората по три начина. Когато им говори по закона на Истината, Той им дава методи, по които могат да работят при всеки даден случай. Когато им говори чрез закона на Мъдростта, Той им показва образите, които те трябва да реализират в себе си. В това отношение Христос е свършен образ. (стр. 38)

Казвате: Ами Христос защо плака? Той плака за еврейския народ, който изгуби благоприятните условия на живота. И след това Той им каза: „Аз ще отида при Отца Си, ще ви приготвя жилища и вие ще се зарадвате; скръбта ви ще се превърне в радост“. Вместо евреите други народи спечелиха и затова радостта на Христос беше по-голяма от скръбта Му. (стр. 40)

Христос е казал: „Който Ме люби, ще опази Моите заповеди“. По това ще познаете човека, дали Христовото Слово живее в него, или не. **Онези, които не са спазили Христовия Закон, чакат Христос втори път да дойде на земята. И да дойде Христос на земята, те няма да Го познаят.** (стр. 99)

Казвате и ние сме синове и дъщери на Бога. Щом е така, опишете образа на вашия Баща! Кажете името на вашия брат! Ще кажете, че името на вашия брат е Христос. Добре, още утре ще ви изпратя при някой болен, да видим, доколко ще можете да му помогнете в името на Христос. Сложете ръката си върху главата на болния и кажете: В името на Господа Исуса Христа ти ще оздравееш. Направете този опит и вижте доколко Христос ще ви послуша. Това не е упрек, но казвам: ние не трябва да се самоизмамваме, но трябва да **образуваме истинска, здрава връзка с Бога, с Христос.** (стр. 150 – 151)

За пример, каква е била службата на Христос, когато е дошъл на земята? Христос е дошъл на земята да спаси чове-

чеството, а заедно с това да изяви Божията Любов. И затова, когато някой пожелае да изяви Божията Любов, той трябва да отиде при Христос, да го научи, как да постигне това. (стр. 237)

Както мъдреците, овчари видяха звездата, която ги заведе да се поклонят на Христос. Това беше Христовата звезда, която те видяха. Христос всякога виждаше тази звезда пред себе си. Затова, именно, наричат Христос „утринната звезда или зорницата на живота“. (стр. 244)

Пета година „Условия за разумния човек“

И тъй говори ли се за кротък човек, ние имаме предвид Христос, който казва: „Елате при Мене, защото съм кротък и смирен по сърце“. Христос беше кротък, наистина, но като влезе в храма и видя, как търгуваха там, Той взе един камшик и прогони всички търговци навън. Как мислите, ако Христос дойде днес на земята, няма ли да постъпи по същия начин, ако намери подобни неща? (стр. 182)

Христос е говорил за Любовета, Която ще обедини хората. (стр.85)

Вие запитвате по същия начин, както съвременните хора се питат за постъпките на Христос, на светиите, или на истинските християни. Те често казват: не можа ли Христос да постъпи по друг начин с търговците в храма, ами трябваше да ги бие с камшик? Вие считате, че Христос трябва да бъде мекушав човек. Казвам: нито Христос, нито светиите, нито старите християни са били мекушави хора. (стр.89 – 190)

Христос, Който беше толкова силен, усети тежестта на кръста, на страданията. Христос не изгуби присъствието на Духа

Си, но Той каза: „Господи, ако може, нека Ме отмине тази чаша. Ако не може, нека бъде Твоята воля!“ (стр.99)

Едно трябва да помните: **Христос дойде в света да научи хората да познават Бога и да Му служат, а не да придобиват богатства и щастие.** (стр. 211)

Шеста година

„Отношение на простите истини към човека“

Нима Христос, Който беше гениален човек, не понесе ред мъчнотии и страдания? Той всичко предвиждаше, знаеше, какво ще стане, но въпреки това се подчини на закона. Един от учениците Му Го посъветва да приложи Своята сила, да прати един легион войници да унищожи римската войска и да се избави от страданията. Христос можеше да унищожи не само римската войска, но и цялата Римска империя, обаче, Той прие страданията, които Му бяха определени да мине. Христос носи до едно място дървения кръст, но после го хвърли на земята и каза: „Да нося страданията на хората, разбирам, но да нося дървен кръст, не разбирам. Отгук нататък вие го носете“. **Христос не искаше да носи дървения кръст и го свали на земята, а хората в Негово име и днес още носят кръстовете на врата си.** Христос издържа на поруганията на цял народ, на множество войници. Той понесе всички страдания с любов, но дървения кръст хвърли на земята. Днес християните целуват само дървени кръстовете. И защо не вървят работите им напред? – Защото те сложиха на вратовете, на главите си, именно, този дървен кръст, презрян от самия Христос. (стр. 37)

Когато Христос дойде на земята, Той ще целуне всички кръстовете. От тези кръстовете няма да остане никаква следа. Те ще се превърнат на прах и пепел. Това, именно, подразбира стихът:

„Ще обърша сълзите им, ще хвърля престъпленията им настрана и никога повече няма да ги помена“. (стр. 38)

Само Любовта прави човека силен. Когато се обърнаха към Христос с думите: „Учителю благи“, Той каза: „**Никой не е благ, освен един Бог**“. Значи и Христос, велик Учител, не прие да Го наричат благ. Когато влезе в Ерусалимския храм, Той взе камшик и изгони всички търговци навън. (стр. 103)

Апостол Павел казва, че Христос, като се влюбва в хората, страда. Защо? Понеже грехът влиза като клин между Него и хората, които не

издържат на Любовта Му и в края на краищата, Го разпъват. Той говори за **вътрешната връзка с Христос**. Външно Христос се е освободил от страданията, но духовно още не е свободен. И досега още съществува вътрешна борба между Бога и хората. Бог иска да освободи душите на хората, потънали в гъстата материя, но те все още се съпротивляват. (стр. 129)

Когато Христос произнасяше думата Любов, тогавашните равини се смееха, те не бяха готови за тази любов. Затова Христос каза, че ще излови всички ония риби от морето, които не могат да живеят в тази вода. Човекът на безлюбието не може да живее в любовта – нищо повече! (стр. 239)

Щом разберете Божия закон, вие ще научите истин<->ското име на Бога. Ще кажете, че това име е Христос. Казвам: Не е достатъчно само да знаете името на Христос, но трябва да разбирате Неговото сърце, да разбирате Неговите мисли, да знаете, коя е била основната мисъл, която е заставила Христос да дойде на Земята. Само по този начин ще разберете значението на думата Христос. Когато Христос прие Духа, съзнанието Му се пробуди и Той се свърза с Бога, прие Неговата мисъл и придоби Вечния Живот. (стр. 277)

Шеста година „Неразрешеното“

Когато се казва, че Христос е вторият Адам, трябва да се разбира, че Той е произлязъл от първия, който е бил създаден по образ и подобие Божие. (стр. 7)

Колко души познават философията на Хермес? Колко души познават Орфей? Колцина от вас, за пример, сте запознати с учението на Кришна? И най-после, колко християни познават, както трябва учението на Христос? **Това, което днес християните проповядват, е сянка на онова, което навремето си Христос е проповядвал.** Вземете, за пример, мисълта, която Христос е казал: „Без Мене нищо не можете да направите“. Разбрана ли е тази мисъл? Мисълта, която Христос е изказвал, има дълбок вътрешен смисъл. Така може да каже само онзи, който се е подложил на вътрешна проверка, който се е изпитал. **Христовото учение е дълбоко, мистично учение.** То може да се разбере и приложи само от мистика. Това учение изисква вътрешно приложение, вътрешни опити. Когато мистикът приеме учението на Христос, той се натъква на ред изкушения, които имат за цел да го отклонят от правия път. Ще му обещават хиляди блага, само да го спрат в пътя му. В това отношение съвременната наука е подтик за човека, тя му дава импулс да върви напред. Обаче, за онзи, който не може да я употреби на място, тя е спънка в живота му. (стр. 12)

Когато дойде на земята, Христос знаеше много закони, но и Той не можа да се освободи от скръбта.

Мнозина запитват: Христос страдаше ли физически? Христос имаше и физически страдания, което се разбира от стиховете: „Син Человечески няма где глава да подслони“. На друго място Той казва: „Скръбна ми е душата до смърт“. Христос беше об-
лечен в плът, на която физическите страдания са присъщи, но същевременно Той съзнаваше, че Висша Воля Го е изпратила на

земята да извърши една велика работа. Същият закон се отнася и до вас. И вие ще имате страдания, скърби, несполуки, но ще държите връзка с Бога да преодолявате. Вие можете да преодолеете! Христос изгуби ли нещо от това, което имаше в Себе Си? Не само че нищо не изгуби, но Той даже реализира своята идея. За тази цел Той трябваше да дойде в света, между хората, да разработи и приложи своето учение. (стр. 24)

Сега и Христос ще дойде на земята да покаже на хората, че с плюене, с поругавания, с разпъване на кръст светът не се поправя. (стр. 82)

Казвате, че някой учен е създал нова теория за Вселената. Друг учен пък създал някаква теория за бъдещото състояние на земята. Питам: тези учени били ли са при създаването на земята и небето? Или, могат ли те да се пренесат с мисълта си в бъдещето, да знаят, каква ще бъде тогава земята. Това могат да направят само адептите. Иначе, как бихте си обяснили стиха, където Христос казва: „Прослави ме със славата, която имах в Тебе преди създаването на света“. Значи, Христос помни състоянието, в което е бил някога. Питам: какво е заставило Христос, Който е имал такава велика слава, да слезе на земята, да се обезслави, да приеме рабски образ и да пострада от тогавашните учени? (стр. 119)

Христос казва на учениците си: „Без Мене нищо не можете да направите. Аз съм лозата, вие – пръчките“. Как ще си обясните тези думи? С тези стихове Христос изнася един велик закон. Докато не е на тази лоза, като част от нея, той учен не може да стане; той служител Божи не може да стане. (стр. 127)

Най-после Христос трябваше да дойде на земята, да разреши една от най-важните задачи и да покаже на хората, как трябва и те да я разрешат. (стр. 130)

Мнозина говорят за Христос и се питат, къде е учил Той, дали в Индия, в Египет, или другаде. Това не е важно за вас. За вас е важно да придобиете Божественото в себе си, да напра-

вите връзка с всички велики, разумни същества, които живеят както на земята, така и на небето. (стр. 136)

В човека има една красива, вътрешна страна, която трябва да се предизвика, за да се прояви. Вие не сте виждали още вътрешната страна на човека. Двама или трима от учениците на Христос видяха Неговото лице, т.е. вътрешната Му страна и Го познаха. В тази вътрешна, светла страна те познаха Христос. Когато Христос се качи на планината, учениците Му Го видяха такъв, какъвто беше между ангелите. (стр. 156)

Първо, човек започва да живее външен живот, а после иде вътрешният. Този е пътът на всеки човек. Христос казва: „Аз Съм Пътят, Истината и Животът“. Мнозина се страхуват, безпокоят се, как могат да следват Христовия път. Няма нищо страшно в този път./стр. 221)

Шеста година „Възможни постижения“

И най-великият Учител, Христос, като дойде на земята, разгневи се на търговците, които продаваха в храма, взе камшик и ги изгони навън. (стр. 84)

Ето, когато Христос влезе в Ерусалим, навсякъде Го посрещаха с финикови вейки, с песни и викове: Благословен Онзи, Който иде в Името Господне!“ Обаче не се минаха три дни след тази слава и Христос седеше вече с ръце вързани и с трънен венец на глава. Трагедия е това! Как ще си обясните тази трагедия? Обаче, това е само първата част на трагедията. Истинската трагедия има във втората част. Втората част съдържа в себе си разрешаване на задачата. Това разрешаване се заключава във възкресението. (стр. 140)

Казвате: Христос защо страда? – Христос беше гонен, пре-

следван на земята само три години, а две хиляди години вече, как жъне плодовете на Своята работа. Днес хиляди църкви са създадени в Негово име; 500 милиона хора Го следват и от всички краища на света Му се изпращат най-хубави, най-светли мисли и възвишени чувства. Днес Христос жъне плодовете на своето послушание. Той казва: „**Не дойдох да изпълня Своята воля, но волята на Отца Си**“.

Сега, ако и вие имате Божия Дух в себе си, ще бъдете едно с Христос. И тогава, благото, което Той има, ще бъде и ваше благо. (стр. 179)

Свещена е думата на Любовта! Тя не може да се произнася. Досега и аз не съм произнесъл тази дума. Даже Христос не си е позволил да я произнася пред хората. Когато е трябвало да произнесе тази дума, Той винаги се е уединявал и заемал особено положение, особена поза. (стр. 183)

Шеста година „Четири кръга“

Христос абсолютно е познавал и прилагал Божиите закони, Божията воля, без никакво съмнение и колебание, било в сърцето, било в ума Си. При това, Христос никога не се е заемал да лекува безверници, или хора убийци и престъпници. За такива хора изцеление няма. (стр. 25)

И Христос си е служил с аналогии, със сравнения, за да изрази някаква идея. Например, Той казва: „Аз Съм лозата, вие – пръчките“. (стр. 33)

И в Писанието е казано: „Не любете света, защото неговата красота е опасна“. Затова, именно, Христос е слязъл на земята, с милион ангели около Себе Си, които да учат, да направляват човечеството в Божествения път. (стр. 66)

Христос казва: „Аз Съм Пътят, Истината и Животът“. Обаче, за разбирането на този Път, на тази Истина и на този Живот, необходими са знания. Под думата Истина, Христос разбира не всички методи, чрез които животът може да се реализира. Значи, Пътят води към Истината, а Истината – към Живота. Без Път човек не може да намери Истината, а без Истината не може да намери Живота. Дотук Христос е спрял. Като казва за Себе Си, че **Аз съм Пътят, Истината и Животът**, е искал да каже, че Сам Той е в този Път, в тази Истина и в този Живот. Ако и вне намерите този Път, тази Истина и този Живот, ще разберете Христос. Иначе, ще Го критикувате, ще разисквате върху личността и живота Му, без да придобиете нещо. (стр. 149)

Христос казва: „Без Мене, без Любовта Божия, нищо нне можете да направите“. Христос Един от Великите Учители, казва за Себе Си: „Не дойдох да ми послужат, но да послужа на Онзи, Който ме е пратил на земята“. Ако това се отнася за Христос, колко повече за вас? (стр. 236)

Не е лесно да дойде един чист, възвишен Дух между хората. Няколко хиляди години трябваше хората да работят на земята, за да дойде Христос между тях. Не се слиза лесно на земята. (стр. 237)

Седма година (1927 – 1928)

„Великото и красивото“

Апостол Павел беше свален от коня си, изгуби зрението си и така му се яви Христос. Дълъг разговор имаше Христос с Павел и му обясни причините, защо той не може да следва Божествения път. Павел запита: Кой Си Ти, Господи? – Аз съм Този, когото ти гониш, но ще знаеш, че не е лесно

човек да рита срещу остен. Ти ще познаеш, че Този Когото гониш, е по-силен от ревността ти към твоя Бог. Аз съм Този, Който те свалих от коня и ще те въздигна. Аз затворих очите ти и аз ще ги отворя. Аз съм Този, Който свалям и въздигам, Който затварям и отварям! След този дълъг разговор, Павел разбра своето заблуждение и се върна от пътя си. (стр. 72–73)

Казано е: „Това е Живот Вечен да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога“. Познаването на Бога и Христос е условие да се придобие Вечния Живот. Придобивката на знанието е животът. (стр. 138 – 139)

Седма година

„Малки и големи придобивки“

Христос дойде на земята да покаже на хората, как трябва да живеят. Апостол Павел, последовател на Христос, искаше да спаси еврейския народ, но с това свое желание той се отклони от своето предназначение. Защо? – Защото веднъж Христос спаси света, нямаше защо Павел да го спасява. Един е Спасителят в света, няма защо повече спасители да се явяват. Само Бог спасява. Ние можем да бъдем само проводници на Божиите мисли. Христос изпрати Павел да проповядва между езичниците, като му каза да не се мъчи да спасява еврейския народ. Христос е предвидил начин за спасяване и възпитание на еврейския народ. (стр. 82)

Казано е в Евангелието, че Христос е нахранил пет хиляди души с пет хляба и две риби. Какво показва това? – Това показва, че Христос е разполагал с особени, духовни сили, посредством които е могъл да прави чудеса. (стр. 152)

Също така четете Евангелието, да се свържете с Христос с

евангелието. Христос ще внесе в сърцата ви повече мекота, която ще се отрази добре върху мозъка ви, а оттам и върху целия ви организъм. (стр. 251)

Седма година

„Добри и лоши условия“

Отрицателното у човека представлява неговите неестествени мисли, желания и постъпки. Следователно, когато Христос проповядваше на учениците си да се отрекат от баща си и майка си, от братята и сестрите си, Той имаше предвид, именно, техните неестествени мисли и желания, които могат да ги спънат. (стр. 16)

Христос обяснява на учениците си, какво означава женитбата. Според него, женитбата е духовен процес, свързване на духа с душата. В тази връзка е смисълът на живота. (стр. 33)

Не е лесно да храните човек, който ви е направил зло. Обаче, Христос можа да направи това. Той слезе на земята да покаже на хората, как трябва да живеят, но в края на краищата, те Го разпнаха на кръста, откъдето Той трябваше да се моли за тях, да казва: „Господи, прости им, те не знаят, какво вършат“. Като се моли за тях, Христос се свърза с кармата им. Обаче, като ги прости, Той скъса връзката си с тях и напълно се освободи от учените по онова време – книжници и фарисеи, които постоянно вървяха след Него и Го обвиняваха, че проповядвал против Писанието, против науката и религията. (стр. 43)

За да не останете обикновени хора, стремете се към висок идеал. – Тогава да живеем като Христа. Христос не живее по един начин. Той живее като велик поет, като велик философ, като велик учен, като велик музикант, като велик художник, като велик естественик. Той е образец на всичко. Навсякъде и

във всичко Той е пръв. Христа е дал простор на Божественото в Себе Си. Той казва: „Ако пребъдвате в Любовта Ми, вие ще правите чудеса по-големи от тези, които Аз правя“. С това Той искаше да каже, че Божественото е достояние на всички. Затова всички трябва да се стремим да живеем като Христос. За да постигне това, човек трябва да бъде готов на всички жертви. Само така той може да получи Божието благословение. (стр. 106)

Когато благославяше, Христос дигаше ръцете си. (стр. 155)

След време, когато човечеството престане да греши и страданията ще престанат. И тогава, като дойде Христос втори път на земята, няма да страда вече. Всички хора ще Го посрещнат в слава и величие. (стр. 223)

Като философстват известно време, хората най-после казват: Когато Христос дойде втори път на земята, тогава светът ще се оправи. — Защо трябва да чакате идването на Христос по време и пространство, когато Той всеки момент може да влезе във вашите умове и сърца? **Едно топло чувство в сърцето ви и една светла мисъл в ума ви не са нищо друго, освен идването на Христос у вас.** Не очаквайте нещата да стават по буква. **На чие сърце и на чий ум Христос не е похлопвал? Няма човек в света, когото Христос да не е посетил, но малцина са Го приели.** Някои очакват да ги вземат с колесница, впрегната с два ангела. И това е възможно, но при изключителни случаи. **Важно е човек да чуе хлопането на Христос и да Му отговори, а по-нататък, как ще го вземат, това не е неговата работа.** Христос живее вече във всеки човек, в душата на когото любовта работи и в ума на когото новата мисъл прониква. (стр. 229)

Когато Христос, т.е. Любовта дойде при човека и се докосне до очите на неговото съзнание, на неговия дух, на неговата душа, той моментално ще прогледа и ще почне да слави Бога. (стр. 231)

Осма година (1928 – 1929)

„Смени в природата“

Христос е велик, защото се примири със страданието. Той знаеше, че страданието Му е изпратено от Бога и трябва да го приеме с радост. Така са постъпвали всички хора на миналото, които считаме велики. Много начини имаше, чрез които Христос можа да избегне страданията, но знаеше, че ако Той се откаже от страданията, цялото човечество ще страда. Той **прие страданията, за да облекчи положението на човечеството.** (стр. 107)

Христос изцеляваше само ония, които имаха вяра. (стр. 184)

Днес ние живеем в християнска култура. Христос дойде преди две хиляди години на земята и **внесе закона на жертвата между хората,** но все пак старият човек не е изчезнал абсолютно. (стр. 197)

Христос не изгуби ли достойнството си, когато цял легион римски войници се поругаха с Него? При това Той не беше обикновен човек, но Син Божий, дошъл на земята да спаси човечеството. Невидимият свят не можа ли да помогне на Христос? Друга беше задачата на Христос. Той трябваше да понесе тия страдания, за да прокара път към Божествения свят. С всеки удар, който идеше от камшиците на римските войници, Христос правеше връзка с разумния свят. Всеки удар служеше на Христос за път, по който Божествената енергия течеше към Него. (стр. 221 – 222)

Христос имаше предвид възпитанието на човечеството, както децата се възпитават. (стр. 227)

Осма година (1928 – 1929)

„Форми в природата“

Като видя болния при къпалнята, Христос му каза: „Стани и ходи!“ Това показва, че Христос е разполагал с положителна, с абсолютна наука. (стр. 115)

Христос, най-великият и съвършен човек, дойде на земята, но и Той опита голямата дисхармония между хората. Той дигна камшик и се опита да изгони продавачите от Божия храм, но не успя. И до днес храмовете са пълни с продавачи. Обаче, идеята, която Христос прокара с тази своя постъпка и до сега още живее в сърцата на хората.

Христос дойде на земята, да покаже на хората, как да приложат любовта. За да живеят по любов, хората трябва да изменят разбиранията си и да приложат Христовите принципи. (стр. 145)

И тъй, иска ли да забогатее, човек трябва да прояви Божественото Начало в себе си. Като се говори на хората за Божественото Начало, мнозина от тях се съмняват в съществуването на това Начало. Въпреки това, те казват, че Христос е Син Божий. Тогава, как примиряват в себе си противоречието, Син Божий да бъде предаден от свой ученик? Някои се чудят, как така Христос, Син Божи, да се остави на един ученик да го предаде? Той не го ли позна? Не само това, но Христос направи Юда касиер, да има възможност да обира касата. Как се поддаде Христос на евреите и остави да бъде разпнат? Обаче, Христос доказва силата си по обратен път. Той доказва на човечеството, че Онзи, Който Го е изпратил на земята да изпълни Неговата воля и от смъртта ще Го възкреси. Наистина, хората първо се съблазниха в Христос, но после повярваха. (стр. 193)

Искате ли вие да спасите света, трябва да се върнете към първата Причина на нещата. Това значи, да възлюбите Бога и Христос. Христос казва: „Отец ми живее в Мене и аз живея в Него“. Следователно, обичате ли Христос, вие ще обичате и

Неговия Отец. – Можем ли да обичаме Христос, без да сме Го виждали? Да задавате този въпрос, това значи да си представяте Христос като обикновен човек, който е съществувал само преди две хиляди години. Христос и днес съществува и днес живее. Той казва: „Отивам да ви приготвя жилища“. Това показва, че Той отива там, където има жилище за Него. Щом има жилище за Него, Той има грижа и за своите ближни. Той отива да им приготви жилища. (стр. 197 – 198)

Христос е дошъл на земята, именно, за това, да извади човечеството от неестественото положение, в което се намира. Той казва: „Ако не се роди отново, от вода и от дух, човек не може да влезе в Царството Божие“. (стр. 125)

И Христос получи четири рани. Някои евреи, които съзнават своята погрешка, казват, че тяхната задача е да запълнят раните, които са нанесли на Христос. Докато не направят това, те не могат да ликвидират със своята карма. Четирите рани, които нанесоха на Христос, показват, че Той пострада за греховете на човечеството. Като видяха, че е умрял, нанесоха му още една рана. Петата рана беше рана на греха, на злото в човека. Всички хора очакват втори път да дойде Христос на земята, но Той току погледне раните на ръцете и на краката си, помисли си малко и казва: Много ще чакате, докато дойда на земята. Христос ще дойде на земята, само когато раните му съвършено изчезнат. Това ще стане във времето на шестата раса. Значи, докато хората не изправят живота си, Христос няма да слезе на земята. Със слизането на Христос, земята ще се запали и изгори. Огън ще слезе на земята, да изгори всички нечистотии. Всички лоши и нечисти мисли и чувства на хората ще изгорят и ще остане само идейното, красивото в тях. Те ще започнат нов живот – живот на любов и знание, на истинска свобода. Това се отнася за ония, които ще бъдат готови. Те ще разберат живота и ще приложат любовта. Които не са готови, те ще чакат нови условия. (стр. 223 – 224)

Девета година (1929 – 1930)

„Естествен ред на нещата“

За новото в света работят хиляди съзнания, които обгръщат в себе си всичко. Кой отвори пътя на Христа? Кой застави хиляди хора да тръгнат подир Него, готови да се жертвуват за Неговото учение? (стр. 40)

Кой може да бъде център на човешките мисли и желания? – Христос. Ако мислите и желанията на човека не минат през Христос, като през вътрешен център на човешкия живот, те никога не могат да се реализират. **Стремете се към Христос като към Център, към Който да насочвате мисълта си, за да се трансформира в благородно желание.** Втория момент, вие ще насочите желанието си към същия център – Христос, за да трансформирате посоката на своя живот. Следователно, каквото да прави, човек неизбежно трябва да мине през **центъра на Христовия живот.** Само по този начин неговите мисли и чувства и действия ще вземат права посока на движение. Като мине през **центъра на Христовия живот, човек започва да възприема Неговите мисли и желания, да се вглежда в страданията и мъчнотните на хората.** Макар и да не е по силите му, но в него се явява желание да спаси света. Това са мисли и желания на Христос. Тази задача е лесна за Христа, но за обикновения човек е невъзможна. (Стр. 144 – 145)

Христовият живот може да бъде център само за онзи, в когото този живот се е проявил. Не се ли е проявил Христос в човека и животът на Христа не може да бъде негов център. Днес хората имат отношение към Христа, понеже Той се е явил веднъж на земята. Ако никак не беше се явявал между хората, те нямаше да имат отношение към Него. Може ли да се молите на същество, което не познавате и което не ви познава? (стр. 145)

Когато се говори за Христа, мнозина Го считат за голям фи-

лософ, както много от философите на миналите векове. Граматна е разликата между Христос и философите. Христос си е поставил задача да спаси човечеството, а философите – да го облекчат. Когато спасява хората, Христос ги вади от техния свят и ги завежда в Своя свят. Когато облекчават хората, философите им донасят хляб, ако са гладни, но ги оставят да живеят в старата си къща. При това, този хляб ще им послужи само за един ден, на другия ден ще се намерят пак при същите условия – гладни и нещастни. Христос въвежда човека в реалността на живота – в изобилието, където водата постоянно извира. Христос води човека при извора, откъдето сам може да пие, когато иска и колкото иска. **Приложете философията на Христа, за да получите истински постижения.** (стр. 146 – 147)

Ако днес дойде Христос на земята, сам ще се чуди, как са могли хората да изопачат учението Му. (стр. 197)

Христос казва: „Овцете, които Отец ми даде, никой не може да ми ги отнеме. Тези овце слушат гласа ми и ме познават“. Тези овце, за които е говорил Христос, представляват ония, които Го следват, слушат Словото Му, мислят, живеят и любят като Него. За тия овце, именно, Христос дойде на земята. Той не се запитваше, колко души ще повярват в Него. Той дойде да покаже на хората **нов начин на живот, нов път към любовта.** (стр. 233)

Мнозина се стремят към Христа, искат да живеят като Него. Те се спират върху силата, която Христос е имал, но не се запитват, как е живял Той, как се е справял с мъчнотите и противоречията в живота си. По цели нощи Христос се е молил, размишлявал. Той е отивал на планината, където е прекарвал в уединение, в пост и молитва. Малцина могат да следват пътя на Христос. (стр. 258)

Любовта на съвременните хора представлява частици от Великата Любов. В този смисъл всеки човек носи парченце от кръста, на който Христос е бил разпнат. Той мисли, че е придо-

бил светия, честния кръст, а сам не е свет. Каква полза допринася това парченце от кръста на Христос? Има смисъл човек да носи в себе си по едно от качествата на Христос, но не и по едно парченце от светия кръст. Понеже всички хора търсят парченца от дървото, на което Христос е бил разпнат, считат го щастливо дърво. Обаче, същото дърво станна причина за страданията на Христос, вследствие на което го считаме нещастно. Ако дървото не съществуваше, Христос нямаше да бъде разпнат. Ще кажете, че ако Христос не беше разпнат, човечеството нямаше да се спаси. Дървото трябваше да знае изкуството да се превръща във вода, във въздух, в светлина, за да не става причина за страданията на Христос. Що се отнася до спасението на човечеството, щеше да се намери друг начин. (стр. 275).

Девета година (1929 – 1930)

„Степени на съзнанието“

Изкуство е да те бият, а ти да стоиш тих и спокоен, да запазиш пълно самообладание. Такъв пример даде Христос. След като Го биха и разпнаха на кръста, Той запази пълно самообладание и се обърна към Господа с думите: „Господи, прости им. Те нямат нужната светлина, да видят и разберат, какво правят“. Ако Христос не беше се помолил за евреите, страданията им щяха да бъдат по-големи от тях, през които днес минават. Христос показва на човечеството, как трябва да се живее. (стр. 232)

Ние говорим за безкористната любов, защото тя прави човека силен. Ако има нещо забележително в характера на Христос, това е Неговото смирение, търпение и безкористие. Той слезе на земята, за да приеме най-долното положение. Той трябваше да слезе от своето величие, да приеме човешка форма, да пока-

же на хората, какво значи смирение. И в този образ Той трябваше да понесе най-големите поругания, докато най-после Го разпнаха. Тук Той показва велико търпение. Без да пороптае, без да се усъмни, Той търпеливо понесе своите страдания. През целия си живот Христос даде пример на пълно безкористие. Той лекуваше, учеше хората, без да очаква нещо от тях. Благодарение на това безкористие Христос може да понесе такива страдания, каквито никой човек досега не е изпитал. Христос е проповядвал на света велик морал. **Христовото учение – учението на любовта е ценно за всички времена и епохи.** (стр. 244)

Ако Христос не влезе в умовете на хората, хиляди години още могат да Го чакат, но Той няма да се изяви. В 1845 г. американците очакваха явяването на Христос. Милиони вярващи бяха облечени в бели дрехи и рано сутринта, преди изгрева на слънцето, те очакваха Христа, да дойде на земята. Така са предсказали тогавашните пророци, но предсказанието им претърпя крах. Впрочем Христос дойде и тогава, но не в плът, а като идея. Той влезе в умовете на хората, след което спиритизмът се яви в света.

В 1915 година религиозните пак очакваха слизането на Христос на земята, но Той не дойде, както Го очакваха. Той дойде във форма на нови идеи, които се зародиха в умовете на управници, учени и философи, но пак не Го разбраха. **Ако умовете на цялото духовенство, на всички учени, философи се съединят в едно, те ще възприемат новите идеи и ще отворят пътя на Христа към земята.** Той ще дойде на земята и славно ще бъде Неговото посрещане: учени и прости, богати и сиромаси, млади и стари ще си подадат ръка и ще се възлюбят. Духовенството ще хвърли своите стари, черни дрехи и ще се облече с нови, бели дрехи. Царете и князете ще отворят дворците си, всички да влизат свободно, да ги посещават. Професорите ще отворят широко вратите си, безпрепятствено да

влиза всеки, който търси светлина. Търговците ще отворят магазините си и даром ще дават. Кой каквото има, даром ще дава. Няма човек в света, който да не отвори сърцето и ума си при идването на Христа на земята. (стр. 270 – 271)

Нима Христос, един от Великите Учители, не дойде преди две хиляди години на земята? **Нима Той не донесе най-великото учение на света? Приложи ли се това учение? Христовото учение и до днес още не е приложено.** Защо? Хората не са готови още за това учение. Някои са го приложили, но това не е достатъчно. **Всички, които се наричат християни, трябва да приложат учението на Христа в живота си. Не желаят ли да го приложат, колкото пъти да идва Христос на земята, учението Му ще остане неприложимо.** (стр. 274)

Христос изпъждаше лошите духове с любов, а не с насилие. (стр.278)

Девета година (1930) „Доброто оръжие“

И Христос прекара три неблагоприятни, тежки дни в утробата на земята, но след това възкръсна, роди се изново. (стр. 33)

И Христос, Който казваше, че с вяра могат гори да се преместват, като се намери в големи страдания, отиде да се моли на Господа, ако е възможно, да отмени тази чаша. Като видя, че не може да се отмени чашата, Той разбра, че трябва да преживее страданията, да се опита силата Му и каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа си. Аз дойдох да изпълня Твоята воля, а не моята“. **Силата на Христос се вижда в търпението, с което издържа страданията.**

Христос се моли, но не получи отговор на молитвата си. Гос-

под наложи на Христос големи страдания, срещу които получи голямо благословение – възкресението. Отговорът на Христовата молитва донесе възкресението Му. (стр. 51 – 52)

Когато беше в Гетсиманската градина, Христос се моли дълго време и от напрежение кръв излезе от порите Му. Мнозина се запитват, как е възможно Христос, Син Божи, да изпадне в такова положение? Той сам казва за Себе Си: „Имам власт да положа душата си, имам власт да я взема“. Въпреки тези възможности, Христос мина през нечовешки страдания. Дойде в света, светът не Го прие. Дойде между Своите Си, но те не Го познаха. (стр. 208)

Христос казва: „Аз Съм Виделината на света“. Какво означава виделината, това знаят само посветените. Христос донесе виделината в света, т.е. красивите отношения между хората. Той донесе Любовта, но до днес още хората не я разбират и прилагат. (стр. 217)

Христос казва: „Имам власт да положа душата си, имам власт и да я взема“. Чрез тези думи се проявява Божественото Начало в Христос. Когато беше в Гетсиманската градина на молитва, Христос каза: „Господи, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша“. Чрез тези думи се проявява човешкото в Христос. (стр. 219)

Когато дойде на земята Христос не можа да оправи хората. Той не искаше да прилага насилие. Обаче, всички хора, които доброволно приеха Неговото учение, се изправиха. Ония пък, които не искаха да го разберат и приложат и до днес още не са изправени. (стр. 222)

Едно се иска от всеки човек: **да приложи** любовта в своя живот. Ще цитирате, че Мойсей казал: „Око за око, зъб за зъб“. Така е казал Мойсей, но Христос каза друго нещо: „Ако те ударят на едната страна, дай и другата“. И двете положения са противоречиви. **Кой човек може да приложи Христовия морал? Само онзи, който има любов в себе си.**

Който може да приложи Христовото учение, той е излязъл от областта на личния живот. (стр. 223)

Всеки човек трябва вътрешно да познава Христа, за да има един център, около който всички неща да се съсредоточават. Няма ли такъв център, всички негови мисли и чувства ще бъдат разхвърляни. (стр. 285)

Десета година (1931 – 1932) „Просветено съзнание“

За да се запознае с Христовото учение, преди всичко човек трябва да обича Христос. Иначе, колкото да е учен, ако не обича Христос, той не може да възприеме учението Му. (стр. 36)

И Христос, този велик човек, Син Божи, също беше поставен на изпитания от същества, които искаха да Го спънат.

Когато Христос беше в Гетсиманската градина, Той се молеше да се отмени по някакъв начин чашата на страданието, но веднага дойде висшето Му съзнание на помощ и Той каза: Господи, да бъде Твоята воля! След това Христос разбра, че чашата, която Бог Му беше определил да изпие, криеше в себе си велико благо. Христос изпи горчивата чаша, след което получи великото Божие благословение – възкресението. (стр. 95)

„Ново вино в нови мехове“ е казал Христос. Чист живот в чисти съдове, казвам аз. (стр. 107)

Христос казваше на учениците Си: „Ще отида при Отца Си и ще изпратя Духа Си върху вас“. Ако Христос не беше напуснал земята, Духът нямаше да слезе върху хората. Христос даде разпореждането Си от невидимия свят, да слезе Духът на земята и да научи хората, какво да правят. След възкресението Си Христос казва: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“. Властта на Христос има значение главно за Него, а за нас тя е

от значение дотолкова, доколкото сме свързани с Любовта Христова и изпълняваме волята Божия. (стр. 116 – 117)

Христос стана поръчител на първия човек. Той пожела да направи Бог човека по образ и подобие Свое, заради което и на времето си е плащал, но и досега още плаща. На същото основание, ще дойде ден, когато всички хора ще плащат за своето поръчителство. Лесно е днес да кажете, че сте християни, но вие трябва да изпълните Христовия закон. Иначе, поръчителството на Христос за вас ще остане безпредметно. Сам Христос е казал: „Който не изпълни Божиите закони, не се отрече от себе си и не тръгне след Мене, не е Мой ученик“.

Днес вече няма да търсят Христос отговорен за вашите дела, но ще търсят самите вас. Вие казвате, че сте християни. Щом сте християни, трябва да изпълнявате учението Му. Не го ли изпълнявате, вие сами се осъждате. Аз съм първия прокурор, който ще заведе дело против всеки, който минава за християнин, а не изпълнява учението Му. Ще кажете, че не можете да го изпълните, че не е приложимо. Други пък казват, че не са привърженици на новото. Щом не са привърженици на новото, т.е. на Христовото учение, защо не изпълнят учението на Мойсей. (стр. 127)

Христос може да помага само на онзи, който има правилни отношения към Него. (стр. 155)

Условията, при които Христос дойде на земята, бяха неблагоприятни, защото Сатурн царуваше тогава. Сатурн не можа да запази Христос, не благоприятстваше и за учението Му. Обаче, от времето на Христос досега условията са изменени вече. Сега настава нова епоха на земята – най-красивата епоха, която се състои от малки и големи периоди. Тя е епохата на Слънцето – зодията на Слънцето. Тя е творческа епоха и носи със себе си благоприятни условия за постижения. (стр. 160)

Християнството, в едно отношение е направило много нещо, но в друго е останало назад. Едно време хората са били

по-жестоки, днес са по-милосърдни. Обаче, едно време, когато воюваха, те си служеха с естествени средства и по-малко хора се избиваха. Днес, когато науката изчислила много средства за избиване на хората, милиони хора се убиват.

Христос дойде на земята да покаже на хората, как трябва да живеят. Той отвори вратата на ада и пусна всички затворници оттам, като им показа нов начин на живот. Вместо да използват този начин за добро, те го използваха за зло. Те приложиха на земята учението на ада. (стр. 163)

Днес всички хора търсят Христос по свой начин. Всеки иска нещо от Него. Проповедникът търси Христос, за да придобие от Него светлина, да разбира по-добре Словото, да го предаде с красноречие, да привлече повече слушатели. Лекарят търси Христос, да придобие повече сила от Него, да стане виден лекар. Майката търси Христос, да може с Неговата сила да отгледа красиви и здрави деца, да се учудват хората, че е могла да роди такива деца. (стр. 166)

Христовата Любов изключва всякакво съмнение. Обичаш ли приятеля си, ще му вярваш абсолютно. Щом ти му вярваш, и той ще ти вярва. **Като се заговори за Христовото учение, мнозина намират, че то е неприложимо. Ако Христос дойде преди две хиляди години на земята и проповядваше учението за любовта, защо след две хиляди години то да е неприложимо?** (стр. 172)

Желая ви сега Христос да се роди във вас. Това наричам Рождество Христово. (стр. 174)

Даже и Христос, Който имаше голямо послушание към Бога, не можа да разбере всички неща изведнъж, но постепенно. Затова Той се молеше на Господа, да му даде повече светлина, да вижда нещата ясно. Той казваше: „За този час съм дошъл“. На каквито изпитания да се натъкваше, Христос ги разреши правилно. Той знаеше, че е дошъл за този час. (стр. 180)

Съвременните християни казват, че Христос е дошъл на зе-

мята да учи хората. Ние добавяме: Христос дойде на земята не само да учи хората, но и да ги освободи от веригите на робството, от всички криви възгледи и разбирания за живота. (стр.218)

Главното нещо, което Христос придоби на земята, е това, че взе ключовете на ада в ръцете си. Той сам отваряше и затваряше вратите на ада. С това Христос стана господар на положението. (стр.221)

Някои искат да бъдат като Христос. Знаят ли те, през какъв път на страдания е минал Христос, докато дойде до възкресението? Даже и Христос, най-големият герой в света, като се намери пред непоносими страдания, каза: „Господи, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша!“ На друго място Той казва: „Скръбна е душата ми до смърт“. Като се примири с противоречията и предаде Духа си на Бога, Христос разреши главния въпрос – въпросът за смъртта и възкръсна. Всеки, който следва Христос, ще разреши въпроса за смъртта и ще стане едно с Него. Не следва ли Христос, човек не може да бъде едно с Него. (стр. 222)

Да мисли човек, че се е справил със злото, това значи, да не го познава. Едва Христос може да се справи със злото, та обикновеният човек ще се справи. – Ама аз съм християнин. – Това нищо не значи. Колко християни се намират под ударите на злото! Адам беше изкушаван от злото, но не издържа. Същият изкусител се яви и при Христос. На Адам каза, че ако яде от плодовете на забраненото дърво, ще стане като Бога. На Христос каза да превърне камъните в хляб. Ако може да направи това, всички хора ще Го уважават, ще Му се поклонят и ще Го признаят за Син Божий. Христос му отговори: „Не само с хляб може да живее човек, но с всяко Слово, което излиза от устата на Бога“. Тоза значи: Аз не искам да се храня с хляб, направен от камъни. С това Христос искаше да каже на изкусителя си, че живее в голямо изобилие, което идва отгоре, чрез Словото Божие.

И до днес още хората се запитват, защо Христос не превърна камъните в хляб, да докаже на света, че има сила да прави чудеса. Обаче, Христос не искаше да върви против законите на природата. Камъните съдържат отрова в себе си, която трябва да се трансформира. За да обработи тази отрова и да я превърне в безвредна магия, от която може да изкара хляб, природата употребява хиляди години. **Защо трябва Христос да пренебрегва работата на природата и да прави чудеса, които няма да обърнат хората към Бога? Не направи ли Христос чудеса? Обърна ли се светът към Бога от тия чудеса?** (стр. 229 – 230)

За да не изпаднат учениците Му в изкушение, Христос се молеше и за тях. Трудно беше положението на Христа. Той се намираше между два свята, със силите на които трябваше да се справи: от едната страна беше светът на злото и на тъмнината, а от друга – светът на доброто и на светлината. (стр. 231)

Христос прекарваше в молитва по цели часове. Той виждаше, че задачата Му е тежка и се обръщаше към Бога да Му помогне. (стр. 232)

Христос е казал: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“. В този стих се крие една Божествена идея. Христос е огън, който чисти. Следователно, който яде плътта на Христос и пие кръвта му, той Го приема в себе си като вътрешен огън, който чисти. (стр. 314)

Христос казва: „Не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Онзи, Който ме е проводил“. Ако Христос прояви послушание към Бога, какво остава за обикновения човек? За да прояви послушание, човек трябва да познава Христос, както Христос познаваше Бога. За да изпълни волята на своя Отец, Христос вярваше в Него и Го обичаше. Така Той устоя на всички изпитания. Ако вярвате и обичате Бога и Христос и вие ще издържите на всички изпитания и страдания. (стр. 340)

Единадесета година (1931 – 1932)

„Събуждане“

Като се говори за духовния свят, мнозина си го представят като физическия. Стане ли дума за Христа, искат да Го видят като човек, да се разговарят с Него. Това е невъзможно. Веднъж дойде Христос на земята в плът между човеците. Сега ще Го търсите по друг начин. И в духовния свят да отидете и там няма да видите Христа. (стр. 77)

Понякога мислиш, че вършиш добро, а си недоволен от себе си. Недоволството е гласът на Бога, който не одобрява постъпката ти. Бог с нищо не се подкупва. Ще кажете, че и Христос не е постъпил добре, като си е послужил с камшик. Чрез камшика Христос изрази гнева на Бога. Следователно, ако имаш ума и любовта на Христа и ти можеш да постъпваш като Него. (стр. 98)

И Христос е пял. (стр. 111)

През много изпитания, мъчности и страдания ще мине човек, докато научи живота като изкуство. Даже и Христос мина през изкушения и страдания. Пред Него се изпречи един от великите адепти на злото и започна да Го изкушава. – Защо трябваше и Христос да изкушават? – Хората се изпитват чрез изкушенията, както ученикът чрез уроците, които учителят му преподава. (стр. 139)

Като се говори за подобряване на живота, мнозина очакват Христос, Той да ги спаси и повдигне. Христос е бил между хората и продължава да идва, но те не Го виждат. Той посещава всеки човек, докосва се до него и отвън, и отвътре, но малцина се отварят за Него. Хората искат да Го видят в човешка форма, подобен на тях. **Христос живя между човеците в човешки образ, но втори път няма да дойде така.** Неговата кръв, чиста от условия за болести, не може да тече в жилите на човешки образ. Неговите мисли и чувства не могат да изпълват обикно-

вения човешки мозък и плътското човешко сърце. Христовата кръв е живото Божие Слово. Христовата кръв е Живият хляб, слязъл от небето. За тази кръв, именно, Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“. Живото Божие Слово е храната, която поддържа организма и пречиства кръвта му. Тяло, в което тече Христовата кръв, е здраво, силно, свободно от външни влияния и нечистотии. Това тяло е неуязвимо и за злото, и за смъртта. Злото пада на колене пред нозете на Христос, на любещия човек, ближе ги и става негов слуга. (стр. 144 – 145)

Първият Адам е Христос. Той пръв влезе в рая. Хората Го изпъдиха от света, за да влезе в рая. Сега светът е вън от рая, а Христос – в рая. (стр. 171)

И на Христос гледаха като на обикновен човек, който ходи по сватби, яде и пие с митари и грешници. Образът на онзи Христос, Който е живял преди две хиляди години и образът на вашия Христос, са различни.

Някой си представя Христос с корона на глава, с голяма мантия. Това е Христос в църквата на обикновените хора. Но Христос, Който живя преди две хиляди години, е външно обикновен човек, дошъл на земята за страдащите, бедните, онеправданите. Той всеки момент хлопа на вратата на някой страдащ и се велушва в страданието му. Сега Христос е между хората, слуша, какво говорят и се усмихва. Съзнанието на Христос прониква във всички хора. (стр. 261)

Ще знаеш, че си излязъл от Бога, в Когото смърт не съществува. През страдания ще минеш, но не и през смърт. Привилегия е за човека да страда. Ще страдаш, за да познаеш Истината, да разбереш, че всички живеем и се движим в Бога. Това е новото верую, което Христос е проповядвал. Дръжте и вашето старо верую, да има с какво да сравнявате.

Мнозина се оплакват от живота си, казват, че са нещастни. Обаче, като се избавят от някакво нещастие, казват, че Христос

им помогнал. Някой се дави, но го спасяват. Кой го е спасил? – Христос. Майката ражда детето, отглежда го. Бащата се грижи за него. Кой в същност върши това? – Христос. Имаш приятел, който ти помага в училището. Това не е ли пак помощта на Христос? След всичко това, питате, къде е Христос. **Навсякъде е Христос и на всички помага. По няколко пъти на ден Го срещате, но не Го познавате.** Всички минавате за учени хора, но не познавате Христос, не можете да Го намерите. (стр. 273)

Някои религиозни казват, че познават Христос. Как Го познават? Кое показва, че познавате Христос? Ако, наистина Го познаваш и боледуваш, това не е истинско познаване. Когато си болен и се свържеш с Христос, болестта ти веднага изчезва; ако си сиромаш и се свържеш с Христос, джобът ти всякога ще е пълен с пари. Ако болестта ти не минава, не си свързан с Христос. (стр.279)

Някои седят, чакат всичко наготово. Те очакват да дойде Христос да ги учи, да им даде светлина. Като дойде Христос, веднага ще ви изпрати на работа. (стр. 282)

Христос идва на земята да опита хората, какво могат да направят за Него. Той казва: „Гладен бях, не ме нахранихте; болен бях, не ми помогнахте; в тъмница бях, не ме посетихте. (стр. 285)

Идва Христос на земята да изпита вярата и любовта на хората. (286)

Казва се, че Христос слезе на земята и понесе греховете на човечеството. Значи, през две или три хиляди години Бог слиза на земята да вземе греховете на хората. Така Той внася хармонията в живота. (стр. 300)

Христос – Синът Божи, дойде на земята заедно със змията – с плътта. Той беше Дух, но се облече в плът, прие рабски образ и се смири. Понеже разбираше законите, Той подчини змията на Духа и я накара да Му служи. (стр. 309)

За да познаеш душата на някой човек, ти трябва да влезеш в особени отношения с него, както Христос влезе в света и го позна. Само така Христос можа да разбере и познае човешката душа. Той разбра света, позна човека и научи великия урок на послушанието. През големи изкушения и изпитания мина Христос, но издържа. Сатаната Го изкушаваше, хората Го преследваха и най-после дойде до кръста. Той се моли да Го отмине горчивата чаша, но не можа – трябваше да я изпие. Той лекуваше болни, възкресяваше мъртви, но на себе си не можа да помогне. Трябваше да мине през големи противоречия. Когато беше на кръста, дойде при Него змията и Го изкушаваше: Мъдрецо, Спасителю на света, не виждаш ли, че Бог те е изоставил и не се интересува за тебе? Христос се обърна към Бога с думите: „Господи, Господи, защо си ме оставил?“ Като мина и това противоречие, Той каза: „В Твоите ръце, Господи, предавам душата си. Да бъде Твоята воля!“ През голям изпит мина Христос. Лесно се говори за страданията, но мъчно се понасят. Христос мина през такива страдания, като че Вселената се рушеше. (стр. 322)

Единадесета година (1931 – 1932) „Законът и Любовта“

Какво представлява разпъването на Христос на кръста? — Това не означава ли счупване на Неговото шише? Разпнаха Христос, т.е. счупиха шишето Му. Животът Му отиде – разля се Неговото шише. Богатството Му изтече на земята и хората се възползваха от това богатство. Така те се спасиха. И до днес още те крепят живота си върху богатството на Христос. Със своята смърт, Христос изкупи греховете на хората. С други думи, Той ги освободи от ръцете на разбойниците. (стр. 173)

ХІ-та година (1931 – 1932)

„Начало на Мъдростта“

Ако Христос, Син Божи, се молеше, колко повече трябва да се моли обикновеният човек. Сила имаше Христос, но пак се молеше. Ангели Го подкрепваха, но Той се молеше, дано се отмени чашата на страданието. Голямо беше Неговото страдание. Кръв излизаше от порите Му. Като разбра, че трябва да мине и през това страдание, Той се обърна към Господа с думите: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа Си. Да бъде волята Ти!“ (стр. 120)

Христос дойде на земята, но това не беше последният Му живот. **Определено е още един път да дойде на земята.** Тогава Той ще има на разположение всичко, каквото пожелае. Христос напусна земята насилствено, не по добра воля. Той се роди при крайно неблагоприятно съчетание на планетите. В това отношение, Неговият хороскоп беше нещастен. Защо е било така, не може да се говори. Така е трябвало да бъде. – Защо трябваше Христос да бъде разпнат? – За да възкръсне в третия ден. – Защо трябваше да страда? – За да научи хората на търпение, да им покаже, как да попасят страданията. (стр. 122)

Христос е живял преди две хиляди години, но и сега живее. Той казва: „Ако думите Ми пребъдват във вас и вие пребъдвате в Мене, Аз и Отец Ми ще дойдем и ще направим жилище във вас“. Значи, Христос ще дойде във вас такъв, какъвто е сега, а не какъвто е бил в миналото. Тогава Той е имал една задача, сега има съвсем друга. Сега Христос може да помага на всички, а в миналото не е могъл. Тогава Той е бил обременен с други задачи. – Как можем да заинтересуваме Христос със себе си, да ни помага? – Слънцето помага на ония, които го търсят. Следователно, първо вие трябва да се интересувате от Христос, а не Той от вас. Първо вие мислите за Христос, за да мисли и Той за вас. Това подразбира свободни отношения. Ако Той пръв

мисли за вас, това значи, насила да ви кара да мислите за Него. Той не иска да наруши свободата ви. Ако се свържеш с Христос, трябва да минеш през Неговите страдания. Това да не ви плаши. Мнозина са минали вече по този път. Същите страдания не се повтарят. Който не е минал през тези страдания, когато и да е, ще мине, не може да ги избегне. (стр. 132)

Много художници са рисували Христос, но не са могли да Го нарисуват сполучливо. – Защо? – Защото Той не е нито мъж, нито жена, нито дете. (стр. 132)

Двама от учениците на Христос срецнаха своя Учител, разговаряха се с Него и като Го познаха, Той се изгуби. Христос ставаше видим и невидим. Той живееше в област, където това беше възможно. Христос и сега се явява. Той е и в България, и във Франция, и в Америка, и в Русия, и в Индия – навсякъде е Той. (стр. 135)

Христос се явява и между българите. Много естествено. Светлината, която обхваща човешките умове, доброто, което прониква сърцата им, е резултат на Божественото Начало, което работи навсякъде в света.

И тъй, ще знаете, че Христос не е далеч от хората. Той съчувствува на страдащите и им помага. Той работи върху съзнанието им, да се пробудят. (стр. 135 – 136)

Каква трябва да бъде любовта на хората? Христос ни показва това чрез стиха: „Както ме е Отец възлюбил, така и аз ви възлюбих“. Значи, каквото Отец е дал на Христос, това и Христос даде на човечеството. (стр. 241)

Христос даде пример, какво значи разкаяние и смирение с притчата за блудния син. (стр. 282)

Христос е страдал и разреши въпроса за страданието. И вие трябва да го разрешите като Него. (стр. 285)

Често хората се запитват: **Какво е учението на Христос?** Ще кажете, че Христос е дошъл на земята да спаси човечеството. Да спасиш човека, това значи да го **повдигнеш**. (стр. 295)

Ако вие не се отворите за Господа, да Му дадете място да живее във вас, съдбата ви е решена. Вашият живот е осъден на разваляне. **Ако дадете място на Бога, на Христос в себе си, животът ви ще се подобри.** Като говоря за Христос, нямам предвид историческия Христос, но Бог, Който се е ограничил и изявил на земята, да покаже на хората правия път на живеене. Христос казва: „Аз и Отец ми едно сме“. Като знаете това, направете опит да приемете Христос в себе си. Само така ще се освободите от своите грешки и престъпления. (стр. 300)

Като се говори за дясна и лява ръка, натъкваме се на стиха, в който Христос казва: „Каквото дясната ръка прави, лявата да не знае“. Какво ще стане, ако Христос дойде втори път на земята и каже обратно: „Каквото лявата ръка прави, дясната да не знае?“ Христос разбира другояче въпроса. Като дава предимство на дясната ръка, Той има предвид Бога. Бог има само една ръка – дясна. (стр. 317)

Христос поставиха на изпит, да видят, колко е търпелив. Плюха Го, ругаха Го. Каква мисъл имаше в ума Му? Той гледаше тихо и спокойно на всичко. Той гледаше, как римските войници се подиграваха с Него. Той разреши една от най-мъчните задачи. Изпитанията, през които мина Христос, ще се наложат и върху вас. Три дни бяха големите страдания на Христос и на третия ден възкръсна. Христос мислеше право и затова разреши въпросите чрез възкресението. И след това Той каза: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“. (стр. 349)

Дванадесета година (1932 – 1933)

„Новата мисъл“

Христос прояви Своего величие, благодарение на не<->благоприятните условия, през които мина. Те Го поставиха здраво на пътя, определен от Бога. Той превъзмогна и най-големите страдания. Когато Го сложиха на Кръста, Той каза: „Който ме е поставил тук, Той ще ме снесе“. Като видя, че не стана така, Той каза: „Имам власт да положа душата си, имам власт и да я взема“. Христос доказа на света, че е повече от цялата Римска империя, че стои над смъртта. Днес виждаме, че 500 милиона хора **вървят в Христовия път, но нямат Неговото разбиране**. Докато не минете през гроба, не можете да бъдете християни. (стр. 17)

Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“. **Под „плът и кръв“ Той разбира вътрешния живот**. Ако Христовият живот не влезе във вас и не стане едно с вас, не можете да имате живот в себе си. Тази е **вътрешната страна на идеята**. (стр. 50)

Христос, Син Божий, мина през най-големите страдания. – Не можа ли да мине Той без страдания? – Можа, но Той мина през големи, велики, разумни страдания. Той се опита да мине без тези страдания и казваше: „Ако е възможно, нека ме отмине тази чаша“. Но най-после каза: „Отче, да бъде Твоята воля, в Твоите ръце предавам Духа си“. Той разбра, че Му е определено да мине през тези страдания. (стр. 64)

Който не иска да работи, съзнателно се спъва, като мисли, че с вярата си в Христос, всичко ще му се даде **наготово**. Не е така. И Христос, като дойде на земята, каза: „Не дойдох да изпълня Своята воля, но волята на Онзи, Който ме е проводил. Щом Христос дойде да работи, да изпълни Божията воля, да проповядва Словото Му от град на град **и ти ще работиш**. Казваш: Вярвам в Христос. – Живееш ли като Него? Ако вярваш в

Христос, защо си недоволен? (стр. 226)

Какво ще кажете за Христос, богат ли беше, или беден? Господар ли беше, или слуга? В едно отношение, Той беше богат, а в друго отношение – беден. В едно отношение, Той беше един от най-големите господари, а в друго отношение – един от най-достойните слуги. В едно отношение Христос беше голям праведник, но понесе греховете на човечеството. Кой каквито грехове правеше, всичко се слагаше върху главата на Христос. Той беше Господар, но на себе си. Затова казваше: „Имам власт да положа душата си, имам власт и да я взема“. Въпреки това, сложиха на главата Му трънен венец и се поругаха с Него. Христос понесе всичко заради любовта си към Бога. Питам: Защо трябваше да бият Христос? Той опита върху себе си свободата, която даде на хората. Бог запита Христос: „Като даде свобода на хората, даде ли си отчет, готови ли са те за тази свобода? Те Му казаха: Ти ни даде свобода, следователно, ние имаме право да те бием. Ще се проявим такива, каквито сме. Христос научи един велик урок. (стр. 226 – 227)

Ето и Христос говори на хората, но мнозина не бяха доволни от това, което им казваше. В резултат на недоволството от Него, евреите Го разпнаха. Нямаше ли друг начин за изказване на недоволството? Христос дойде да спаси човечеството, да го извади от областта на самосъзнанието. (стр. 273 – 274)

За да се развивате правилно, вие се нуждате от ново разбиране, от нова светлина. Христос донесе тази светлина, но малцина я приеха. Той извади човека от самосъзнанието и го насочи към Божественото съзнание, където е радостта. (стр. 276)

Христос мина през смъртта, но след три дни възкръсна. Казвате: Христос е минал през големи страдания. – Това се знае отчасти. Много от страданията на Христос не са познати на човечеството, но Той се справил добре с тях, разрешил е всичките си задачи. След това Той казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът. Това е живот вечен, да позная Тебе, Единнаго,

Истинного Бога". Като говори за блаженствата, Христос показва пътя, през който хората трябва да минат. (стр. 277)

Сегашните хора очакват да дойде Христос на земята да оправи света. Те Го очакват като светлина. **Наистина, Христос ще дойде по пътя на светлината.** Но по този път вървят и човешките мисли и чувства. За да дойде Христос на земята, всички хора трябва да имат гениални умове и светли сърца. (стр. 333)

Дванадесета година (1932 – 1933)

„Работа на природата“

Като не разбират законите на живота, мнозина изпадат в заблуждения. Например, те очакват да дойде Христос на земята, придружен от ангели, да оправи света. Това е физическо разбиране. Преди две хиляди години Христос дойде на земята, но не оправи света. И сега да дойде, пак няма да го оправи. – Защо? – Защото Неговата мисия е друга. Даже и да наказва хората, да ги възпитава със сила, пак няма да оправи света. (стр. 3 – 4)

Обаче, Христос, като дойде на земята, не разреши въпроса, защо съществува зло, но каза: „Не противи се на зло“.

Казвам: На мнозина съм говорил повече от 20 – 30 години и въпреки това, очакват да дойде Христос на земята, да ги спаси. (стр. 28)

Когато Бог изпрати Своя възлюбен Син на земята, даде Му почетната служба слуга на човечеството. За тази служба, именно, Христос мина през такива страдания, каквито никой досега не е минавал. Той беше подложен на поругания, обиди, оплювания, докато най-после Го разпнаха на кръст. При това положение, Христос не можа даже да се оплаче и се обърна към Бога с думите: „Отче, прости ги, те не знаят, какво правят“.

Христос научи нещо от страданията, разбра, как трябва да се помага на хората. (стр. 76)

Казвате: Като дойде Христос, работите ни ще се наредят. Той ще направи всичко за нас. – Не, Христос работи и вас ще научи да работите. Той се е молил вечер по цели часове, но, въпреки това, всеки ден е минавал през големи противоречия. Даже най-близките са Му създавали големи изпитания. Учениците Му не са Го разбирали и казвали: Щом се наредят работите на Христос и нашите ще се наредят добре. Обаче, Христос казва: „Син Человечески няма къде глава да подслони“. (стр. 182)

Христос ора и копа, след това ся и днес жъне. Вие влязохте в Неговия труд и се ползвате от плодовете Му. (стр. 237)

Някои светии считат, че Бог ги е забравил. И Христос, като се намери на кръста, извика: Господи, защо Си ме оставил? Това са думи, които излязоха от устата на Исуса, човекът. Той каза това, което беше на сърцето Му. **Не е лесно да бъдеш прикован на кръста, а отдолу да се гаврят и казват: Нали си Син Божи, слез от кръста! Щом не можеш сам да си помогнеш, ти си един самозванец.** Христос мълчи, търпи и не може да докаже и че те са на крив път. Да слезе от кръста, не може. Да, Онзи, с Когото работи, не е там. Най-после, Христос обърна погледа си вътре в себе си и там намери Господа. Тогава въздъхна дълбоко и каза: „**Господи, в Твоите ръце предавам Духа си**“. Така Христос намери Истината.

Христос понесе тези страдания със **смирение**, затова на третия ден възкръсна. Той каза: Онзи, чиято Любов познавам, не благоволи в тези изпитания и страдания. Да бъде Неговата воля! Така Христос разреши своите големи противоречия. стр. (274)

И тъй, ако питате, какво се съдържа в Името на Христос, казвам: **Христос изразява Словото на Любовта.** (стр. 276)

Защо Христос възседна магаре, а не кон? Той искаше да каже, че всички, които ще проповядват Неговото Слово, трябва да бъдат **устойчиви** като магарето. (стр. 317)

Дванадесета година (1932 – 1933)

„Трите посоки“

Защо дойде Христос на земята? – За да направи една добра постъпка. Как не Го мъчиха за да каже една дума, но Той не я каза. (стр. 78)

Казват, че Христос е понесъл дълговете на цялото човечество. Тази идея не е правилно разбрана. Павел казва: „Чрез Христос Бог примирява света със Себе си“. (стр. 99)

Вие искате да бъдете свободни, но друг да ви освободи. Това е стара философия. И досега още мислят, че Христос ще дойде на земята да освободи хората. Ако трябваше да ги освободи, Той щеше да направи това още преди 2000 години. Сега е почнало друго освобождение – вътрешно. (стр. 115)

Защо дойде Христос на земята? – **Да направи връзка между човешката душа и Бога. Христос показва на хората, как трябва да живеят.** (стр. 124)

Запитаха ме един ден, каква е разликата между Учител и космическия Учител. Това е все едно да питате, каква е разликата между Христос и Исус. Има известна разлика, но вие трябва да я намерите. (стр. 130)

Тринадесета година (1943 – 1944)

„Новият светилник“

Христос казва: „Отивам да ви приготвя място“. Ако Христос не ти е приготвил място, не можеш да напуснеш земята. (стр. 32)

Кой път сочи Христос на хората? – Пътят на любовта. По тоя път те придобиват знание и се подмладяват. (стр. 95)

Казано е в Писанието: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога и Христос, Когото си изпратил“. Това е живот вечен, да позная Любовта, Мъдростта, Истината и Христос – изявеният Бог, Когото Си изпратил. Отец не е изявен, но Синът е изявеният Бог. Понеже Синът се е изявил, затова има отношение към нас. Иначе, Той би останал далеч от нас като някакво божество. Щом Христос има отношение към нас и ние трябва да имаме отношение към Него. (стр. 107)

Христос обичаше Бога и в името на тая любов, възлюби и хората. За тая любов Той се пожертвува за човечеството и пое Неговите грехове. Най-после Той възкръсна, с което показва на хората, че като обичаше Безсмъртния и Той стана безсмъртен. (стр. 137)

Христос показва пътя, по който ще мине всеки човек. Той се обърна към Бога с молба, да отмени горчивата чаша, но не получи никакъв отговор. След това се примири и каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа си“. Щом се предаде на Бога, дойде възкресението. Христос се отдаде с пълна вяра, че Бог няма да Го изостави.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. С други думи казано: „Аз съм Божествената Любов, Която показва пътя, истината и живота на хората“. (стр.200)

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

Втора година (1922 – 1923)

„Допирни точки в природата“

За пример, повечето сегашни хора минават за християни, защото вярват в Христос. Така е, те са християни, но Христос не беше християнин. Защо? – За да бъде християнин, Той трябваше да вярва в друг някой, вън от себе си. Какво знаем за Христос? Знаем, че Христос е проповядвал за любовта и изпълнявал волята на Отца си. **Христос никога не е проповядвал християнство.** Езичниците създадоха християнството. (стр.87)

Шеста година (1926 – 1927),

„Посока на растене“

Христос, Който даде образец на човечеството за търпение и разумно носене на страданията и до днес живее и ще живее в умовете и сърцата на всички хора. (стр. 32)

Какво ще кажете за Христос? Той мина през такива страдания, каквито нито един човек не е опитал. Въпреки това, Той понесе геройски тия страдания. Той сам носеше кръста си и като дойде до едно място, хвърли го, не от слабост, но от съображения, които човечеството някога ще разбере. Дойдат ли страданията в живота ви, следвайте примера на Христос. (стр. 173)

Христос е минал през най-големите противоречия

Седма година (1927 – 1928)

„Божествената мисъл“

Христос беше велик човек, но не можа да се прояви напълно, не Му се даде възможност: биха Го, разпнаха Го и Го изпратиха на онзи свят. Христос носеше в себе си велико Слово, светлина и мъдрост, знание и любов, но не можа напълно да се прояви. (стр. 23)

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Под думата „Път“ Христос разбира всички науки, събрани в едно цяло; под думата „Истина“ Той разбира целите, които науките преследват; под думата „Живот“ Той разбира онова начало, което използват науките и техните цели. (стр. 145)

Много хора четат Достоевски, възхищават се от него, искат да бъдат като него. Това е невъзможно. Един е Достоевски, един е Толстой, един е Христос. Нещата не се повтарят. (стр. 171)

Осма година (1928 – 1929)

Отворени форми“

Христос, преди да пострада, имаше едно разбиране за Бога. След възкресението имаше друго разбиране. Той отиде да види Онзи, Който Го възкреси. (179)

Единадесета година (1931 – 1932)

„Живот и отношения“

Христос, най-великият човек в света беше подиграван и осмиван. Най-после Го разпнаха и Му казаха: „Като си Син Божи, слез от кръста“ (стр. 218)

Единадесета година (1931 – 1932)

„Фактори в природата“ – том II

Знай, че и в най-голямото изпитание и в смъртта може да намериш нов път, по който да излезеш на свобода. Христос провери този закон и показа на хората, че и в смъртта има живот. Той беше прикован на кръста, след което Го сложиха в гроба, но и там не остана. Христос и тук намери изходен път и на третия ден възкръсна. И като умираше, Той вярваше, че и след смъртта ще живее. (стр. 78)

И на Христос казаха: „Ако си Син Божи, слез от кръста“. Христос не показа силата си, но се подчини на Божията воля. Ако Той беше проявил силата си, нямаше да остане човек около Него. (стр. 264)

Съборни беседи (1921 г.)

„Обяснения и упътвания“

Туй небе, което виждате днес, какво говори? Господ говори така: „От едната ни страна е месечината, която е пълна, тя е емблема на Христос, а от изток изгрява Слънцето, което е

емблема на Божествения Дух, Който раздвижва света, т.е. две условия имаме – месечина и Слънце, които се гледат, т.е. Христос в материалния свят и Духът в ангелския свят. И двамата работят за създаване на човечеството. Господ казва, ако Го слушаме, няма да има в този свят нещо невъзможно. Тогава думите на апостол Павел са верни: „Всичко мога чрез Христос“. Но чрез кой Христос? – чрез Онзи Христос, Който е изявление на Божията Любов. (стр. 6)

Срамата е днес наши сестри и братя да продават своята чест за хляб! Хиляди наши сестри и братя са днес в блудните домове, продават своята чест. И ние казваме: „В църквата, на небето има Бог, има Христос“. Да, Този Христос дойде за тези блудници, да ги спаси, а не дойде за праведните. (стр. 42)

Едно време Христос беше малък, затова Го разпнаха, а сега, като дойде Христос, не ще могат да Го разпнат. Защо? – Защото няма такова голямо дърво, от което да направят кръста Му. (стр. 82)

Когато дойде Христос, Той имаше едно специално задължение, да изпие горчивата чаша и казваше: „Не може ли да ме отмени тази чаша? – не, затова дойдох“ (стр. 109)

В ума си ще имаш винаги само един Учител. Този Учител аз ще Го кръстя с името **Учител на любовта**. Някой пита: Вярваш ли в Христос? Казвам: Не вярвам. Ами какво е Христос? Христос, това е външна страна, Той е Учителят на любовта. Ако познаваш любовта, ще познаваш и Христос.

Сам Христос казва: „**Никой не може да дойде при Мене, ако Отец ми не го призове, не го привлече**“. С какво ще го привлече? – с любовта. Следователно, **когато нас любовта ни привлече, ще познаем и Христос**. (стр. 175)

А като кажем, че всинца имаме нужда един от друг, това е възкресение в Христос. Само така можем да обясним факта, защо Христос е слязъл от небето да помага на грешните. Защо е слязъл? – Това е велика тайна. (стр.197)

Имате ли любов, имате Бога в себе си, имате ли Бога, имате и Христос, защото Бог е Любов. Ще кажат: „Твоето сърце стопли ли се?“ Да, когато ставам сутрин и върша волята Божия, когато аз ям с любов, когато говоря с любов, когато пиша с любов, когато чета с любов, питам се: Аз с Христос ли съм? Тогава познавам ли Христос или не? Да, не само че Го познавам, но живея с Него и разговарям с Него всеки ден, ям с Него. Отличен човек е Христос! (стр.219)

Съборни беседи (1922 г.) „Обяснения и упътвания“

Христос не дойде да създаде духовенство в света. Той дойде да създаде **служители на човечеството**, да служат по любов на Бога. (стр. 35)

Аз бих желал този Христос, на когото вие служите, да Го приемете, да ви се усмихне и да бъде доволен от вас. Аз съм ясен, казвам: „Ако Христос сега дойде в България, ще бъде ли доволен Той от българите, ще бъде ли доволен от синодалните старци, от църквата? (стр. 55 – 56)

Христос, това е една абсолютна Истина в себе си. Той казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Абсолютната Истина е Той. (стр. 173)

Ако Христос днес дойде в света, ще Го приемат ли? (стр. 279)

Сега, аз не разрешавам въпроса за себе си, аз разрешавам въпроса за Христос, как да Го познаете, когато дойде. Вие не Го знаете още, та като дойде, да Го познаете. Ако при Неговата светлина можете да четете всички книги, ако при Неговата Любов можете да разрешите всичките недоразумения, Той е. (стр. 307 – 308)

Съборни беседи (1925 г.) „Две свещени положения“

Ако вие искате да си съставите понятие за Белите Братя, всякога трябва да изпъкне във вашия ум образът на Христос. Христос обаче, ни е показал само едната страна на Своя образ. Ние виждаме Христа в унижението, в носенето скръб и страдание, в изкуплението на човечеството. Ние не сме видели Христа в Неговата Любов. (стр. 16)

Христос дойде на земята и също така очакваше любов. Но любов не Му се даде. Какво Му се даде? – Страдание. Отказа ли се Той? – Не. Питат Го: „Ти цар ли си?“ Той казва: „Ти казваш, че съм цар“. Защо, именно, Христос отговори по този начин? Христос с тия думи обърна вниманието на Пилат, каза му: „Вие имате извратени понятия за царете. Аз не съм от тези царе, чието царство е на земята. Ако бях от тези царе, Моите слуги щяха по същия начин, както и вашите да се бият за Мене, но Моето Царство не е от този свят“. (стр. 118)

В страданията на Христос се крие нещо велико! Той дава велик пример на **самоотричане**. Той имаше сила да стори всичко. Казва се в Евангелието, че войниците, които дойдоха да Го уловят, паднаха на лицето си. Той можеше да ги парализира, но ги запитва: „Кого търсите? Ако търсите Мене, ето Ме, Аз съм готов“. Той беше готов да пожертвува Своя живот, да понесе всичките тягости, всичките страдания, само да не нахърни онези страдащи души, да вложи Своя живот в тях, за да бъдат спасени. „**Аз приемам страданията, дано след мене тия хиляди, милиони души да могат да се зарадват, да заживеят в тази любов, която им оставям**“. Това е великата Любов, това е великият закон на саможертвуване. (стр. 128)

Питам: Когато Христос дойде и пострада за човечеството, колко души повярваха в Неговата Любов? – Само 12 души повярваха и то донякъде, не напълно. Най-после и те се разбяга-

ха. Един се отрече, друг си остави дрехата и избяга, за да не се съблазни, но след възкресението почнаха един по един да се събират. Питаха: Как стана тази работа? Христос знаеше в себе си, че е извършил волята Божия, че е изпълнил закона на Любовта и това Му причиняваше голяма радост. Христос дойде в света не само да спаси човечеството, но и Той сам да добие една велика опитност. (стр. 157)

Съборни беседи (1926 г.) „Свещеният огън“

Че какво е Христос? – ХРИСТОС, ТОВА Е ЛЮБОВТА В СВЕТА. Има ли любов между хората, има и Христос; няма ли любов между хората, няма и Христос.

Има ли Истина и Свобода, има Христос; няма ли Истина и Свобода, няма и Христос; има ли Правда и равноправие, има Христос; няма ли Правда и равноправие, няма и Христос. Има ли Добродетел, има Христос; няма ли Добродетел, няма и Христос. Има ли доброта, благодет, кротост, въздържание, милосърдие между хората, има и Христос; няма ли тия неща, няма и Христос. Христос няма да дойде нито в човешка форма, нито в каква и да е друга някаква форма. Ако е за форма, ето аз съм пред вас. **Всеки от вас може да бъде Христос.** Когато Христос дойде в човешка форма, тя ще бъде много по-красива от сегашната. **Не, под думата „Христос“ ние подразбираме цялото човечество, сложено в едно тяло.** Това е физическата страна на Христос. Значи, всички човешки души, събрани на едно място в тялото на Христос, съставляват физическата страна на Христос. Всички ангели, събрани в сърцето на Христос, съставляват духовната Му страна, а всички божества, събрани в ума на Христос, съставляват Божествената Му страна. Това

значи Христос, т.е. Христос е проявеният Бог в света. **Навсякъде трябва да виждаме Христа.** (стр. 18 – 19)

Главният обект в Библията е животът на проявения Бог в света, или проявлението на Христа. Животът на всички пророци, апостоли, то е все изявяване на Божествения живот в тях. Централното лице в Библията, обаче, е Христос. Да се разбере животът на Христос в най-широк смисъл, за това се изисква един възвишен ум. **Защото, според степената на нашето съзнание е и схващането ни за Бога.** (стр. 35)

Когато говорите за Христос, всякога трябва да разбирате първия образ в света, първородният, началото на човешката еволюция, началото на човешкия род. И за Христа се казва, че Той е глава на Църквата. Глава на Христос пък е Бог. (стр. 104)

Ако някой път видите Христос отвън, това е отражение само, в огледалото Го виждате. Писанието казва: „Бога никой никога не е видял“. Апостол Павел казва: „Сега ние знаем Христос не тъй, както едно време, когато е бил на земята“. Когато Христос се явил на Павел, той паднал от коня си. Трябва да има един Ананий, който да отвори вашите очи. **Сега Христос, Бог ви се изявява отвътре.** И радвайте се, че Божието присъствие е такова. Някой казва: Защо не мога да видя Христос? Не бързайте, ще дойде време да Го видите. Не трябва да Го видите преждевременно. Всички неща трябва да стават на своето време. (стр. 124)

Христос като дойде на земята, една звезда се появи. Звездата предсказва Неговото раждане. (стр. 128)

Христос, какво имаше в света? Имаше ли богатства? – Нямаше. Той имаше душа, която положи за Отца си. (стр. 136)

Когато Мойсей отиде при фараона, той го запитва: „Кой те прати тука?“ – Прати ме Йехова, Бог на Аврам, на Исак и на Яков“. Казва му фараона: Аз не познавам този Бог. Фараона имаше друго понятие за Бога. Мойсей му каза: „Аз ще ти покажа, че този Бог, комуто служа и Когото познавам, е силен“. И

започна се състезание между боговете на Египет. С кого? – С Христос. Кришна или Христос – един и същ е Той. ХРИСТОС ТОВА Е ПРОЯВЕНИЯТ БОГ. Един е Той, Който се проявява във всички народи – Иехова. (стр. 150)

Съборни беседи (1927 г.)

„Пътят на ученика“

Този дом, в който бащата и майката са били целомъдрени, в пълния смисъл на думата, там се раждат най-добри, най-разумни и гениални деца. Ние имаме такъв пример с Христос. Той се роди от една девица, която беше най-целомъдрената жена по това време. Еврейският народ не можа да създаде по-добра, по-целомъдрена жена от Мария – майката Господня. Христос можа да се роди само чрез нея. (стр. 137)

И Христос, когато дойде на земята, след Него дойде и другият ученик отгоре. Кой беше този ученик? – Духът. Той дойде и влезе в Христа. Като дойде този ученик отгоре и двамата започнаха да проповядват. Такъв е законът на земята. Казва се в Писанието: „Ще положи Духа Си върху Него“. (стр. 239)

И казва Христос: „Всички, които се обявяват против Мене, т.е. против Любовта, те са крадци и разбойници“. Българите мислят, че един човек може да създаде известно течение и да омотае хората. Това не може да бъде. Христос дойде, придоби около 500 милиона последователи. Заблуди ли ги Той? – Не. Христовото учение е Божествено. Значи, Бог призова хората. Щом е така, Христос, Който привлече толкова хора, от Бога е дошъл. Буда, Мохамед също тъй са дошли от Бога, Негови пратеници са те. (стр. 245)

Съборни беседи (1929 г.)

„По Бога направени“

Днес се говори за Христа, за християнството, но питам: **какво е било християнството в своя първоначален период?** Какъв е бил Христос и как е проповядвал? Христос ходел скромно облечен, със сандали на краката си. Как стана тогава, че Неговите избраници днес служат на Бога с мантии и с корони на глава? На времето си Христос е работил без заплата. Как се нареди днес, Неговите избраници да получават такива големи заплати? Аз се чудя на всичко това. (стр. 28)

Днес Христос се е заловил за работа. С чук в ръка Той работи по зданията, гради, събаря, не чака да Му се създадат благоприятни условия. В Писанието е казано, че Христос седи отдясно на Отца. Това значи: Христос е седнал отдясно на Любовта и чрез закона на Мъдростта учи хората, как трябва да живеят и да работят. (стр. 48)

Съборни беседи (1933 г.)

„Бъдещето верую на човечеството“

Христос винаги е съществувал и по разни начини е работил за човечеството. (стр. 9)

Всъщност, Христос и три дни даже не прекарва в гроба. На третия ден вече Той възкръсна. Съвременните хора още държат своя Христос в гроба. Време е вече да махнат плочата от гроба на Христос и Той да възкръсне! И след всичко това хората очакват да дойде Христос на земята. **Докато Христос не възкръсне във вас, отвън Той по никой начин няма да дойде.** (стр. 22)

Когато Христос дойде в дома ви, вие ще имате всичко в изо-

билие. Лишени ли сте от нещо, не сте ли напълно задоволени, Христос не е между вас. Такива трябва да бъдат разбиранията за Христа на онези, които искат да следват Неговия път. (стр. 23)

Който иска да коригира някой виден цигулар, той непременно трябва да знае повече от него. В това отношение, Христос беше един от най-умните, от най-учените хора. Той разполагаше с такава наука, която и днес още остава затворена за хората. И при това положение, като Син Божи, Христос беше подложен на големи изпитания. Защо трябваше да бъде подложен на такива изпитания? Каква нужда имаше да пости цели 40 дни в пустинята? Христос направи опит, да види, колко дни човек може да издържи без храна. През тези 40 дни Той се хранеше само със Свещения Хляб – със Словото Божие. Когато дяволът Го изкушаваше, казваше Му: „Ако Си Син Божи, речи на този камък да стане хляб! Христос му отговори: „Писано е, че не само с хляб ще живее човек, но с всяко Слово Божие“. (стр. 38)

Земята е велико училище, велик университет, в който хората са дошли да учат. И Христос прекара 33 години в този университет. Като издържа матура, тогава Той се върна на небето, където зае определеното за Него място. Затова Христос каза на учениците си: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“. На друго място Той казва: „Идете и вие да проповядвате и да разгласявате Моето учение“.

Питам: Щом вярвате в Христос, трябва ли да се страхувате? Той сам каза, че Му се даде всяка власт на небето и на земята. Христос мина през големи страдания, докато получи тази власт. (стр. 46)

Съборни беседи (1934 г.)

„Часът на любовта“

Мнозина мислят, че Христос не бил учен човек. Много се лъжат те. Ако един човек може, като плюе на земята, да направи от плюнката си кал, с която да помаже очите на слепия и той да прогледне, това говори за велика, дълбока наука, на която съвременната наука би завидяла. Тази кал не е била обикновена. Още като взел тази кал с пръста си, Христос е вложил нещо в нея. От пръстите Му излязла особена енергия. Така, именно, тази кал е станала животворна. (стр. 30)

Всичко в света е подложено на промени. Виждаме, например, че и онова откровение, онзи велик закон, който се даде на Мойсей на Синайската гора и той даже претърпя промяна. След него дойде Христос и внесе нещо ново в този закон. Сегашните християни мислят, че това, което е казал Христос, никога няма да се измени. Сам Христос е казал: „Много неща още има да ви кажа, но не сте готови да носите“. На друго място е казал: „Когато Син Человечески дойде втори път на земята, ще намери ли достатъчно вяра и разбиране между хората, да схванат онази велика истина, която ще им говори?“ (стр. 38)

Кой приеме Христос в себе си, той трябва да върви по Неговия път. (стр. 49)

Съборни беседи (1941 г.)

„Възможности за щастие“

Религиозните и вярващите очакват Христа да дойде втори път на земята, да им помогне. Те ще останат излъгани в очакванията си. Христос втори път няма да дойде на земята. — Защо?

– Защото пак ще Го разпнат. Казано е, че Христос ще дойде от облаците, придружен с ангели. Това значи, че Христос ще дойде в умовете и в сърцата на хората като светлина. Ангелите, които ще Го придружават, представляват Мъдростта и Любовета, с които ще бъде изпълнен. **Христос ще дойде само за онези, които имат знание и светлина, да разбират законите на разумната природа.** Мнозина се запитват, какво трябва да правят, докато дойде Христос на земята. Ще работят, да се приготвят. (стр. 20 – 21)

Христос казва: „Както ме Отец възлюби, така и аз ви възлюбих“. Следователно, Христос дойде на земята да изяви Божията Любов. (стр. 32)

Христос се пожертвува и нищо не изгуби. Не само че нищо не изгуби, но придоби най-големите блага в света. Той придоби любовта на човешките души. Когато всички хора дойдат до положението на Христос и приемат Неговата жертва, те ще бъдат истински Христови последователи. Днес няма още истински християни, понеже всички хора не се жертвуват, както Христа. (стр. 32 – 33)

Христос казва: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие“. Значи, Христос вярва във възможността на човека от стар да стане млад и от млад да се превърне в малко дете. (стр. 59 – 60)

Христос каза за Себе си: „Аз и Отец ми едно сме“. Той каза още: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“. – За какво употреби Христос тази власт? – За да сложи ред и порядък в света, да донесе мира на земята. (стр. 156 – 157)

Христос казва: „Аз съм виделината на света. Дойдох между хората, за да се явят техните дела“. Ако Христос слезе втори път на земята, ще бъдат ли доволни хората от Него? (стр. 200)

Щом Христос не може да избегне страданията, обикновеният човек още по-малко може да ги избегне. – Защо страда Христос? – За лъжите на хората. (стр. 207)

В миналите епохи са постъпвали жестоко и с християните. Всеки, който признавал Христа за Син Божи, бивал преследван и жестоко измъчван. И до днес още изпитват, в какво вярваш, какво мислиш за Христос. Вярвам в това, в което и ти вярваш. За Христа знаая, че никой не познава Отца, освен Синът, към Когото Отец благоволи. (стр. 212)

Казано е за Христа, че понесе греховете на човечеството. Той ги понесе с радост; доволен беше, че помагаше на хората. Ако Христос носеше чуждите грехове и беше доволен, защо вие да не сте доволни за вашите грешки? Следвайте примера на Христа, да можете един ден и вие да помагате на ближните си. (стр. 287)

Христос плака. Той проля няколко сълзи за човечеството, с което предсказа неговата съдба. (стр. 316)

Съборни беседи (1943 – 1944 г.) „Вечното благо“

Христос дойде на земята, когато светът беше пълен с езически идеи. Въпреки това, Той проповядваше **Словото Божие**, проповядваше любовта, с единственото желание да освободи човешките умове от заблужденията, да внесе светлина в тях, да ги просвети. (стр. 28)

Наистина, Христос страда, разпнаха Го, но след това възкръсна. Време е вече да се сваля траура. Всички свещеници и проповедници на Христовото учение трябва да се облекат в бели дрехи, да се радват, че Христос е възкръснал. Жив е Христос и днес Той управлява света в името на Господа. Не се съмнявайте в това и не спорете, дали е възкръснал, или не. Възкръснал е Христос и живее между всички страдащи, нещастни, онеправдани. Той носи новото в света. Любовта Христова е на-

всякъде. С нея работи Христос и оправя обърканите работи на хората. (стр.159)

Какво изражение е имал Христос на лицето си, когато изгонил с камшик търговците от храма? **Обаче, не смесвайте образа на Христа като Божество, като Син Божи, с образа Му като човек.** Дошъл на земята, облечен в човешка форма, Христос понесе страданията на хората. Той трябваше сам да носи своя кръст. Носи го до едно място и после го захвърли, остави го на хората да го носят. Това беше естествено. Христос пое кръста на човешките страдания, показа им, как се носи, но не ги освободи абсолютно от страданията им. И те трябва да понесат част от страданията си, да имат дял в Христовата Любов. – Как умря Христос: като човек, или като Син Божи? – Като Син Человечески. Той напусна видимата човешка форма и възкръсна. **Оттогава пак живее между хората, но невидим.**

И днес Христос живее между хората, наблюдава, как живеят. Двама души се карат, ругаят, без да подозират, че Христос ги слуша и запитва: Съгласен ли е вашият живот с Евангелието. (стр. 330 – 331)

Който не разбира смисъла на светлината, въздуха, водата и хляба, казва, че вярва в Христос. Той не подозира, че Христос е в светлината, във въздуха, във водата и в хляба. Христос сам казва за Себе си: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който Ме яде, има живот в себе си“. (стр. 359)

За Христа се казва, че понесе греховете на хората. Значи, Той носеше земята на гърба си. Христос е необикновен човек и може да направи това, което обикновеният не може да направи. (стр.373)

Днес мнозина очакват слизането на Христа на земята, Той да разреши въпросите на живота. Всеки ден, всеки момент Христос слиза на земята, но малцина съзнават това. Важно е, какво ще намери Христос между хората. Той носи блага на човечеството, но какво ще получи в замяна на това? Той носи свобода и

мир, но как ще ги използват хората? Преди да разберат и оценят свободата и мира, хората трябва да оценят светлината, въздуха, водата и хляба, които Христос изобилно дава. (стр. 389 – 390)

Като живее добре, човек си създава собствено тяло, с което може да живее и на този, и на онзи свят. Не стана ли така и с Христос? Той лежа три дни в гроба, превърна смъртното си тяло в безсмъртно и възкръсна с него. (стр. 390 – 391)

Любовта застави и Христа да се пожертвува за цялото човечество. Той беше богат, разполагаше с велики добродетели, но въпреки това, хората не Го оцениха и Го разпнаха. (стр. 405)

МЛАДЕЖКИ СЪБОРИ

Първи събор (1923 г.)

Сега, моето желание е, да имате съдействието, благословението на цялото Всемирно Бяло Братство, да имате благословението на Христа, Който е глава на това Братство, да имате и Любовта Божия, Която е смисълът на живота. (стр. 15)

Трети събор (1925 г.)

Исус обхождаше Галилей, за да види всички несъобразности в живота и да ги изправи. Христос е дошъл на земята, да види, защо хората страдат и защо умират. (стр. 15)

За онези разумни, съзнателни души, които се стремят към Бога, които искат да знаят, какви трябва да бъдат отношенията им към Бога, е дошъл вече Христос. (стр. 19)

Ако адът е наистина толкова страшен, защо Бог изпрати Христа там? Страшен е адът, но Христос не изгоря. Христос отиде в ада и казваше: „Братя, излезте оттука!“ И мнозина излязоха с Него заедно. (стр. 29)

Сега, Христос е тук на земята, в църквата е Той, но не е в тази официална църква. Между душите на хората е Той. Не само Той, но и всички ония напреднали души, които са пострадали за това учение, работят заедно с Него. (стр. 35)

Та казвам: Този Христос, този Божествен Дух е навсякъде. (стр. 38)

Преди 2000 години Христос обхождаше Галилей. – Защо? – Да ви намери и да ви говори. Той говори и тогава. Знаете ли, какво ви говори. Ще си припомните сега. На всинца ви,

които сте тук, ви е говорил Христос. Всички вие сте Галилеяни. Преди 2000 години Христос ви е срещнал и ви е говорил. (стр.41)

И обхождаше Исус цялата Галилей, изцеляваше всички болести, изцеляваше всички беснуеми, изцеляваше всички тъги, скърби и страдания. Да се премахнат всички тъги, скърби и страдания, които измъчват човешката душа, това е мощното в света! И нека останат само тия мъгли, само тия облаци по небето, които са необходими за нашето растение. Всички други бури и сътресения трябва да се премахнат. Затова идва днес Христос на земята! Затова Бог праща Великия, Мощния Си Дух, да повдигне съзнателните души! Не сте само вие, на които Христос е говорил, Христос е говорил още на хиляди души. И сега Той ги посещава и им казва: „Време е вече!“ (стр.42)

Четвърти събор (1926 г.)

Когато Христос казва да се отречем, Той подразбира да се отречем от обикновения живот, от всички негови преходни форми, от всички негови илюзии и да влезем в новия живот. (стр.30)

Ами че Христос изживяваше по няколко часа да говори на Господа и Господ да Му говори. (стр. 33)

Осми събор (1930 г.) „Право си отсъдил“

Много пъти съм ви казвал и пак ви казвам, че Христос няма да дойде на земята така, както Го очаквате – с мантия, с корона на глава, да съди хората. По този начин Христос няма да дойде, защото в такова идване няма нищо съществено. (стр. 19)

За нас е важно това, което сегашният живот ни носи; за нас е важно това, което сега Мойсей говори; за нас е важно това, което сега пророците говорят; за нас е важно това, което сега Христос говори; за нас е важно това, което Бог сега ни изявява. (стр.59)

Христос казва: „Дето са двама или трима събрани в Мое Име, там съм и Аз“. Значи, ако Христос е между вас и вие ще знаете, как да **връзвате и развързвате**. Сега превеждам: ако между вашите мисли и желания се наредят и Христовите мисли и желания, вие всичко можете да направите; ако между вашата любов дойде Христовата Любов, вие всичко можете да направите; ако между вашето знание дойде Христовото знание, вие всичко можете да направите. (стр. 62 – 63)

Рилски беседи (1931 г.) „Любов към Бога“

Най-голямата война, в която Христос взимаше участие и пострада, беше обвинението срещу Него, че се наричал Син Божи. Христос пострада и хората страдат. (стр.3)

Евреите искаха да подчинят Христос на своята воля: едни искаха от Него пари, богатства; други искаха да ги направи щастливи, да им помогне да се оженят за добри жени, да имат

добри деца и т.н. Обаче, Христос казваше: „Аз не дойдох да изпълня нито своята воля, нито вашата, но дойдох да изпълня волята на Отца, който ме е проводил. Аз съм Син Божи, изпратен на земята да науча хората, как да живеят“. (стр. 11)

Казвате: Ако Христос дойде втори път на земята, ние ще Го посрещнем, както трябва. **Ако Христос дойде днес на земята и нямате любов в сърцето си, вие пак ще Го окачите на кръста.** (стр.1)

И тъй, когато Христос дойде на земята, Той пострада за греховете на хората, да ги спаси. (стр. 28)

Както знаете, Христос понесе толкова страдания и поругания, а съвременните хора искат да прекарат живота си без никакви страдания. (стр. 41 – 42)

На земята са идвали и велики хора, като Христос, например, Който от две хиляди години насам е все между хората; те разправят за страданията Му, плачат за Него, но и досега още продължават да Го разпъват.

Христос понесе големи страдания, но с това Той остави на света една велика, свещена идея, която никога няма да умре. Неговата идея не умря, но и Христос не умря. Христос беше поставен на голям изпит: разпнаха Го, положиха Го в гроба и на третия ден Той възкръсна. Ако християнството се крепи до днес, това се дължи на факта, че Христос и досега още живее между хората и ще продължава вечно да живее. Ако пък в живота на християните се явява известна дисхармония, причината на това е, че много от тях, които минават за християни, не вярват, че Христос е възкръснал. Те минават за вярващи, без да са такива. (стр.57)

Започнеш ли някаква работа с любов, тя непременно ще има успех. Светът може да се обърне с главата надолу, но тази работа ще се свърши благополучно. И бури могат да се явят, и потоп може да стане, но в края на краищата, любовта ще надвие. Не изпитваха ли и Христа по същия начин? Той беше поставен на

кръста, където сатаната Му казваше: Ти искаше да оправиш света, но не можа. И други преди Тебе се опитаха. Аз исках да Ти дам да управляваш всички светове, само да ми се поклониш, но Ти не се съгласи. Сега ще седиш прикован на кръста и ще ти покажа, кой съм аз. В Твое Име ще се вършат престъпления и всичко това Ти ще гледаш. Христос въздъхна, дигна очите Си към Бога и каза: Господи, защо Си Ме оставил? Обаче, веднага след това погледна към сатаната и каза: Сега Аз виждам, кой си и какво можеш да направиш, но после ти ще видиш, кой съм и какво Аз мога да направя. И наистина, Христос възкръсна и с това показа на хората, какво може да направи. Той понесе всички страдания и след това каза: „Даде Ми се всяка власт на небето и на земята. Идете и проповядвайте, Аз ще бъда с вас до скончанието на века!“ Казвам: От страданията на Христос трябва да се извади поука. (стр. 81 – 82)

„Ти Си Син на Бога Живаго“. Когато Петър е казал на Христос, че е Син на Бога Живаго, той е имал предвид силата, която се криела в Христос. Следователно, Петър прави паралел между Бога и Христос и намира, че Христос е син Божи. (стр. 86)

Рилски беседи (1932 г.)

„Ценното из книгата на великия живот“

Под думата „Христос“ се разбира една велика идея, Божественото Начало в човека, което спасява, носи светлина. (стр. 51)

„Бивайте подражатели на Бога, като чада възлюбени!“ Тази е най-важната мисъл, която трябва да задържите в ума си. В какво трябва да бъдете подражатели? – В любов. Ходете в Любов, както Христос ни възлюби и предаде Себе Си за нас принос и жертва Богу в благовонна миризма. (стр. 57)

Ако Христос се боеше, Той не би дошъл до възкресението. Той беше прикован на кръста, където получи най-големите поругания, подигравки, че бил Син Божи, че искал да спаси света. Казваха Му: Ако, наистина, си Син Божи, слез от кръста, докажи това, за да ти повярваме. Христос понесе всичко с най-голямо смирение и любов. И в последния час въздъхна дълбоко и каза: „Отче, на Тебе предавам Духа Си. Да бъде волята Ти!“ Христос понесе на кръста най-големите поругания, за което биде въздигнат: даде Му се всяка власт и на земята, и на небето. С Него се извърши това, което дотогава не бе ставало – Той възкръсна. (стр. 283 – 284)

Сега, желая на всички да възкръснете, както Христос възкръсна. Обаче, докато дойдете до възкресението, желая на всички да бъдете гонени, хулени, поругани, както Христос беше гонен и поруган. (стр. 286)

Христос с нож или със скипър реши Своята задача? – Нито с едното, нито с другото. Христос не беше нито цар, нито патриарх. Той взе едно от най-обикновените положения в живота, за да разреши една от най-великите задачи – спасението на човечеството. В това положение Той изпита всички хули, поругания и гонения от страна на хората, но издържа до край. (стр. 384)

Съборни беседи (1939 г.) „Езикът на любовта“

Христос дойде на земята да извърши волята Божия, да предаде на хората разбрани мисли, които да им покажат правия път и да ги обърнат към Бога. (стр.44)

Мнозина искат да отидат на онзи свят, да видят Христос и пак да се върнат на земята. Те не знаят, че много пъти са сре-

щали Христос на земята и са се отнасяли с Него зле. Какво ще бъде положението им, когато срещнат Христос и Той им покаже всичко онова, добро и лошо, което те са писали за Него? Колко пъти сте се съмнявали в Бога и Христос! Колко пъти сте говорили лошо за тях. Колко пъти сте ги обвинявали в несправедливост! (стр. 91)

Мнозина очакват на бъдещето, да дойде Христос на земята, да ги спаси. Христос живее в настоящето, в онова, което е родено от любовта. (стр. 111)

Как посрещнаха хората Христос? Цар ли стана Христос? С царска мантия и с корона на глава ли ходеше? С тогата на римския патриций ли беше облечен? Не, като слезе на земята, Христос продаде всички, каквото имаше, за да помага на хората. Най-после Той даде и последната си мантия и така замина за небето. Всъщност, Христос беше облечен с по-красива дреха от царската мантия. Той беше облечен с мантията на любовта, а на главата си носеше царската корона на любовта. (стр. 220 – 221)

Мнозина мислят, че за да учи и да се развива добре, човек трябва да бъде богат, да има добри условия. Ако това е вярно, Христос трябваше да се роди в царски дом, при най-благоприятни условия. Същевременно, Той щеше да разполага с властта и никой нямаше да се реши да сложи ръка на Него, да Го преследва и разпъва на кръст. Ако беше роден в царски дом, Христос нямаше да свърши работата, която Му беше определена. (стр. 308)

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“.

Който е познал Христос, той следва Неговия Път. Който е познал Христос, той лесно се ориентира в живота. Пътят му е осветен от Божественото Слънце. Който не е познал Христос, пътят му е затворен. (стр. 354)

Христос казва: „Ако не се родите изново от вода и от Дух, няма да влезете в Царството Божие“. Христос обръща внима-

ние на новия начин на раждане, от вода и Дух, а не от майка и от баща. (стр. 384)

Христос беше праведен човек, но понеже понесе греховете на кривите хора, трябваше да мине през големи страдания. (стр. 400)

Някои религиозни хора постоянно цитират думите на Христос, какво казал Христос преди две хиляди години. Добре е говорил Христос навремето си, но Той и до днес продължава да говори. Да се държи само на думите, които Христос е говорил в миналото, е все едно да се радвате на думите на петгодишното дете. Христос говореше едно време на евреите и със Слово, и с камшик, според тяхното тогавашно развитие. **На съвременните хора Христос говори по друг начин, на друг език.** Слушайте и това, което днес ви говори. Искате ли днес Христос да говори с камшик, или с друг някакъв закон? **За предпочитане е днес Христос да говори на хората чрез закона на Любовта, на Мъдростта, на Истината, отколкото чрез закона на камшика.** (стр. 410)

Беседи от Учителя на 22 март и други „Жал ми е за народа“

Преди всичко, Христос никога не е умирал. Той опита смъртта, но не умря. Днес Христос е между хората, в църквите...

Когато Христос дойде на земята, Той имаше предвид една велика цел, а именно: Той искаше хората да познаят Бога. (стр. 36)

„Сродни души“
(1. I. 1922 г.)

Христос е първата сродна душа в космоса. Като се стремите към Христа, сродната ви душа ще дойде при вас. (стр. 124/40)

„Да мисли“
(22. III. 1935 г.)

Като Дух, Христос беше силен, богат, но слезе на земята да раздаде всичкото си богатство. (стр. 247/11)

„Отец ме люби“
(22. III. 1936 г.)

Христос не дойде на земята, за да покаже на хората, че те трябва да страдат. Той дойде на земята да накара хората да вярват в любовта, в живота и да възстановят връзката си с Бога. (стр. 296/36)

Смел и решителен е бил Христос. (стр. 322/62)

„Баща и син“
(22. III. 1937 г.)

Христос живее в любовта. Следователно, ако нямате любов в себе си, не можете да бъдете щастливи, не можете да отидете при Христа. (стр. 341/13)

Ще дойде ден, когато в действителния живот ще ви прободат с истински нож, а не с книжен, както този на царската дъщеря. С такъв нож прободоха и Христос и от раната Му потече кръв и вода. След това Христос възкръсна. Кой възкреси Христос? – Онзи, Който Го обичаше. Силата на Христос се заключава в любовта Му към Бога и към Неговите ближни. Христос понесе греховете на хората и умря заради тях. Той се пожертвува за цялото човечество. Любовта и вярата Му в Бога Го възкресиха. (стр. 358/30)

Христос дойде на земята и даде пример на хората, какво значи жертва, какво значи любов към Бога и към ближния. Той показва, как може да се помогне на хората. (стр. 361/33)

„Дигни одъра си“
(22.III.1938 г.)

Христос е силен човек, защото със слизането Си на земята, Той едновременно пое и злото, и доброто на хората. Той пое и добродетелите, и грешките им. Това не значи още, че Христос беше подобен на хората. (стр. 372/8)

Беседи от Учителя – разни „Първи стъпки“ и други

Когато Христос се роди, не само един, но много ангели слязоха от небето да известят, че Христос се роди. (стр.111/53)

След идването на Христос на земята, пътят на мнозина вече е изправен. Тия хора вече се връщат по обратния път към онова първично състояние, в което са били някога. Те са на път вече да влязат в рая.

Христос е границата, при която човешкото съзнание минава от едно състояние в друго. Този процес на съзнанието ние наричаме „просветление на душата“. Христос е пътят на душите към Бога. (стр. 145 – 146)

И Христос, Който сега ръководи цялото човечество, е минал по пътя на всички страдания, затова, именно, може да помага на ония, които страдат. (стр. 194)

Един е Христос и който го търси с всичкото си същество, ще Го намери – навсякъде е Той, а не само в Ерусалим. (стр. 260/14) („Свинксът“ – 1928 г.)

В Писанието се казва, че Христос плакал като влизал в Ерусалим. Колко сълзи е пролял Той. Ако Христос не беше пролял тия няколко сълзи, еврейският народ щеше да бъде загубен. Христовите сълзи спасиха остатъка от еврейския народ. (стр. 277/31)

Моето учение е учение на любов, на братство и сестринство, на абсолютна свобода, в която всеки зачита правата на другите. И най-големите са готови да бъдат слуги на малките и слабите. Това е то, Божественото учение, това е казал Христос и това ще говори Христос, Който иде сега отгоре. (стр. 306/24/ („Стани и опаша се!“ – 11.XII.1923 г.)

И тъй, сега Христос, Любовта на Христос е Първичната Причина, Която иде да сложи ред и порядък. (стр. 312/30/ (11.XII.1923 г.)

И тъй, Христос казва: „Учете ги да пазят това, що съм ви казал“. Кой Христос? Аз не говоря за онзи Христос, Когото евреите разпнаха преди 2000 години. Този Христос беше много слаб човек. Аз ви говоря за един Христос, Който никога не е бил разпъван в света. Той представлява великото в света. Него могат да наричат Христос, но Той има друго име, свещено име има Той което вие трябва да знаете. (стр. 322/8/ („До скончанието на века“ – 3.I.1926 г.)

Неделни беседи

„Сила и живот“ – II серия (1915 – 1917 г.)

„Никой не може да положи друга основа, освен тази, която Христос положи“. Е, каква основа положи Христос, как живя Той на земята? Като вземете деветте блаженства, Той е дал девет правила, по които човек трябва да живее. Той е дал и два велики закона: любов към Бога и любов към ближния. (стр. 10)

Исус и Христос – двете думи означават двете опорни точки. Исус – това е страдащият човек на земята, човешката душа, която страда, която изработва своето спасение; Христос е Човекът, Който е победил, Който служи на Бога, Който е готов да се жертвува. (стр. 18)

Христос ни поставя на всинца ни въпрос: с нас или против нас? И ние трябва да решим: С Христос или против Христос? Неутралност сега няма. (стр. 22)

В живота на Христос има три периода, които са важни – има ги във всякой живот – раждане, смърт и възкресение. Забележете, че когато Христос се роди, ангелите се явиха на небето и възвестиха „мир между човешките“, значи, Христос се роди тържествено, но виждаме, че този тържествующ Христос трябва

ва да умре с най-позорна смърт. Христос умря позорно и най-после възкръсна. (стр. 35)

Именно, затова дойде Христос на земята, за да вмъкне хората пак в първоначалния поток на живота, в обратния процес, който ние наричаме възкресение. За да можем да разберем това Учение, трябва да разберем Учението на Отца и Сина и Светаго Духа. Какво трябва да се разбира под Отца? – **Учението на Божествената Мъдрост**. Под Сина? – **Учението на Божествената Любов**. Под Духа? – **Учението за въздигането, еволюцията на човека**. И казва се в Писанието: „Който повярва в това учение, спасен ще бъде“. (стр. 36)

А „Дървото на живота“ – то е Христос. Когато проникне във вас тази велика мисъл за Христос – не отвличената мисъл, че Христос седи от дясната страна на Отца, но Христос – силата, която е проникнала цялата наша земя и когато тази струя проникне във всички същества от малки до големи, тогава ще настъпи спасението. Когато Христос умрял, станало тъмно, хората почувствували тази тъмнота и Писанието казва, че Христос влязъл в ада и проповядвал това учение там и всички, които Го послушали, излезли из ада и дошли на земята. Не бяхте ли и вие там, когато е проповядвал Христос? Бяхте, но сте забравили. И какво ви каза Христос, когато слезе там да ви извади из тъмнотата? „Идете и не грешете вече“, защото ще раждате, както ви казах преди малко, черни деца, ще идват страдания след страдания. И понеже Христос е на земята, Той е решил да избави човечеството и ще го избави. Няма в света някоя сила, колкото мощна и да е, която да може да противодействува на Христовата сила. (стр.40)

Христос със Своето учение иска да покаже основните закони, чрез които да изменим реда на нещата. (стр. 41)

Христос възкръсна; Той показва пътя, по който трябва да минем – през процеса на раждането. (стр. 49/ (22.III.1915 г. беседата „Великден“)

Христос описва на Своите ученици лъжливите учители, които, облечени в мантии с широки поли, са проповядвали, а всъщност са заблуждавали прозрелите и Той ги укорява за това. Същото туй нещо важи и за нашето време. Ако дойде Христос сега, пак същото ще каже: Той не Си е променил ума. Христос мълчи, но, когато заговори и каже истината, ще ни заболи много дълбоко. Ще видим всички заблуждения. (87/ (Беседата „Учителите“ – 7.XII.1914 г.) (стр.11)

Казваме: „Христос ни избави“; нещо повече, Той ни изкупи. (стр.93/17)

Защото сега Христос иде и ще се отворят, както е казано, книгите на живота, и ще бъдат съдени хората, дали заслужават или не, да минат в един клас по-горе да влязат в Небето. Ще се даде всекиму това, за което е достоен.

Затуй Христос се обръща към вас и ви казва: „Един е вашият Учител – Христос“. От всинца ви искам да запомните този Учител, Който е дошъл преди две хиляди години да ви изкупи от греха. И вие още Го търсите! (стр.95/19/ (Беседата „Учителите“ – 7.XII.1914 г.)

Сега ви оставям с тази мисъл: да познаете вашия Учител – Христос. (98/ (7.XII.1914 г.) (стр.22)

Щом нямате толерантност към хората, не им давате свобода, вие не разбирате учението на Христос, вие имате карикатурна представа за него. (Беседата „Свобода на духа“ – 24.V.1915 г.)

„Сила и живот“ III серия (1917 – 18 – 19 г.)

Кой се е родил? – Христос Господ – Той се е родил. (стр.27)

И тъй, Христос се яви. Сега Той живее, Той е между вас, Той работи във всинца ви. (стр.35)

Някои казват: Когато се роди Христос и ангелите отгоре възвестиха мир на хората, защо хората не се поправиха? – Защото не са научили Христовото учение, както трябва. Христос пак ще проповядва в този свят; ще Го видите, положително ви казвам. Някои от вас няма да Го видят. Защо? – Много естествено – защото са слепи.

Христос е дошъл да покаже, че трябва да се борим със смъртта, да я победим и да възкръснем. Това означава рождението. (стр. 36)

Обаче, в съграждането на нашия живот Христос не търпи разединение. (стр. 42)

Не е Син Божи този Адам, когото вие знаете. Христос е бил преди Адам, преди Аврам. Той е, Който се нарича Син на Бога Живаго. Христос, когато дойде, каза: „Аз съм Онзи, Който беше преди Адам и Аврам“. (стр. 52)

Когато казвам „вторият Адам“, разбирам Христос. Той е втори по отношение към закона на любовта, но по изявлението на Бога, Той е Първото Начало.

Сложете в умовете си мисълта да се съедините с Христа. (53)

Христос е дошъл за вас, за да не ходи в тъмнина всеки, който вярва в Него. (стр. 76)

Аз не ви говоря за историческия Христос, но за Този живия Христос, Който е във вас и между вас. Избийте този клин от ума си, да мислите, че Христос е вън от вас. Този Христос е Духът и когато Го разберете, ще Го видите във всеки човек. Докато търсите Христос само в един човек, никога няма да Го намерите. (стр. 85)

Какво подразбира Христос под думата „агне“? Агнето означава огън, който чисти живота. И когато казват, че Христос е агне, то значи, че Той е Божественият Огън, който пречиства човечеството. (стр. 128)

Ако Христос не беше разпнат на кръста, нямаше да дойде и спасението на човечеството. (стр. 130)

Най-големият позор, който носи днес Христос в света, е **християнството, с което всички се кичат.**

Христос е човекът, Който е винаги здрав, поставил е в ред и порядък своите мисли и желания, победил е страстите си и се нарича Син Божи. (стр. 152)

Отсега нататък престанете да казвате, че Христос ви спасява, а казвайте: „**Ние ще живеем за Христос, ще помагаме на болните да излязат от болниците и ще ги заведем вън от градския живот, защото той е нехигиеничен**“. (стр. 153)

Христос само един път простря ръцете си върху гърбавата жена и тя се изправи. Христос иде сега и ще простре ръцете си върху цялата раса, тогава ще имаме една жена, един нов живот в Европа, ще стане цяло възраждане. (168)

Ще кажат някои, че Христос е дошъл. Не, Той не идва, защото има вече опитност. Ако дойде днес между хората, те пак ще Го разпнат. (стр. 194)

„Сила и живот“ – V серия (1922 г.)

Христос слезе като един обикновен човек, Който работеше между грешните хора. (стр. 25)

И тъй, Христос, Този живият Христос, вашият Христос, днес ви призовава към Любов, Мъдрост и Истина, да осветите Неговия велик закон и като го приложите, да Го прославите, че като видят хората делата ви, да прославят Отца вашето – не Мене, а Отца, Който е горе на небето. (стр.64)

Христос за вас е една гореща свещ. (стр. 71)

Христос, Който идва – когато казвам аз, че Христос идва, те мислят, че идва отвънка – всичките тия форми лъжливи, всичките тия затвори, всичките тия форми лъжливи, всичко туй ще се стопи, тъй както се стопява ледът и снегът и ще започне но-

вото разбиране, онова, което ще бъде проникнато от тази разумна Божествена Любов. (стр. 122)

И сега навсякъде в света чакат да дойде Христос. В Америка, Германия, чакат да дойде Христос, за да оправи света. И тук, в България, почнаха да чакат да дойде Христос.

Христос е дошъл, Той хлопа на всички сърца: „Любов!“ Това е Христос – туй съзнание вътре. (стр. 137 – 138)

„И дошли Мойсей и Илия“. Защо са дошли? Те са дошли да се учат от Христос. И Христос, казва там Писанието, е говорил за страданията, но Той предаде на Мойсей и Илия два урока, защото от тяхното учение светът не може да пренесе ония резултати, които те очакваха. Защото, заради Илия, на 400 души пророци им отрязаха главите, а Мойсей сложи законотелство и сега то царува в света. И Христос каза на Мойсей и Илия: докато не навлезе онова велико учение на Великата Божия Любов, светът няма да се преобрази и следователно, Той каза: „Аз трябва да пострадам“, значи, тази Любов, Която е в Мене, Аз трябва да я дам на света, да влезе в човешките души и да започнат хората да живеят с Божествената Любов“. Като казал Христос това на старозаветните пророци, Неговото лице станало светло като Слънцето. (139) -

Христос казва: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец Ми не го привлече“. Значи, Бог, като Истина, ще ни привлече към Себе Си, а Христос ще ни покаже истинския път на туй вътрешно движение. (стр.155)

Има едно Божествено Начало, с Коего ние сме свързани. Туй Начало ние Го наричаме Христос, Който е вътре в нас. Той е малкият Господ в нас. И някои искат да представят, че Христос е над всичко, все и во все. Не е така. Ако вие искате да узнаете философски, не е така. Христос е Началото, в Коего Бог се изразява най-добре. Той много добре казва: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец, Великото Начало, не го привлече“. (стр. 164)

И Христос казва: „Който вас приеме“. Ако ти от любов не можеш да приемеш братя си, не можеш да приемеш и Христос. Законът е много верен. Ако ти не можеш да дадеш на един просяк един лев, как ще дадеш на Христос повече? Защото Христос, като дойде, Той ще иска повече. (стр. 167)

Аз като дойда при вас, няма да дойда с голи ръце, моята торба ще бъде пълна, аз ще ви дам материали. След това идва вторият процес: когато съм готов туй, материалното, да го пожертвувам за Бога, тогава ще дойде Христос, духовното в мене, законът на Любовта. А когато приема закона на Любовта, тогава ще се прояви Духът – Великият Господар. (стр. 172)

Исус Христос, това е символ на Любовта. (стр. 201)

Христос спасява хората само по този начин, като ги свързва с Любовта. (стр. 251)

„Решил бях, казва Павел, да не зная нищо друго, освен Христа разпнат“, Христос, Който внася живот, радост и веселие в душата, Христос, Който ще ни научи, как да живеем, как да се отнасяме. (стр. 255)

Тогава всички да произнесат думите: Всичко бива чрез Христос. Кой Христос? **Не историческият Христос и не Христос на плътта, а Христос, в Когото обитаваше Божият Дух, Духът на Любовта!** Чрез този Дух на Любовта всичко можем да направим. (стр. 277)

И Христос е един такъв велик извор! Велик извор е Той, Който изтича от Бога. Сега Този Христос някои от вас сте Го намерили, слушайте Го, приложете учението Му. Аз не казвам, че не познавате Христос, но казвам, че вие още не сте приложили Учението на вашия Учител. **2000 години откак е дошъл Той, не че не Го знаете, знаете Го, говорил ви е, но вие не сте имали достатъчно вяра и доблест да приложите Неговото учение.** Вие сте казвали: „Учителю, почакай малко“. 2000 години все сте отлагали. И понеже идва последният цикъл на този живот, Христос ще каже: „Затварям училището“. Тогава? (стр. 258)

И аз ви казвам, че вашият Учител Христос ще ви помогне, но трябва да сте готови. Има неща добри, заложили във вас и вие можете да успеете. (стр. 259)

Христос не е дошъл да почива, а да работи, да послужи. (274)

Христос сега казва на българските свещеници – аз много пъти съм срещал Христос, Той казва: „Аз им казах да бъдат по-осторожни. Ако аз им кажа, че Христос е казал така, те ще възразят: „Ти искаш да ни лъжеш“. (стр. 314)

Сега, щом се свържем с Христос, Който е на земята – Христос е на земята! – по един особен начин Той прониква всички същества, живее в техните умове, в техните сърца и можем да кажем, че ако всичките хора, всички ние имаме тази дълбока вяра в Него, Той е готов да ни помогне. Той е толкова внимателен! Но, когато види, че ние сме упорити, Той мълчи. Ти можеш десет пъти да Го питаеш за нещо, Великият Учител на мълчанието вижда всичко, но мълчи. (стр. 409)

Не мислете, че вашата дума казана, ще пропадне, защото онова, което вие ще сторите за Онзи жив Христос, Който пребъдва на земята – аз говоря в широк смисъл – Христос, Който пребъдва по форма, съдържание и смисъл в цялото човечество, в умовете, сърцата, душите им, за Този Христос ние ще работим. (стр. 414)

Та сега, заради Този жив Христос, ние ще приложим тия три велики закона: любов към Бога, любов към ближния и закона на съвършенството – за да бъдем чисти. (стр. 415)

И тъй, чистота ни е необходима, да бъдем чисти, както Христос е чист. (стр. 416)

И Христос, Който идва на земята, казва: „Не е този пътът, по който може да се угоди на Бога“. (стр. 426)

„Ако думите Ми, казва Христос, пребъдват във вас“... Но кой Христос? Не думите на Христа преди две хиляди години, а на Христос, Който сега ви говори. Мислите ли, че ако беше

се изправил сега Христос пред вас, другояче щеше да говори? Той е казал: „Думите, които Аз ви говоря, не са Мои“. И аз ви казвам същото. (стр. 436)

Христос дава едно правило: Само който гладува и жадува за правдата, той ще се насити, той ще бъде доволен.

Христос е дал форми и начини, за да може човек да изправи живота си. (стр. 451)

Сега, допуснете, че Христос дойде като един Велик Учител в света, как ще Го познаете? (стр. 457)

Питам ви сега: Христос, Който беше толкова умен, Син Божии Го наричаха, как Го приеха правоверните в Неговото време? Някои казват, че туй, което говоря, не е вярно. Е хубаво, туй, което Христос навремето си казваше, вярно ли беше? Църквата и тогава не Го прие. (стр. 470)

Когато Христос дойде на земята, той имаше за цел да **пробуди човешката душа и да я освободи от всички тия лоши условия, които я спъваха в туй пробуждане.** (стр. 471)

А Христос преди 2000 години е бил човек на любовта. (стр. 485)

„Двата природни метода“ VI серия (1923 – 1924 г.)

Ако съвременните хора оцеляват, то е не благодарение на нас, то е благодарение на нашите по-големи братя, или благодарение на Христос, Който е дошъл да спаси света. Но разбирате ли, какво нещо е, в това отношение, Христос? Казвам, че някои от вас Го разбират, не казвам, че всички не Го разбират. (стр. 32)

Сега, вие искате да знаете, дали Христос е доволен от вас. Христос е доволен от всички ви.

Христос не е доволен от нас по отношение на нашите грешки в света. Като от хора, Той е доволен от нас, но при нашите ежедневни постъпки, при нашите отношения в света, ние не сме постъпили съобразно закона на Христос. Христос е недоволен от нашите некоректни постъпки. (стр. 40)

Досега аз не съм имал предвид никого да упреквам. И Христос е говорил против тези криви убеждения, против тези криви закони. (стр. 81)

Питам: Когато Христос излезе от гроба, кой Му сне превръзката? И Той имаше превръзка на очите си. Казват, че някой ангел Му я снел. Не, не, Любовта в гроба Му каза: „Снеми Своята превръзка“. И Той каза: „Слушам, Отче“. „Остави тази превръзка там, в гроба“. „Слушам, сега разбирам, защо са били страданията, които прекарах тук на земята“. Това е философия. Трябва сам да дойде Христос, да разправи, какво е прекарал. Него да разпитаме, да ни разкаже, как е преживял, какво е било състоянието Му в гроба. Аз да описвам Неговото състояние, значи, да предам някои неща неверни. Не обичам да предавам неверни неща. (стр. 95)

Културата започва само с живота, а първият потик към културата, това е Любовта. И Христос, като влезе в света, даде култура на сегашните хора, но те, като започнаха да се усъмняват в Любовта, културата започна да замира. (стр. 128)

Второто криво понятие, което имаше е, че всички мислят, какво Христос преди 2000 години е дошъл, учил е едно учение и си е отишъл горе на небето. Питам: Този Христос, Който преди 2000 години е живял, жив ли е сега? – Жив е, възкръснал е и седи горе на небето, отдясно на Отца. Ами вие ходили ли сте да видите, че е така? Дясната страна на Бога, това показва Божествената Мъдрост, Която прониква във всичкото Битие на човешкото съзнание. Тя прониква във всеки един атом, във всеки един лъч, във всичко тууй, в което съществува ред, порядък и хармония. Тя прониква във всяко едно любовно чувство, във

всяка една Божествена мисъл, която носи щастие, блаженство на душата; тя прониква във всяка една сила, която оживява, възкресява, одухотворява: тя прониква във всяка една ръка, която твори. Туй е Христос! **Сега, някои мислят, че Христос е на престола, седи и чака съдния ден. Не, това не са верни схващания.** (стр. 151 – 152)

Казва Христос: „Който Ме люби, той ще опази Моите заповеди“. (стр. 171)

Някои от вас познават Христос, някои не Го познават и спорят, кой е Христос. Някои мислят, че Христос ще дойде на земята и ще Го видят, като човек. Това е схващане на хората. Има друго едно схващане: Христос е проявление на Бога, Той е Любов. Той ще дойде като една вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората и тази светлина ще привлече всички хора около себе си. Това е истинското схващане. Той казва: „Като отида при Отца Си, ще привлека всички при Себе Си“. (стр. 172)

Божията Любов седи извън всички църкви. Църквата, това е Христовата църква, а главата на тази църква е само Христос. Питам: В коя църква се намира днес Христос? Где се намира Той? Ако ми кажете, в коя църква е, аз съм първият, който ще отида да поприказвам с Него. **Доколкото зная, Христос не е в никоя църква.** (стр. 173)

Не ви казвам, че Христос е между вас. Не е между вас. Ще кажете: Един от нас е, тук е, някъде е седнал. Не е. Христос е... Знаете ли, какво значи „е“? **Той е на работа сега, не може да дойде между нас.** Той се е стегнал и знаете ли, как работи сега? Знаете ли, какво значи работа! **Той се е запретнал и работи тъй, както никога не е работил.** (стр. 188)

Ще тръгнат за мене да говорят: Христос съм бил! (стр. 223)

Сега, как мислите, как ще се яви Христос днес? Тъй както преди 2000 години ли? Аз ви питам: Христос, като се яви, мустаци и брада ще има ли? Жените идеализират Христос със

златни коси, с къдри, с хубава мантия, с туй-онуй. Мъжете малко другояче си Го представят. Кой Христос вие очаквате в света? (стр. 245)

Да дойдем във връзка с Христос, **но не Христос**, като историческа личност, **не като един евреин, който се е родил някъде и живял преди 2000 години**. Но не и Христос при положението, като Син Божий, защото вие още не схващате думата Син Божий. Да дойдете във връзка с Христос, като **Принцип на Любовта**, Който не помни прегрешенията на хората. Разбирате ли? Да се свържете с Христос, **като един Извор, Който постоянно блика**. (стр. 270)

Е, преди 2000 години дойде Христос, тогава хората последваха ли Го? – Не Го последваха. Ако днес дойде Христос, мислите ли, че ще Го последват. – Пак няма. **Мислите ли, че ако дойде Христос сега, днешната култура ще Го приеме?** – Не, за Него държавата ще прокара някакъв особен закон. Ще Го считат, че Той е неканен гост, че Той е един човек с особени идеи. (стр. 306)

Как мислите, ако дойде Христос, какво ще говори днес? (317)

И ако днес Христос съизволява в църквите, не мислете, че Той седи там заради поповете и владиците. Не, Той седи там заради някои бедни, прости, невежи. За тях Той съизволява. Те са предали своето сърце на Господа и заради тях Той седи. (стр. 321)

„Ама Христос ще дойде“. Ще дойде Христос, но не по този начин, както вие Го очаквате. Не смея да ви кажа по какъв начин ще дойде Христос. Когато дойде Христос в света, всичките ледове ще се стопят, сняг няма да остане и вода в реките няма да остане, а ще се превърне в пара. (стр. 324)

Църквата, това е общение на живи души, в които Христос живее. Те съставляват едно цяло в себе си. **Тази Христова Църква не седи в тия църкви, които ние имаме; тя не седи**

и в този салон, в който сме сега, но седи в душите на живите членове в тази църква, не само на тази църква тук, но и на всички църкви по целия свят. Тя свързва всички разумни души, в които живее Христос Тия хора образуват едно тяло, а Христос е глава на туй тяло във великия Божествен живот. И, ако вие сте вътре в туй Христово тяло, мислите ли, че Христос ще ви остави да бъдете гладни? Ако вие сте в туй Христово тяло, мислите ли, че Христос ще ви остави да бъдете невежи? Ако вие сте в туй Христово тяло, мислите ли, че вие ще бъдете чужди за другите хора? (стр. 328 – 329)

Пита: Колцина от вас бихте издържали, ако Христос ви се яви днес такъв, какъвто е, а не какъвто бе преди 2000 години? Той сега се е много изменил. Преди 2000 години Христос беше физически доста слаб, та Му натовариха един кръст, не можа да го изнесе на Голгота, а трябваше други да Му помагат. Обаче, днес Христос е толкова силен, че и да рекат да Го разпнат, не ще могат. Няма да намерят такова голямо дърво, на което да Го разпнат, т.е. ако всички хора биха се събрали да Му приготвяват кръст, трябваше да употребят грамадни суми, да ангажират работници и да изминат хиляди години време, докато Му изковат един кръст. А дотогава от небето ще дойде сила, която ще помете света. Много силен е днес Христос, та няма кой да Го прикове. И при това днес няма такива гвоздеи, с които да Го приковат. Той е придобил туй изкуство, че като каже „пуф, пуф“, тия гвозден, с които са Го заковали, се стопяват. И десет пъти да Го коват днес, той все ще се разковава. И действително, днес Христос не могат да Го заковат и затова казват: „Оставете Го!“ И всички онези от вас, които се допрат до тази Истина, никой не може да ви закове. Вие сте слаби. Защо? Казвате: „Ами аз не съм ли християнин?“ Ако сте християни, няма да мислите, че сте нещо отделно от Христос. Вие ще мислите тъй, както Христос мисли. И Христос ще мисли тъй, както вие мислите. Той

е много деликатен. В Христос има една благородна черта, че Той мисли, както хората мислят, но иска и вие да мислите тъй, както Той мисли. Той като срещне някого и най-простия, и най-бедния, ще намери случай да му услужи, да му каже нещо и ще си замине, без да каже: „Аз съм Христос“. И като Го запиташ, кой си ти? – не казва. Ще каже: „Пътник“. Една благородна черта е, че Той никога не рекламира, не казва, че това и това направих. (стр. 330)

А сега, тук в България искат да обявят едно гонение против нас, но няма смисъл. Кого ще гонят? Това са християнски народи. Те вярват в Христос и ние вярваме в Христос. Да вярваме в различни неща, разбирам. Лесен е въпросът. Ще повикаме Христос и ще Го питаме: „Сега Ти кажи, кой от нас е християнин?“ Нищо повече! И каквото каже Христос, аз съм съгласен, думата Му на две няма да направим. Ще повикаме Христос. Ще кажете: Ама Той е на небето. Той ще дойде и ще каже: „Мир!“ Какво спорите? – Кой е правоверен? И казва Христос: „Всеки, който люби Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичката си сила и всеки, който люби ближни си, както себе си, той е на правата страна“.

Един ден, когато дойдете в свръзка с Христос, с Тази велика Любов, като се домогнете до Него, ще почувствувате туй не само за един миг. (стр. 332)

Единственият ангел, който ние знаем, който се е въплътил на земята, който е страдал, това е Христос. Той е един от ангелите. Той е ангел Господен. Той е наречен още и Син Божий. Ангелът е служител Божий. Следователно, първият ангел, който е слязъл на земята, Той е Христос. Той е единственият ангел, който е облечен в плът и кръв. Единственият ангел, който е закован на кръста, това е Христос. По това се отличава Христос, един от великите Учители, че Му забиха гвоздеи. (стр. 352)

Следователно, ако ние не минем през онази дълбока опитност, през която Христос е минал, **ако нашето сърце не се**

закваси с онази дълбока пожертвувателност, през която Христос е минал, как ще служим на Бога.

Казвам: Христос иде! „Нека малко да се позабави, че да се очистим от греховете си“. Казвам: Според Христовото учение може да се очистим веднага. Кажете: „Аз служа на Христос“ и раздайте всичкото си имане. (стр. 353)

Като се яви по-рано Христос, Любовта Му не беше тъй голяма, че да поправи света. Но този път, като дойде Христос, Любовта Му ще е по-голяма и ще може да оправи света. Като Го сложиха на кръста, Той каза: „Този път аз пропуснах нещо, взимам го предвид, но втори път, като дойда, няма да го пропусна“. И сега, Христос, като дойде на земята, ще донесе това новото нещо. (стр. 358)

Когато казвам, че Христос иде, то е най-великото, което може да дойде в света.

А сега някои казват, че Христос е умрял заради нас. Не, Христос иде! Иде, не за прощение на греховете, Христос иде да донесе новия живот за възкресение на всички ония, които Го очакват. (стр. 407)

Ако днес би дошъл Исус Христос, Той би задал много въпроси на съвременния културен свят; много въпроси би задал на съвременните учени хора; много въпроси би задал на съвременните църкви, на държавниците, на управляващите, на всички би задал много въпроси. (стр. 408)

Като казвам Христос, разбирам човекът, Който има непреодолима Любов към човечеството, Който е намерил доброто, благото в живата природа и всичко туй иска да го предаде на другите тъй, както го намерил за Себе Си. Това е целта на Христос. И следователно, ние, съвременните хора, сме се заблудили, взели сме изопачено Христовото учение и сме сложили вътре в Него неща, които не са верни. (стр. 412)

Аз казвам на съвременните хора: Ако би дошъл сега Хрис-

тос и би ви запитал – искате ли да бъдете щастливи? – всички ще кажете: Искаме, Господи! (стр. 413)

Казвам сега: ако ние сме езичници, въпросът щеше другояче да се уреди. Ако служехме на много богове, въпросът щеше другояче да се уреди, но понеже сме християнски народи, понеже всички служим на един Учител, на един Христос, Който е проповядвал Любов на хората, то безразлично е за нас, кой ще изнесе доброто. (стр. 415)

Но като дойде Христос, какво ще каже на хората, я ми кажете? (стр. 423)

Сега, мнозина се спъват и казват: „Христос преди 2000 години благовестуваше“. Христос във време и пространство не е благовестувал. (стр. 439)

Църквата, какво трябва да урежда? – Тя трябва да урежда своите работи. Питам: **онзи, който служи на църквата, подчинява ли се на тази горна Камара, на която глава е Христос?** Онова, което е казал Христос преди 2000 години, **тя изпълнява ли го?** Не е достатъчно само да кажем, че не е изпълнено. Може да го изпълним! **Най-голямото заблуждение в това, където някои мислят, че Христос е на небето, седи там и чака да дойде второто пришествие, за да дойде да съди хората на земята. Христос никога не е напускал земята.** (стр. 456)

Важният въпрос е: поставихте ли Христа на Неговото място? Аз не съм ви казвал мене да поставите на Христовото място. Христос не е нещо, което може да се поставя отвън, а Христос е един Принцип! **Поставете Христос вътре във вашите сърца!** Нека свещениците, нека църквата първо поставят Христос на Неговото място, че тогава да разрешават другите въпроси! (стр. 465)

Онези, които изучават Писанието, взимат по един стих и казват: Христос туй казал, Христос онуй казал. Вие разбрали ли сте живота на Христос тъй както Той го е преживял? Били ли

сте в Неговото положение, да знаете, какво е преминал Той? До времето на Христос не се е явил друг човек да люби тъй, както Христос е любил. Няма друг такъв характер като Христос! Да Го качат на кръста, да понесе всички страдания и в туя мъчение да каже: „Господи, прости им!“ (стр. 502)

И тъй, в края на този век ще дойде Христос. Как ще дойде? – Той ще излезе на сцената и ще каже Истината. Не само ще я каже, но което каже, ще направи. Христос като дойде, няма да ви каже да вярвате, но ще ви каже Истината.

„Заведоха Исус“ – VII серия (1925 г.)

Мнозина страдат, че Христос плакал, а ние знаем, че Христос никога не е плакал за себе си. (стр. 3)

„И заведоха Исус“. Къде заведоха Исус? Преди 2000 години Го заведоха при Каиафа, а днес съвременните културни хора къде са завели Исус? Христос и днес е на същия позорен стълб и то от неговите последователи. Понеже Христовото Име и днес се позори, затова, именно, светът бедствува. Ето защо Бялото Братство е решило да даде такъв урок на съвременните културни хора, та да Го помнят за хиляди години. Не може Истината да се опозорява, не може Истината да се престъпва. Сега някои ще кажат, че Христос щял да дойде в света. Чудно! Христос щял да дойде. Кой ви каза това? Еди-кой си учен в Европа, адвентист, казал, че на 45-та година Христос щял да дойде в света. Излязоха те с бели дрехи да Го посрещнат, но Христос не дойде тъй, както Го очакваха. Не дойде ли Христос? – Дойде, но те не Го видяха. Христос мина през една врата, през която те не Го видяха, защото тия хора със своите органи, с които разполагаха, не можеха да Го видят, слепи бяха. Затова казаха те, че Христос не дойде. После, други учени казваха, че Христос ще

дойде в 915-та година. Аз казвам: Христос и тогава дойде, само че през друга врата. Светът не е прогледнал още. Тогава аз няма да ви казвам, кога ще дойде Христос, но ще ви кажа, като дойде Христос в света, какво ще донесе.

И тъй, когато дойде Христос в света, какво ще донесе? Когато Слънцето изгрява, какво донесе? – Светлина и топлина. Когато дойде Христос, този новият Христос в света, Той трябва да носи три неща: живот безграничен – без смърт; светлина без тъмнина; свобода без робство и ограничение. Значи, Христос трябва да носи живот, светлина и свобода. (стр. 9–11)

Сега ние трябва да разберем Христа, този разумен Принцип, Който носи живот в Себе си. Трябва да разберем светлината, която Христос носи. Трябва да разберем свободата, която Христос носи. И при това, Христос носи Любов, едно още по-висше състояние. Христос носи Мъдрост и знание. Той е проявление на Бога. Когато говоря за Христос, аз подразбирам онзи велик, вечен Принцип, Който се изявява. (стр. 15)

Когато всички хора станат християни, тогава ще дойде истинският Христос. (стр. 16)

И тъй, време е вече за нас, съвременните хора, да се приближим до Бога. Да не чакаме, да ни доказват има ли Господ, или не; ще дойде ли Христос, или не. Христос ще дойде, Христос е дошъл вече в света. Вие ще питате: ще намерим ли ние Христос? – Ще Го намерите. Когато Слънцето изгрява, то изгрява и в Америка, и в Англия, навсякъде. Като дойде Христос, навсякъде ще Го виждате и Той ще носи в Себе Си живот, светлина, знание, Любов, Мъдрост и Истина. **При това, Христос ще донесе сближение между народите, Той ще ги обедини, ще ги слее в един общ организъм.** (стр. 21)

Вярата подразбира Христос. (стр. 68)

Казват, че Христос никъде не се е учил. Други казват, че Той се е учил в Египет, Индия и др. Не, Великите Учители изобщо, не се учат на земята. (стр. 70)

„Защото си знаеше, какво щеше да прави“. (Йоан 6:6).

Каква е била интимната мисъл на Христос? В Христос е ня-мало никакво желание да привлече хората при Себе Си. Неговата интимна мисъл е била да извърши волята Божия, да служи на Бога беззаветно, без никаква заплата. (стр. 73)

Христос е наблюдавал нещата тъй, както са. Той е взел някои работи из общия живот. Христос констатира фактите тъй, както са. Като говори за Царството Божие, Той подразбира новите условия на живот. (стр. 93)

Какво може да направи Христос за вас, за да познаете, че Той е Христос? Има нещо, което Христос може да направи, а другите не могат да го направят. Вие може да сте свършили и един, и два факултета в университета, и повече дори, но когато дойде Христос, когато дойде Син Человечески, Той ще внесе нещо съвсем ново в този свят. (стр. 120)

Христос казва: „Аз зная откъде ида“. Откъде иде Той? Къде е добил това знание? Христос доби това знание в пустинята. След Своето кръщение, къде отиде Той? – Цели 40 дни Христос пости в пустинята, но къде отиде след това? Никой от вас не се е спирал да мисли върху този въпрос. Между хората ли отиде Христос? Не, Той отиде в едно пусто място, където нямаше никакъв живот. Вие ще кажете сега: Това унижава престижа на Христос. Не, това не унижава престижа Му. (стр. 133)

Често сегашните християни плачат за Христос, че преди 2000 години е страдал много. Че Христос е страдал преди 2000 години, Той е забравил тия Свои страдания, даже и не ги споменава, но Христос, като гледа съвременното човечество, в душата Му се заражда една тъга, че тези хора, които са живели вече 2000 години след Него, не са се възползвали от Неговата опитност и не могат още да вървят, тъй както трябва. **Една тъга се вижда по лицето на Христос, малко замислено е, не е така весело.** (стр. 141)

Някои казват, Христос е знаел всичко. Само Бог знае всичко.

Само Бог не може да се разпъва. Но всички Негови служители има какво да учат. И Христос, като дойде на земята, имаше какво да учи, и Той учеше нещо. Онзи, Който е вътре в Него, Той никога не се учи, но Онзи, Който Го изявява, всякога се учи. (стр. 150)

И Христос слезе в ада. Той мина от едната страна и излезе през центъра на земята. Той знаеше всички тайни. (стр. 229)

Когато ние ви говорим за Христос, подразбираме проявлението на великия живот в света, който сега се влива и подига човешките души от падналото състояние, в което се намират; разкрива в тях съзнанието и дава подтик към нов, истински живот. (стр. 242)

Ние сега отлагаме, казваме: Времето още не е дошло. Като дойде Христос, Той ще ни научи. Що е Христос в света? – Той е Любовта. Всеки ден Любовта хлопа на вашите сърца.

Христос беше един Велик Учител, но Той се смири, дойде като един прост слуга, даде един велик пример на света и така свърши своята работа. (стр. 293)

Когато Христос се роди на земята, ангелите поставиха звездата Му на небето, яви се Неговата светлина и с това искаха да Му кажат: „Така ще внесеш светлина и мир в сърцата на всички хора, да се радват“.

Ние под думата „Христос“ разбираме Онзи Велик Божествен Дух, Който е слязъл отгоре, за да покаже разумния живот на човечеството. Този Дух сега не е скрит. С тази сила и материя, която съдържа в Себе Си, Той е проникнал и обгърнал всички клетки на човешкия организъм. Той действа вътре в нас и приготвява пътя ни. (стр. 333 – 334)

Важно е, че Бог е Любов и Любовта ражда живота. Христос носеше в света този разумен живот, който даде един тласък на една нова култура. Тази нова култура носи сплотяване между хората, тя внася вяра на човека в себе си, вяра в Божественото, както и вяра на другите. (стр. 485)

Вие казвате: Какво нещо е Христос? – Христос е един колективен ум. Христос съществува като единица, но същевременно Христос е един колективен ум. Не е само това, че Христос е бил Син Божий. Не само в единството ще Го търсим. Не е само в единствено число Христовото име. Христос представлява всичките Синове Божии, на които от душите и сърцата блика живот и любов. (стр. 499)

Всеки будист е християнин. Не мислете, че като речете да изтълкувате будизма, ще намерите много голяма разлика. Думата „будист“ има почти същото значение, каквото и думата християнин. Едно време, когато Буда е тълкувал своето учение на хората, условията са били малко по-други от тия, в които е живял Христос. И Буда, както и Христос, препоръчва на хората да се примиряват със страданията. По кой начин? – **Да се слоят с Бога.** Туй е, което те наричат да влезем в Нирвана. (стр. 511)

Някои отделят Христос, разглеждат Го като нещо отделно. Не. Христос е съвокупност на всички разумни души. И когато в Писанието се казва, че за обръщането на една грешна душа към Бога, настава голяма радост между ангелите, какво се подразбира? Това подразбира, че Христос прави тясна връзка между душите. Кои са ангелите? – Всички онези разумни души, които живеят заедно с Христос. Голяма радост настава между всички души, когато някой грешник възприеме учението на Любова, Мъдростта и Истината. (стр. 520)

Всяка възвишена и благородна мисъл, която прониква в твоя ум; всяко благородно и възвишено чувство, което прониква в твоето сърце и всяко възвишено и благородно желание, което прониква в твоята душа, това е Христос, Който прониква. Той е един възвишен, колективен Дух, един колективен Импулс. (стр. 521)

Ние не живеем за хората, ние живеем в един Божествен свят, пред лицето на онези наши братя, между които един от първо-

родените е Христос. Говоря ви за Христос, понеже Него познавате. Христос е израз на абсолютното безкористие. Да бъдеш християнин, значи, да бъде абсолютно безкористен – нищо повече. (стр. 532)

Казва Писанието: „Глава на Църквата е Христос“. Църквата, това е тялото на Христос, а всички хора съставляват членове на тая църква. (стр. 534)

Казвате: Кога ще дойде Христос? – **Когато изгори болницата. Кога ще дойде Христос?** – Когато престанат всички теории и хипотези. **Кога ще дойде Христос?** – Когато престанете да очаквате да дойде някой благодетел да ви донесе пари. Кога ще дойде Христос? – Когато престанете да вярвате, че в богатството, в къщите седи щастието. Христос ще дойде, когато ние съзнаем, че сме Синове на Бога, изпратени на земята да Му служим. Христос ще дойде, когато съзнаем, че сме Синове на Божията Любов. (стр. 567)

И за Христа казват, че не се е учил в никое училище. С това искат да кажат, че без да се е учил, е знаел. Това е друга площадна философия. Не. Христос преди хиляди години е бил в едно от най-видните училища, или в една от най-знаменитите школи. Христос Сам твърди, че както ме е Отец учил, туй върша. То значи, че Той се е учил там, където другите площадни философи не са се учили. Бог Го е учил. (стр. 577)

„Аз съм истинната лоза и Отец ми е земеделецът“. Христос, това е Любовта, Която се е проявила в света. Отец, Това е Великото, Възвишеното, Разумното, Което е изпратило тази Любов в света. Ние, това сме плодът на възвишеното. Следователно, плодът трябва да носи качествата на Духа в себе си. (стр. 629)

Христос е дошъл на земята, да види, защо хората страдат и защо умират. (стр. 709)

Сега Христос е тук на земята, в църквата е Той, но не в тази официална църква. **Между душите на хората е Той. Не само**

Той, но и всички ония напреднали души, които са пострадали за това учение, работят заедно с Него. (стр. 728)

Та казвам: Този Христос, Този Божествен Дух е навсякъде. (стр. 730)

Преди 2000 години Христос обхождаше Галилей. Защо? – Да ви намери и да ви говори. Той ви говори и тогава. Знаете ли, какво ви говори? Ще си припомните сега. На всинца ви, които сте тук, ви е говорил Христос. Всички вие сте Галилеяни. Преди 2000 години Христос ви е срещнал и ви е говорил. (стр. 733)

„До скончанието на века“

VIII серия (1926 г.)

И тъй, Христос казва: „Учете ги да пазят това, що съм ви казал“. Кой Христос? Аз не ви говоря за онзи Христос, Когото евреите разпнаха преди 2000 години. Този Христос беше много слаб човек. Аз ви говоря за един Христос, Който никога не е бил разпъван в света. Той представлява Великото в света. Него може да наричат Христос, но Той има друго име, свещено име на Той, което вие трябва да знаете. Казвате: Вие ни говорите за Христос. Не, слаб човек беше този Христос, Когото евреите разпнаха. Апостол Павел гонеше този, именно, разпнатия Христос и си казваше: „Аз зная този Христос“. Не, той видя, какво нещо беше Христос, видя Го като светлина и падна от коня си с лицето на земята. Видя той тази светлина! (стр. 7)

Този Христос, Който трябва да възприемем в себе си, ще стане едно звено между всички ни. Той ще се всели във всинца ни. (стр. 27)

Питам ви: Вярвате ли в думите на Христос? Ако не вярвате в моите думи, вярвайте поне в думите на Христос. Ако не вяр-

вате в думите на Христос, вярвайте тогава в думите на Бога! (стр. 57)

Христос и Неговото учение са едно и също нещо. (стр. 179)

В живия, в разумния свят под „Христос“ ние разбираме Божественото, неизменното, идеалното, което означава единство и множество, което и в своето единство е едно, и в своето множество е едно – няма различие в него. (стр. 180)

Христос е човек на беззаветната Любов. (стр. 238)

И казвам: Ако днес дойде Христос, колко души ще влязат с Него в Царството Божие? (стр.331)

Христос ще се яви там, където условията са най-добри. Трябва да знаете, че Той най-първо ще посети най-добрите хора в света. Няма изключение в това. Най-после ще посети и най-лошите хора. Защото, след смъртта си Христос посети първо небето, добрите хора, а после посети и ада. Ние казваме: Ами ако Христос дойде днес, какво ще донесе? Христос няма да дойде с празни ръце. Той няма да дойде сам. Едно време, преди да дойде Христос на земята, дойдоха ангелите, съобщиха, че Христос ще се роди и се върнаха назад в небето. Те казаха: „Ние сега не можем да дойдем“. И сега, като дойде Христос, и ангелите ще дойдат заедно с Него и ще работят. Питам тогава: Христос ще дойде ли на земята? Ще бъде ли разпнат втори път? Аз ви казвам: Христос няма да дойде на земята. **Той ще дойде в земя, в която съзнанието на хората е пробудено.** Днес някои казват, че Христос ще дойде, други казват, че Христос е дошъл вече. Да, за всички онези, у които съзнанието е пробудено, Христос ще дойде, ще говори с тях и те ще слушат беседите и проповедите Му. А за онези, у които съзнанието не е пробудено, Христос, може би, друг път ще дойде. (стр. 385 – 386)

Казвам: Христос, Който иде сега в света, носи мир, светлина, свобода, разбирателство. (стр. 398)

И сега се казва, че Христос щял да дойде втори път на земя-

та. Няма да дойде само Христос, но с Него заедно ще дойдат и много напреднали същества, много светии. Той няма да дойде тъй, както църквата разбира. Всеки ще възприеме Христос тъй, както може да Го схване и разбере. – Всеки според разбирането си. (стр. 582)

Когато Христос дойде на земята, Той видоизмени всичкото тогавашно течение и внесе в света нещо ново. Христос и до днес работи и продължава още да проповядва на хората. Той цели 2000 години вече откак проповядва. (стр. 652)

Когато, обаче, Христос дойде на земята, или когато Бог дойде да живее на земята, тогава всички хора ще се съберат на едно място и ще видят благото, което се съдържа у всеки едного и от това благо ще направят един великолепен храм, в който ще могат да се покланят в Дух и Истина. (стр. 655)

И сега, седнали хората да третират въпроса, дали Христос е спасил света, и какво изобщо е направил за него? Христос и досега още не е спасил земята. Той спаси само тия хора, които бяха при Него. (стр. 658)

„За това се родих“ IX серия (1926 г.)

Преди всичко, защо е дошъл Христос на земята? Съвременните хора мислят, че Христос дойде в света да пострада, за да спаси човечеството. – Не само за това дойде Христос на земята. Той казва: „Аз затова се родих, да свидетелствам Истината“. Че Христос дошъл да спаси света, това е частично разбиране на Истината. Че Той искал да ни покаже как да понасяме страданията – с търпение и смирение – и това е частично разбиране на Истинната. (стр. 6)

Христос донесе в света науката за душата, т.е. **начина, по**

който хората могат да се приближат и познаят Бога. (стр. 11)

И до днес всички свещеници и пастори проповядват, че Христос е спасил света. – Ако Христос беше спасил света, хората щяха да живеят добре. Той още не е спасил света. Има спасение някъде, но то не е там, където хората го търсят. В материалния свят няма никакво спасение. (стр.. 32)

Нито апостолите, нито Христос даже днес не са това, което са били преди две хиляди години. Ако Христос днес говореше на съвременното човечество, Той би говорил съвсем другояче. Той казваше: „Много работи има да ви кажа, но още не сте готови за тях“. (стр. 50)

Много от съвременните хора очакват Христос и казват: „Преди 2000 години Христос дойде на земята и сега пак ще дойде“. – Вярно е. Христос е бил на земята и пак ще дойде. От 2000 години насам няма човек в света, когото Христос да не е посетил поне три пъти. Вие сте плакали за Него и Той е идвал при вас. Вие сте Му обещавали много неща, но не сте ги изпълнили. Вие и до днес плачете за гвоздеите в Неговите ръце, но Той казва: „Не плачете за Моите гвоздеи! Аз ги извадих вече. Време е вече да **приложите Божията Любов**, както ви казвам“. (стр. 94)

„Защото, ако бяхте повярвали в Мойсей, повярвали бихте в Мене; понеже той за Мене писа“ (Йоан, 5:46). Казвам: съвременният християнски свят трябва да вярва в Христос! Те трябва да опитат Христовото учение, трябва да приложат закона на жертвата в неговата положителна страна, а не в неговата отрицателна страна, както досега са правили. **Не е достатъчно само да каже човек, че е християнин. Истинският християнин трябва да прилага Христовото учение навсякъде в живота си.** Той трябва да прилага закона на жертвата, закона на милосърдието и да не съди, да не одумва никого. Христос казва: „Не съдете, да не бъдете съдени!“ Умът, сърцето и душата

на християнина трябва да са отправени към всички хора, а не само към едного. Обширна любов трябва да изпълва душата му. Такъв трябва да бъде стремежът, идеалът на всички християни. За това Христос казва: „Идете да проповядвате на целия свят!“ Който проповядва на другите и ги учи, той ще бъде спасен.

Мнозина християни питат: „Вярвате ли в троеличието на Бога?“ Те проповядват, че Бог е в три лица: Бог Отец, Бог Син и Бог Дух.

Отец е емблема на Мъдростта, Той е Силният в света, Който защитава всички същества.

Синът е Истината. Синът е Христос. Да вярваме в Христос, значи да придобием свобода. (стр. 123)

Христос е дошъл вече в света! (стр. 125)

Казвам: Важно за всинца ни е да вярваме в Христос! (стр. 127)

Виното, което Христос направи, е новото учение, което прави хората трезви. До това време хората бяха само яли, пили и спали, но щом дойде Христос и донесе новото учение – новото вино – те се събудиха, замислиха и отрезняха. Това учение не е ново по форма, но то е ново само за момента, в който се изявява отвътре, т.е. от дълбочината на човешката душа. Под влиянието на това учение всеки човек е готов доброволно да направи някаква жертва, без да съжалява никого за това.

Казвате: „Кога ще се оправи светът?“ – Всичките съвременни християни са в състояние да оправят света. Христос им е дал сила и власт и те могат да направят това. Защо, обаче, досега те не са оправили света? (стр. 139 – 140)

Когато Христос дойде на земята, Той направи една голяма дупка, отвори един голям прозорец. (стр. 217)

Христос беше сърцето на Бога и затова, след разпятието на Христос, Бог Го възкреси. (стр. 228)

Идеята, която е вложил Христос в мисълта „Обичай врага си“, има съвсем друг смисъл. С това Христос е подразбирал

следното: само добрият човек може да обича своя враг, защото той е безсмъртен. Кой каквото му направи, той остава незасегнат. (стр. 243)

Сега ще се спра на мисълта, която поддържат хората, че Христос е спасил света. Тук се явява противоречие. Противоречието се състои в това, че хората отделят Христос от Бога. Христос не може да се отдели от Бога, понеже Той е проявление на Бога. Когато Христос казва, че не върши Своята воля, но волята на Онзи, Който Го е проводил, това подразбира, че Бог е по-голям от Христос. (стр. 298 – 299)

Много християни и до сега разправят, как Христос бил разпнат, как три дни след това възкръснал и т.н. Между Този Христос, Който някога бил разпнат на кръста и Този, Който възкръснал, няма никакво отношение.

Никой не може да познае Христос, ако няма любов в себе си. Който познава Христос, той ще обича всички тия хора, които Христос люби. Той ще бъде съгласен с Христос във всички Негови мисли, чувства и действия. Христос е дошъл да спаси всички хора и затова казва: „Любете враговете си!“ (308)

Христос донесе истинското спасение в света. (стр. 312)

Да почиташ Христос, това не подразбира само да говориш за Него. Това е външен израз. Всеки истински християнин не само, че има най-добро и високо мнение за Христос, но той вижда, как Христос геройски носи своя кръст, без никакъв протест. Той вижда, как Христос е подложил гърба си на римските войници, които Го удрят немилостиво. Христос носи кръста до едно място само и след това каза: „Отгук нататък не нося повече кръст и хората ще видят, че земята за дълги години ще бъде покрита с кръстове. (стр. 314)

„Влизане“ – IX серия (1927 г.)

Цялата съвременна бяла раса днес е в положението на блудния син. Християнството дойде в света, за да покаже пътя, по който бялата раса трябва да върви, да я научи на закона на жертвата, чрез който може да се върне към Бога. (стр. 15)

Казвате: Апостол Павел е проповядвал някога в миналото Христовото учение. Не, той не е проповядвал само в миналото; той проповядва и сега. Ние не гледаме на Христос и на Неговото учение, като на минало нещо; ние не гледаме на Христос и на учението Му, като нещо, което ще дойде в бъдеще; ние гледаме на Христос и на Неговото учение, като на вечно настояще. (стр. 25)

Христос дойде на земята, именно, за това, да научи причините за неверството на хората. (стр. 122)

„И чудеше се за тяхното неверство“. Защо Христос се учудваше на неверството на тогавашните хора? Ако дойде днес, след 2000 години, в съвременния свят, Той пак ще се чуди. За какво ще се чуди? Христос днес няма да се чуди нито на съвременната музика, нито на съвременното изкуство, нито на учеността на съвременните учени, но ще се чуди на голямото им неверство. (стр. 125)

Когато Христос дойде на земята, Той донесе нещо ново и в науката, и в религията, и в изкуствата, което и досега продължава да се разработва, докато дойде един ден всичко да се приложи в целокупния живот. (стр. 145)

„Праведният“ IX серия (1927 г.)

Казвам: това, което Христос проповядваше преди 2000 години, остана неразбрано за времето си. Неговото учение и след 2000 години пак остана неразбрано. (стр. 14)

Когато поставиха тялото на Христос в гроба, Той го разглоби и когато отидоха да Го търсят, не го намериха на мястото му и казаха: Христос е възкръснал! Човек, като Христос не може да лежи в гроба. По какво се е отличавал Христос? Той се отличавал по абсолютната любов, която имал към Бога. Той всякога е бил готов да пренесе всички поругания и хули за Бога, макар че е знаел високото произхождение, което има, както и науката, с която разполагал. Някои казват, че Христос се е учил някъде на земята. Не, Христос е имал пробудено съзнание и затова Той е могъл да се учи направо от невидимия свят и от връзката си с Бога. (стр. 35)

Закон е: Дадете ли вашето оръжие на противника си, той никога няма да ви убие. Никога противникът ви не може да ви убие с вашето собствено оръжие. В това се състои силата на човека. Така направи и Христос. Той взе револвера на смъртта, после взе и сабята на смъртта и ги захвърли настрана. Христос не беше от слабите хора. Като дойде до едно място, Той захвърли кръста и каза: „Повече не нося този кръст! Вие го носете! След това се изправи и каза: „Сега вече можете да ме заковете“. Но и на кръста Той не остана за дълго време. Скоро и оттам се освободи. Запечатаха гроба Му, но и оттам излезе. Ангелът, който причини смъртта на Христос, взе душата Му и я занесе в ада. И в ада Христос не остана за дълго. С влизането си още Той размърда жителите на ада и им каза: „Хайде, братя, излезте сега навън!“ То тръгна напред и в скоро време адът се изпразни. За да излезат по-скоро оттам, жителите на ада изпочупиха вратите, прозорците, да не би някой да ги върне назад. От това

време досега адът отново се е напълнил. И трябва отново да дойде Христос или друг, подобен на Него, да отвори вратите на ада и да пусне жителите му вън. (стр. 137)

Христос слезе на земята от невидимия свят, да направи едно добро на човечеството, но трябваше пот от кръв да потече от лицето Му, докато го направи. И при това казват, че Христос бил велик, всесилен човек. Да, великият, мощният Христос трябваше дълго време да се моли, докато успее в работата си. Казвате: Защо трябваше да се моли Христос? Не беше ли достатъчно да каже само една дума и всичко, каквото желаше, да стане? Думата „молитва“ подразбира разговор. Чрез молитвата Христос влизаше във велик разговор с невидимия свят, с всички висши йерархии в него и с Бога. Чрез молитвата предадоха на Христос един велик урок, който трябваше да научи още на земята. Всичко, каквото Той преживя на земята, беше предметно обучение за Него. Просветен ум имаше Христос, но при все това пот от кръв трябваше да потече от лицето Му, докато научи този велик урок, докато се роди в Него една велика идея. Мнозина мислят, че Христос трябваше да моли Бога за отменение на своята съдба. Не, Той трябваше да реши задачата си, да намери най-правилният метод за нейното решение. И наистина, Христос разбра, че единствения път, чрез който човечеството може да се спаси, е законът на Любовта. (стр. 155)

„Мнозина казваха“

Х серия (1927 г.)

Христос определя истинския живот с думите: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. (стр. 7)

Когато слезе на земята, Христос беше свързан с онова велико, мощно цяло, което писа върху човешката ръка. (стр. 52)

Когато поставиха Христа на кръста, Той каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа си. Прости на тях хора, защото са в невежество. Благодаря Ти за привилегиите, с които Си ме удостоил!“ В този момент Христос написа на ръката си линията на съдбата. Тя съществуваше до това време, но тогава Той я коригира. С това Христос показва на човечеството пътя към спасението. (стр. 63)

Питам: Ако Христос дойде днес, как ще постъпи с вас? Когато дойде на земята, между хората, Христос ще вземе от онези, които имат излишък и ще даде на други, които са в лишение. Когато Христос взима от едни, за да даде на други, това е благословение за всички. (стр. 65)

И тъй, Христос и сега работи за повдигането на цялото човечество. С Него заедно трябва да работят всички хора. (стр. 69)

Трябва да имате **вътрешна връзка с Бога, с Христос**. Говорите за Бога, за Христос, а нямате вътрешна връзка с тях. Когато говорите за Бога, вие трябва да се считате като част от Великото Божествено съзнание. (стр. 135)

Защо е дошъл човек на земята? Да учи закона на смирението. Не само обикновения човек трябва да учи този закон, но и Христос го учеше. Той знаеше този закон, но трябваше да го приложи на земята, да види, какви резултати ще има. Като дойде на земята, Христос трябваше да приложи двата велики закона: **Законът на смирението и законът на търпението**. (стр. 160)

Христос може да отговори на нашата любов само тогава, когато вършим волята Божия. (стр. 162)

„Където са двама или трима, събрани в мое име, там съм аз посред тях“. Двама или трима, това са необходимите условия, за да дойде Христос. Идването на Христос между хората е основната идея, от която произтича безсмъртието; безсмъртието пък носи щастието. (стр. 176)

Казвам: Докато вие не разберете присъствието на Божията

Любов в Христос, дотогава животът на Христос ще остане неизявен за вас. Много от съвременните учени схващат Христос като личност, дошла на света, като другите хора, да извърши някаква работа. По какво се отличава Христос от другите хора? Христос се отличава по степента на своята **любов, знание, светлина и живот**. Двете от тия качества са достойние и на останалите хора, а именно – животът и знанието. Обаче, що се отнася до другите две – светлината и любовта, засега те са присъщи само на Христос. (стр. 210)

„Ни мъж, ни жена“
X серия (1927 г.)

Христос е символ на Божията Любов. (стр. 14)

Христос работи между хората, дава обеда, угощава ги. Христос работи и днес още, при голямата духовна криза, в която хората живеят. Те се намират в пълно безверие, съмнение, недоразумение помежду си, но Христос неуморно работи. (стр. 54)

Сега, аз желая не само да ви срещне Христос, но и да бъдете поканени от Него на обяд. Когато Христос дойде втори път на земята, Той няма да казва, че Му е жал за народа, да не остане гладен, нито ще ги разпръсне по домовете им, но ще ги заведе по местата, които им е приготвил. (стр. 62)

Според мене, Христос е изпълнителят на Великия Божи Закон – на Любовта Божия, в Която всички души съставят едно цяло. (стр. 64)

Христос дойде между хората в образ Божий, да им покаже начин, как да приложат Божията Любов и Мъдрост в света. (стр. 141)

Казвате: Дано дойде Христос на земята! Ако дойде Христос

на земята, хората пак ще Го разпнат, не по стария, но по нов начин. Защо? Защото Христос люби Бога. (стр.147)

Под думата жертва в прав смисъл, разбирам такава, каквато Христос е направил за човечеството. Той даде живота си за човечеството и този живот послужи за подкваса на новия живот, който днес иде в света. Идеята, която Христос внесе в света и до днес още продължава да работи в подсъзнанието на хората. Христос не е въвн от нас. (стр. 148 – 148)

Когато Христос дигна кръста си, 500 милиона хора Го последваха. Голямо влияние е упражнил Христос върху човечеството. (стр. 210)

Христос е казал: „Който се отрече от Мене и Аз ще се отрека от него. Който Ме последва, аз ще бъда с него до скончанието на века“. Ето защо, следвайте Христос, за да не бъдете самити в този, нито в онзи свят. (стр.211)

„Синове на възкресението“ X серия (1928 г.)

Който не може докрай да изтърпи мъчнотиите и гоненията заради Христос, той не може да бъде Негов ученик. (стр. 57)

Значи, Христос трябва да ни остави най-хубавото, което носи със Себе Си. (стр. 158)

Христос свърза хората помежду им и ги застави да се обичат. Христос внесе Любовта в света – една основна идея в живота. (стр. 227)

„За съдба дойдох“ – XI серия (1928 г.)

Христос казва: „Аз за съдба дойдох в света“. Христос е дошъл за съдба, за ред и порядък, в света, да внесе разумно разбиране на живота. (стр. 7)

Всеки човек трябва да си създаде вътрешни отношения с Христос. (стр. 119)

Та казвам: Христос е дошъл на земята с цел да освободи хората от страданията. Той е казал на ученици си: „Който иска да придобие вечния живот, нека вдигне кръста си и ме последва“. С това Христос подразбира следното положение: на пътя, по който вървиш, е поставен камък, в който хиляди коли се строшават. Затова, ако искаш своята кола да не се строши, вдигни този камък от пътя и го сложи на друго място! По този начин ти ще направиш добро и на себе си и на другите хора, които минават по този път. (стр. 124)

„Той дойде при Пилат и поиска тялото Исусово“. Наистина, нужно е тялото Христово, но по-необходим е Христовият Дух. В Писанието се казва: „Ще изпратя Духа Си. И като дойде Духът на Истината, Той ще ви научи на всичко“. Съществено нещо е тялото Христово, но важно е да имаме и Христовия Дух. Когато се казва, че трябва да имаме Христовия Дух, това не подразбира, че ще Го придобием изведнъж, но постепенно. Идването на Духа е процес на пробуждане на съзнанието. (стр. 129)

„Учителю благи!“

XII серия (1929 г.)

Сега, пожелавам ви, като дойде Христос, да минете отдясно, да познаете Бога, да познаете Сина Божи, пък и вие сами да станете Синове Божии, Синове на възкресението. (стр. 54)

„Голямото благо“

XII серия (1929 г.)

Защо трябваше да умре Христос – за свои грехове ли? – Не, Христос трябваше да намери изходния път, да излезе от тръбите на еврейската канализация. И като излезе от тези тръби, Той стана свободен. (стр. 12)

Днес всички религиозни и духовни хора говорят върху учението на Христос, върху това, което Той е проповядвал. Какво е проповядвал Христос? Христос е проповядвал велико учение, което може да се приложи и във физическия, и в духовния, и в Божествения свят. **Христос е засегнал живота всестранно, но понеже тогавашните хора не са били готови да разберат Неговите велики принципи, Той им говорил със символи, с притчи.** (стр. 28 – 29)

Ние вярваме в Бога, в Христа. – Вие вярвате, че Христос е дошъл да спаси света. Не, Христос дойде на земята да научи хората да живеят правилно. (стр. 33)

Христос поучаваше хората, защото имаше за задача да **образува едно ядро от хора с високо съзнание, които да бъдат носители на Божественото учение.** (стр. 38)

Христос поучавал хората по два начина: на външните хора е говорил с притчи, а на учениците си е предавал опитности и

знания. Той правил чудеса, възкръсвал мъртви, но никому не казвал, как прави това. На учениците си, обаче, казвал, че след възкресението Му те ще правят по-големи чудеса от Неговите. Той ги е запознал с идеята за братството. Говорил им за богатството, което се крие в ума и в сърцето на човека. Давал им методи да отварят сърцата на богатите хора. (стр. 46)

Христос казва: „Огън дойдох да запаля“. Тези Христови думи са претърпели различни тълкувания. И до днес още хората ги тълкуват. Някои тълкуват тия думи с това, че Христос дошъл на земята да направи някаква революция. – Не, революцията не е естествено явление в живота. Тя е болезнено състояние. Чрез революция светът не може да се оправи. Следователно, **Христос не може да си служи с болезнени състояния, като средства за помагане на човечеството.** (стр. 53)

На всеки две хиляди години слиза на земята по една вълна на безсмъртието. Тази вълна носи нов живот, нова култура, нова епоха за човечеството. Ние се намираме в началото на нова епоха, когато иде една вълна на без-->смъртието. Тази идея Христос е изразил в стиха: „Както Отец ми има живот в Себе Си и го дава на когото иска, така е дал това право и на Син Человечески“. Под думата „Син“ не трябва да се разбира индивидуално човекът, какъвто е бил Христос на земята – човек, облечен в плът. Защото, ако така разбираме Сина, Христос беше Син Божий и трябваше да дава живот на хората. Значи, думата „Син“ не трябва да се разбира в нейния външен образ, а вътрешно, като принцип, за който и апостол Павел говори. Той казва: „**Ние не познаваме вече Христос като човек на земята, но като Дух**“. Докато беше на земята, Христос не даде на хората това, което очакваха. Като възкръсна, обаче, Той каза: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“. (стр. 65)

Христос казва: „Огън дойдох да паля“. Под думата „огън“ Христос разбирал огъня на безсмъртието, който трябва да се запали във всяка душа. (стр. 67)

Христос дойде в света да запали свещения огън, от който всички хора да се ползват, да пекаат на него формите на своите мисли и чувства. (стр. 72)

Като е бил на земята, между учениците си, Христос им е преподавал науката за живота, като сила, чрез която може да се добие същественото, да се създаде една форма, удобна за живеене. (стр. 83)

Христос дойде на земята преди две хиляди години, с цел да спаси света от катастрофата, която се готвеше навремето. Той успя да се спаси, вследствие на което катастрофата се отложи. Днес разумните, добрите хора в света правят опит да отложат предстоящата катастрофа. (стр. 117)

Навремето си Христос е говори много и всичко, каквото е говорил, е записано. Обаче, Христос и днес продължава да говори. Той никога не е преставал да говори. Носете в себе си Словото на Христос, говорено отпреди две хиляди години насам. Носете в себе си Словото на Христос, което и днес се говори. **Усилвайте светлината си**, за да разкривате и най-затънтените кътчета на своята душа. (стр. 121)

Докато хората не станат кротки, няма да дойде безсмъртието, т.е. възкресението в света. Щом станат кротки, Христос ще влезе в сърцата им, защото Той казва за себе си: „Аз съм кротък и смирен по сърце“. Докато сърцата на хората са смутени, пълни с роптания и протести, те никога няма да видят и познаят Христос. Сегашните хора мислят, че Христос ще слезе някъде от небето, облечен в слава и великолепиe и се готвят да Го посрещнат, да седнат едни отляво, а други – отдясно.

Не, когато Христос дойде втори път на земята, Той няма да поставя хората едни отляво, а други – отдясно, но ще ги сложи в една чутура, където ще започне такова грухане, каквото светът никога не е мислил. (стр. 129 – 130)

Сега, не смесвайте понятието за Христос с понятието за Адам. Апостол Павел нарича Христос втори Адам, но като

Адам, Христос никога не е вървял по пътя на човешката еволюция, което значи, че Той никога не е грешил. Христос е слязъл от друг свят, за да опита живота, но Той сам не е от човешка еволюция. В Писанието е казано, че Христос не е дошъл да помага на ангелите, но е дошъл да помага на хората. Той дойде в света да послужи като съединителна нишка между еволюцията на ангелите и еволюцията на хората и да покаже на последните, по кой път могат да придобият Божествения живот. (стр. 200)

„Да ви даде“ – 1929 – 1930 г.

Христос е пазил Своята вътрешна връзка с Бога, вследствие на което е имал вечен живот. (стр.39)

Христос и до днес още живее и ще продължава да живее за вечни времена. Христос ще носи любовта в света и ще помага на хората, докато и те я възприемат и могат взаимно да си помагат. (стр. 42)

Като не разбират, какво представлява Божественият принцип, хората се запитват, какво е свършил Христос на земята. Да се задава такъв въпрос, това значи да се гледа на Христос, като на историческа личност, която някога е живяла на земята, донесла някакви идеи и заминала за онзи свят. Те не подозират, че от деня на възкресението си до днес Христос нито за момент не е преставал да работи в света. И в бъдеще Той непрестанно ще работи. (стр. 80)

Днес всички хора се спират върху въпросите: Кой е Христос и какво донесе на света? Те сами си отговарят, че Христос донесе спасението на човечеството. (стр. 90)

След възкресението Христос мина от страдание във вечна-

та радост, в Божествения живот, където радостта и скръбта се сливат. (стр. 96)

Величието на Христос се заключава в Неговото търпение и издръжливост. Силен човек е бил Христос. (стр. 132)

Христос казва: „Не бойте се, аз съм“. На друго място Той казва: „Идете в света и проповядвайте, аз ще бъда с вас до скончанието на света“. Въпреки това, има религиозни хора, които мислят, че Христос и до днес още седи отдясно на Отца. Не, Христос никога не е напускал света. Той непрестанно работи между хората. (стр. 135 – 136)

Христос имаше 12 ученика, които не само вярваха в Него, но учеха. Те бяха постоянно около Него, слушаха проповедите Му и учеха. Те останаха след Христос да проповядват учението Му. И Христовият Дух неуморно работи между хората. Не е останало място на земята, където Христовият крак да не е стъпил. (стр. 156)

Евреите се помъчиха да се освободят от Христос, но освободиха ли се? Цялата бяла раса прие Христос, а евреите търсят закрила, именно, от нея. Значи и до днес те са в зависимост от нея, т.е. от Христос. Днес те търсят благоволенieto на Онзи, Когото разпнаха. Франция, Англия, Италия, Русия са все християнски държави, които все Христос управлява. Това се потвърждава от стиха, в който Христос казва: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“. От две хиляди години насам Христос царува и на небето, и на земята. Така че много народи очакват Христос втори път да дойде на земята, показва, че старият ред и порядък в света ще се замести с нов. Светът ще се преустрои по разумен начин. Всички напреднали хора от бялата раса ще станат носители на новата култура, ще вземат участие в създаването ѝ. Пръв Христос ще вземе участие във въвеждане на нов ред и порядък в света. (стр. 170)

Преди две хиляди години Христос дойде на земята, но хората не Го познаха. Днес Го очакват пак да дойде по особен начин, но и да дойде, те няма да Го познаят. Христос е дошъл вече на земята. Той е вътре в човека, но малцина Го познават. Те искат да Го видят отвън, велик и мощен. Те не подозират, че Христос се е скрил дълбоко някъде в човека и може да Го види само онзи, който се е свързал с Него. Божественото Начало в човека не е нищо друго, освен Бог, Христос, Който чака своето време да се прояви. (стр. 18)

Христос работеше непрекъснато. Той отправяше мисълта си към цялото човечество, към всичко живо, с цел да ги повдигне. На Христовата мисъл се гради положителното и устойчиво в сегашната култура. На Христовата мисъл се дължи и културата, която ще дойде в бъдеще. Енергията, която християнството криеше в себе си, е почти към своя край. Тази енергия е почти изразходвана. Християнството крие в себе си запасна енергия за около 1200 години, но я държи като неприкосновен основен капитал. Ако посегнете към този капитал, то е осъдено на фалиране. (стр. 51)

Христос не беше човек на вярата, но на любовта. (стр.69)

Христос се е предал в служене на Бога и в Негово име помага на всички страдащи; няма защо специално да се изявява на този и на онзи. (стр. 100)

Казано е от някои, че Христос ще се яви като светлина и ще присъства навсякъде. Христос ще говори чрез всички хора, които са отворили сърцата и душите си за Него. Това е духовно схващане на въпроса за идването на Христос между хората.

Въпросът за идването на Христос е личен. (стр. 103)

Проявяването на Христа на земята не е нищо друго, освен проява на Божията Любов. (стр. 119)

Днес Христос е слязъл между хората и работи със своя жезъл. (стр. 137)

Ако Христос дойде днес на земята, какво ще намери? Той ще намери навсякъде затвори, бесилки, болници и т.н. (стр. 155)

Съвременните християни очакват да дойде Христос на земята по чуден начин, да слезе от облаците, придружен с множество ангели. Наистина, Христос ще се яви на хората, мнозина ще Го видят, но не в облаците, както Го очакват. (стр. 186)

Христос дойде на земята, донесе нови идеи, но Той нямаше предвид да разрушава тогавашния строй. (стр. 213)

С идването си на земята, Христос искаше да освободи хората от всички слабости и недъзи, да внесе в сърцата им радост и веселие, да ги направи щастливи. (стр. 216)

Христос лесно може да оправи света. Важно е, как ние можем да го оправим. Докато хората не станат едно с Христос, т.е. докато не станат по мисли, чувства и дела едно с Него, светът няма да се оправи. Станат ли едно с Бога и с Христос, те ще станат нов народ, между който ще се възцари Божията Любов, Мъдрост и Божията Истина. Тогава ще дойдат новите учители, новите майки и бащи, новите управници, новите господари и слуги. (стр. 241)

Христос познаваше всички закони на природата и се ползваше от тях, когато искаше. (стр. 295)

Преди Авраам беше Бог, Христос, великият Принцип – Любовта. (стр. 341)

„Преди да бъде Авраам, аз съм“. Значи, Христос е бил преди Авраам. Авраам се е учил от Христа, понеже Христос носеше в себе си истинската философия на живота. (стр. 348)

Ние не се интересуваме от историческия Христос. Въпросът е, можем ли да се свържем с Неговия ум, с Неговото сърце, с Неговата душа и с Неговия дуух и тази връзка да произведе в нас преврат, да уредим живота си, да се хармонизираме с всички разумни същества. (стр. 368)

Там, където Бог живее, няма смърт. Затова Христос казва на учениците си: „Идете и проповядвайте в света и аз ще бъда с вас до скончанието на века“. Какво показва този стих? – Че Христовите ученици и до днес живеят и проповядват Словото Божие по света. И Христос не е престанал да проповядва. И до днес още Той проповядва и в Америка, и в Англия, и във Франция, и в Германия, и в Русия, и в Япония, и в Китай. Словото Му се чува по целия свят. Има хора, които са виждали и апостолите, и Христос и са разговаряли с тях. Христос обикаля всички държави, идвал е и в България и си е заминавал. Чудно се вижда това на хората, защото те очакват Христос да дойде отгоре, от облаците, придружен с ангели. На когото очите са отворени, той вижда нещата. Който не вижда, той очаква Христос да слезе на земята в плът, да се яви между хората и тогава да повярват.

Сега, да оставим настрана въпроса, как ще дойде Христос на земята. Ние не говорим за невидимия Христос, но за онзи Христос, Когото всички могат да видят. Ние говорим за реалния Христос. (стр. 406)

„Все що е писано“ – 1917 г.

Казано е в Писанието, че Син Человечески ще дойде втори път на земята. С какво ще се ознаменува идването на Христос? – **С пробуждане на човешкото съзнание.** (стр. 5)

И тъй, със слизането на Христос в света хората ще се повдигнат, ще чуят гласа Му и ще възприемат новата мисъл. От който край на света да говори Христос, навсякъде ще чуват гласа Му. Праведните едновременно ще Го чуват и виждат. Той ще бъде навсякъде. Това значи да бъде човек ясновидец, да е развил шестото чувство в себе си. Ако Христос слезе втори път

на земята в плът, хората пак ще Го разпнат. Този път Христос идва в такава форма, която нито от храна се нуждае, нито кръст я хваща.

Очаквайте всеки денн Христос, все ще Го видите – от вас зависи това. Кога ще Го видите, не мога точно да определя. (стр. 22)

Едно се иска от всички хора – да се свържат с Христос. Свържете ли се веднъж с Него, Той ще бъде с вас до скончанието на века, във вашите радости и скърби, в живота и в смъртта. Той е врата, която води човека от преходното към непреходното, от видимото към невидимото, от омразата към любовта. Христос е живият хляб, носител на живота. Христос е Учителят, Който ни учи на Божествените закони. Като разбере правилно Христовото учение, човек се чувствава силен да изпълни задълженията си към Първата Причина, към своя ближен и към себе си. (стр. 34)

Да помагате на ближните си, в това се заключава учението на Христос, Който дойде на земята и се пожертвува за цялото човечество.

Христос идва вече в света, възседнал е бял кон, да проповядва Божието Слово. Гласът Му ще се чува навсякъде, по целия свят и като огнен меч, ще прониква умовете и сърцата на хората. Който не може да издържи на Неговата светлина, ще ослепее. И злото не може да издържи на тази светлина – то ще се стопи и ще изчезне.

Днес проповядвам за живия Христос, Който ще проговори чрез хиляди уста. (стр. 39)

Христос е близо вече до земята. Той носи Своето учение, с което е решил да обърне земята с главата надолу, но да изпъди дявола. Той носи нова табела, на която е написано: „Царството Божие идва на земята“. (стр. 40)

Христос идва вече на земята, да донесе Божията Любов за всички хора. Когато те си подадат ръка за взаимна любов, за

братство и равенство, Христос ще влезе в Своята неръкотворена църква, да научи хората на самопожертвуването по любов, а не с насилие. (стр. 41)

Христос дойде на земята да създаде здрава, постоянна връзка, от една страна между хората и ангелите, от друга – между хората и Бога. (стр. 43)

Къде е великата Римска империя? – Тя се разпадна, но римлянинът не изчезна. В това време живееше един истински Човек в света, Когото разпнаха наред с разбойниците, но Неговите идеи и до днес още съществуват и владеят света. Той струва повече от цялата Римска империя. Този велик Човек беше Христос. (стр. 72)

Христос е говорил на учениците си и на слушателите си да се радват. И аз говоря на съвременните християни да се радват, но, въпреки това, те не могат още да се радват, както трябва. (79)

Който не вярва в думите на Христос и в моите думи, нека докаже неверието си. (стр. 90)

Днес ви оставям думата „радвайте се“. Нека радостта влезе в ума и в сърцето ви, да се свържете с великите Божии Духове и да кажете в себе си: „Ето, виждам ги! Повтаряйте често думата „радост“, да се свържете с Христос, да разберете великите истини, които Той носи за човечеството; да разберете смисъла и на думите, с които Той си служи.

Когато всички хора, като едно цяло, изговорят думата „радост“, Божият мир ще дойде и Христос ще слезе на земята. (стр. 93)

Днес Христос идва в света, придружен от светли и възвишени същества, от добри духове. (стр. 105)

Като живее по законите на Любовта, т.е. по Христовото учение, човек може да се спаси. Това е дълбокият смисъл на Христовата кръв. (стр. 132)

За нас е важен днешният Христос, а не Този, който е живял

преди две хиляди години. Ще каже някой, че това е богохулство. Сегашният Христос е по-важен за нас, защото живее между много народи, а преди две хиляди години е живял само между евреите. Тогава Той се оставил да Го разпнат, но днес никой не може да Го разпне. И тогава Христос е бил силен но съзнателно се пожертвувал. (стр. 138)

Христос дойде да даде живот на бедните, на страдащите, на онеправданите, защото те имат условия да проявят същинския човек. (стр. 142)

Със слизането си на земята, Христос показва на хората, как да приложат великата, безкористна любов помежду си. (стр. 153)

Христос идва на земята да обнови цялото човечество, народите, обществата, както и всеки човек поотделно. Затова всеки трябва да си каже: Всичко мога да направя, заедно с Бога, с ангелите, със светиите и с добрите хора. (стр. 177)

„Великите условия на живота“ – 1919 г.

Христос носеше Божията светлина в себе си и я изяви като мъдрост и знание. (стр. 15)

Христос е съединителната връзка между човешката душа и Бога. (стр. 21)

Едно се изисква от човека: Христос да пребъдва в него. Това значи: Христос да живее в човека и да се проявява като светлина, топлина и сила. Както животните се ръководят от Божествения ум по инстинкт, така и всеки християнин трябва да се ръководи от Христовата Светлина. Докато не приеме Божията мисъл в себе си, човек всякога ще страда. (стр. 43)

Мъчнотиите, страданията и нещастията са първата степен на обичта. Щом страда, човек започва да мисли и да гради. То възприема Христос в себе си и се ръководи вече от Неговата

мисъл. И тъй, дръжте връзка с Христос, за да не разваляте отношенията си с хората. (стр. 45)

Сега цялото човечество влиза в нова епоха. Днес Христос поставя всеки човек на везните и го тегли, да види, колко тежи. Според теглото му Той отсъжда, кой има послушание и кой няма. (стр. 49)

Ще кажете, че като дойде Христос втори път на земята, животът ще се подобри изведнъж. Няма защо да чакате това време. Христос може да дойде след две хиляди години. Не трябва ли да работите през това време? И да дойде на земята, Христос не би могъл да обиколи всички градове и села, да държи навсякъде по една беседа. Значи, ще се възползват от Неговата беседа само онези, които ще я чуят. Вие очаквате невъзможни неща и губите времето си. Знайте, че Христос е в светлината, която възприемате, във въздуха, който дишате; във водата, която пиете; в храната, която ядете. Христос е и във вашите мисли, чувства и постъпки – навсякъде ще Го срещнете. (стр. 68)

Христос не е поддържал войната. Следователно, никой няма право в Негово име да се моли за благословение на оръжието и за успех във войната. Мнозина се крият зад Христос, оправдават делата си в Неговото име и казват, че в някои стихове се говори за войната, като неизбежен процес. Това не е истина. Христос никъде не е говорил в полза на войната. Напротив, Христос казва: „Възлюби врага си“. „Не се противи на злото“. (стр. 79)

„Ако не бях дошъл“ (Йоан 15:22). Христос дойде на земята, за да избави хората от греха, а с това заедно да освободи човешката душа от материята, с която се е оплела. (98)

Христос е Пътят, Истината и Животът. Следователно, който се отказва от Христос, влиза в ада, мястото на тъмнината, на разлагането, на прекъсване връзките с всички живи същества. (стр. 105)

Едно от свойствата на Христовата кръв е разтварянето и

разтопяването. Ето защо, който пие Христовата кръв, ще бъде спасен, Значи, Христос спасява човека. (стр. 106)

Христос дойде между хората, да им покаже, как да живеят, как да изпълняват Божията воля, да работят за идване на Царството Божие на земята и за въдворяване на славата Божия. (стр. 109 – 110)

Блудният син представлява старото човечество, а възкръсналият човек – Христос – представлява новото човечество, което се създава сега. (стр. 165)

„Вечно подмладяване“ – 1943 г.

Мнозина искат да имат благодатта на Христос. Могат ли да понесат кръста на Христос? Христос мина през такива страдания, каквито обикновеният човек не може да си представи. Необикновен човек беше Христос, затова мина през големи страдания и напрежения. От голямото напрежение кръв излизаше от порите Му, но Той издържа. При такова страдание сърцето на обикновения човек би се пръснало. Цял легион римски войници се гавриха с Христос, подиграваха Го, ругаеха Го и най-после Му дадоха сам да носи кръста си. Кой би издържал на такива страдания? Той носи кръста си до едно място и после каза: Сега вие ще го носите. **Който разбира през какви страдания е минал Христос, не може да каже за себе си, че страда.** Никой смъртен не е страдал като Христа. (стр. 77)

„Да възлюбиш Господа“ – 1919 – 1920 г.

Като говоря за Христос, нямам предвид човека, Който е живял преди две хиляди години. Аз имам предвид тоя Христос, Който и до днес е между хората. Как се проявява Той, това е друга работа. Важно е, че всеки, който се намира в нужда, може да отиде при Христа. (стр. 6)

Христос е живият плод върху дървото на живота. (стр.22)

Ако Христос не беше изпълнил Божиата воля, щеше да бъде подобен на хората. (стр. 25)

Малката дъщеря на Милосърдието е Христос.

Казвате: Как е възможно Христос да символизира дъщерята на Милосърдието? Може ли Той да се уподоби на мома? Христос съдържа в себе си двата принципа: мъжкия и женския. (стр. 49)

И тъй, изучавайте Христовото учение, като учение за човешката душа. Само така човек ще познае отношенията си към Бога и ще се определи. (стр. 50)

Днес милосърдието учи хората, как да прилагат мъдростта и сила. В това се заключава Христовото учение. В това се изявява Христос, Който идва вече на земята да научи хората. Някои очакват Христос да слезе на земята с множество ангели. (стр. 55)

Сега и на вас проповядвам новото учение, което ще ви заведе при Христос. (стр. 56)

Днес религиозните очакват да дойде Христос втори път на земята. Това е невъзможно. Той е опитал любовта на хората. (стр. 57)

„Ще бъдат научени“ – От кого? – От Господа, от Първия Принцип, Който е вътре във вас и ви учи. После идва Христос – Вторият Принцип, Който определя вашите взаимни отношения. Най-после и аз ви говоря. (стр. 59)

Когато човек дойде до дълбоките вътрешни отношения към

Бога и природата, да различава същественото от несъщественото, тогава той ще разбере правилно Христос и ще Го познае. Христос е учил хората, как да проявяват културата и как да прилагат своята вътрешна религия. (стр. 68)

Какво представлява Христовото учение? То е Божествената книга, от която всеки може да чете. Аз всеки ден преглеждам тая книга. Някой казва, че се е разговарял с Христос. Възможно е това, но само оня може да се разговаря с Христа, който се е повдигнал на едно високо стъпало и се е очистил. Ще кажеш, че си учен човек, че имаш достъп до Христос. Може да си учен по отношение на средата, която те обикаля, но не и по отношение на Христос. Твоята ученост не ти отваря пътя към Христа. Смирение е нужно на човека. (стр. 69)

Днес Христос слиза на земята със запалена свещ да търси истински човеци. (стр. 106)

Какво донесе Христос на човечеството? – Той донесе едно учение на любовта и свобода, да направи всички хора вътрешно свободни. (стр. 118)

Христос възкръсна, за да даде свободен билет на хората, всеки да пътува, където иска. Така, именно, хората ще се освободят от връзките на лъжливите философски системи. (стр. 124)

Христос е новото, което идва в света и което не знаем. (стр. 157)

„А Този откъде е, не знаем“. На името на Тоя неизвестен са построени в целия свят безброй храмове. Мъже и жени от целия свят се наричат християни – на Негово Име. Едни се наричат баптисти, други съботяни, трети православни и т.н. Въпреки това, влезте в сърцата на тия хора, да видите, дали вътре е написано Името на Христос. Всички казват: „Мойсей познаваме, но Тоя откъде е, не знаем“. Право казват евреите, че не познават Христос, защото не можеш да познаеш Истината, докато не я опиташ. Учението на Христос, в широк смисъл, е учение на опита, но не обикновения опит. Ще възразите: Ние

познаваме Христос. – **Вие познавате историческата сянка на Христос.** Знаете, че някога се е родил човек – Христос, от еврейско произхождение. Чели сте Евангелието, познавате Христос, но това познаване на Евангелието не е истинско. **Вие познавате сянката на Евангелието.** Ако мъжете и жените познаваха Христос и Евангелието, домовете им щяха да бъдат драгоценно устроени. (стр. 159)

Днес всички църкви твърдят, че Бог на Мойсей е говорил. Това поддържат и съвременните народи. Никой народ още не е приел Христос. Ако Христос дойде днес между хората, на общо основание, ще Го разкарват от едно място на друго, да Го разпитват, откъде е дошъл, къде е роден, как се прехранва и т.н. Какво ще отговори Христос? Той ще каже: „Ако хората, наистина, вярват, че Бог е говорил на Мойсей, щяха да вярват и на Мене. Но те не вярват и на Мойсей“.

Сега очаквате да дойде Христос на земята, да оправи света. Христос е на земята, между вас и във вас. Аз Го виждам. Казвате: Какъв е тоя Христос? Аз Го виждам, но не такъв, какъвто вие си Го представяте. Вие мислите, че Христос седи отдясно на Отца, с ореол и с бяла премяна. Христос е между хората, няма защо да Го очакват да се яви като светкавица между тях. Достатъчно е Христос да ви погледне в очите, за да внесе във вас такъв пламък, който да ви направи герои, да работите за Него. Аз бих желал българите да видят Тоя Христос, Който може да внесе любовта в душите им. Бих желал българите да видят Тоя Христос, Който може да внесе Божията мисъл в умовете им и да престанат да се интересуват от дявола. (170)

ПравOVERните казват: Повярвай в Господа Исуса Христа и ще бъдеш спасен ти и домът ти, и народът ти. Тоя закон е наполовина верен. Казвам: **Приеми Христос в душата си, работи в съгласие с Неговата Любов и Мъдрост и ще бъдете спасени ти и домът ти, и народът ти.** Ако българите ме питат, как могат да се спасят, казвам им: Приемете Христос в себе

си, работете с Неговата Любов и Мъдрост, в широк смисъл на думата, без никакви закони и ограничения. (стр. 172)

Сега и Христос, като дойде на земята, ще погледне написаното на ръката на всеки мъж и на всяка жена. (стр. 205)

Ако днес дойде Христос между вас, на всички би писал двойки върху задачата на Любовта. Аз ще Го покая някой ден да ви изпита. (стр. 206)

Сега Христос идва на земята и казва: Една стъпка по-горе! (стр. 207)

В църквите се говори, че Христос ще дойде на земята; тогава мъртвите ще възкръснат, т.е. ще излязат вън от гробовете си. Знаете ли, кога ще дойде Христос? Ще кажете, че има още време до идването на Христос между хората. От две хиляди години все така казват. И днес казват същото. Аз зная, кога ще дойде Христос, но не мога да ви кажа. Ако ви кажа, кога ще дойде Христос, това ще бъде най-голямото нещастие за вас. (стр. 215)

Добрият Пастир – Христос, идва вече в света. Той ще бъде на бял кон. Ще посети България, всички управляващи, всички учреждения, всички благотворителни дружества. Той ще посети всички църкви, всички домове, да види, как живеят хората. Където намери стари идеи и убеждения, стар живот, ще каже: Бъдещето не търпи нищо старо. Моето Царство е на новото учение. Бог иска да знае, готови ли сте да Му служите с любов и мъдрост. (стр. 240)

Христос дойде да научи хората да любят и да знаят, защо страдат. (стр. 257)

Христос казва: „Аз съм жив“. И вие, като християни, може да потвърдите това. Не може ли да кажете, че Христос живее във вас? Ако от две хиляди години досега не сте срещнали Христос поне един път, как ще се оправдаете пред себе си? Христос е жива светлина, която озарява всичко в света, вън и вътре в него. Не сте ли видели тая светлина? (стр. 269)

Сега на всички мъже и жени казвам: **Приложете Христовото учение в домовете си.** Днес всеки дом има своя религия. При това положение на нещата, никой не може да възкръсне. Който иска да възкръсне, трябва да приеме Христовото учение.

Сега аз искам да ме опитате, доколко прилагам Христовото учение; и аз искам да ви опитам. (стр. 270)

Днес всички хора търсят Христос в тая или в оная църква. **Всички проповедници спорят помежду си, в коя църква е Христос, или коя църква ще спаси човечеството.** Те се страхуват да не би аз да заема мястото на Христос. Никогга не съм мислил подобно нещо. Нека те не се страхуват от това. Нито аз мога да заема това място, нито те. Кой е Христос? Оня. Който е страдал за цялото човечество. **Всеки, който не е страдал за човечеството, не може да бъде Христос.** Който иска да бъде като Христос, нека поеме Неговите мъки и страдания. Всеки, който може да страда като Христос, аз пръв ще го призная за равен на Христос. (стр. 273)

Всички хора хвърлят прах върху Христа — своя възлюбен, но Той стои и гледа, нищо не казва. Аз съм виждал Христос, познавам Го добре, разговарял съм се с Него. **Не съм срещал по-добро учение от Христовото, нито език по-добър от Неговия.** Това учение обхваща всичко в своите предели. **Това учение дава подтик на съвременното общество, на съвременната наука и държава.** Голямото брожение в света се дължи на великия Христов Дух, Който работи в дълбините на цялото човечество, както и в дълбините на земята. Всичко нечисто, което се крие в земята, се изхвърля навън, като цирей. Христос отключи ада и изхвърли смъртта навън, като каза: „Аз съм жив“. Новият живот изкарва смъртта вън от ада и влиза в нашите души. (стр. 274)

Христос казва: „Аз съм жив“. Вие, които ме слушате, не вярвате, че Христос е жив. Ако ви кажа, че Христос е тук, между

вас, какво ще отговорите? Христос е тук, не като физическа личност, а като духовно, невидимо Същество. Макар и невидим, Тоя Христос е по-реален, отколкото всички вие, които присъствате тук.

Сега, вие, които ме слушате, имате известно разположение и чувство към мене. След година обаче, може да ме забравите. Човешките чувства са преходни. Христос никога не забравя. Не е било време в историята и живота на Космоса, Христос да е забравил някого. Това Го отличава от всички живи същества. Това е Живият, Великият Христос, Който се изявява днес на цялата бяла раса. Той има предвид всички страдащи, угнетени, онеправдани. Проповедниците, свещениците трябва да приемат Неговото учение и да Го приложат. Не направят ли това, те носят отговорност пред цялото човечество. **Те ще ме извинят, не говоря против тях. От това, което им казвам, те ще бъдат по-добре, отколкото са сега.** Христос идва на земята и ще царува хиляди години. (стр. 277 – 278)

„Дали може“ – 1917 г.

„Дух Свети ще ви научи на всичко“. Под думите „Дух Свети“ разбираме всички светли, възвишени духове, които съставят едно цяло с Христос. В този смисъл, Христос е колективно Същество. (стр. 59)

Христос слезе на земята да научи хората, как да живеят и да работят правилно. Той внесе светли мисли в човешкия ум, благородни и възвишени чувства и желания в сърцето му и така повдига духа му, прави го силен, бодр. Мнозина очакват Христос да слезе от облаците, но вместо да видят това, главите им се пълнят с мъгли. **Христос хлопа на вратата на вашето сърце, а вие гледате нагоре някъде и се чудите, къде ли се тропа.**

Не гледайте нагоре. Той няма да дойде оттам, но гледайте към вратата на сърцето си, където се хлопа. Там е Христос. Отворете вратата си и Го поканете вътре. (стр. 83)

Христос слиза отгоре. Това е велика истина, която всички ще проверите. Всички управляващи, всички проповедници и учители, майки и бащи ще Го видят и ще Го признаят за свой Бог. Желая ви, всички да бъдете радостни и спокойни. Доброто идва вече в света. Христос слиза отгоре! Всички ще видят това. Някои ще бъдат в Христос, а у някои Той ще бъде. (стр. 87)

Молете Бога да ви помогне, да развивате правилно ума, сърцето и волята си, да се облечете в Христос, както е казано в Писанието. С други думи казано: Приемете Христос в сърцето си, като ваш Приятел и в ума си, като ваш Учител, да ви обхване външно и вътрешно, а не само да се облечете в Него, като в дреха.

Някои търсят Христос по външен път, само в един човек. Така те няма да Го намерят. Христос се открива на онзи, които искрено Го търси. Как се открива? – **По вътрешен път и не само чрез един човек, а чрез много хора. Той се проявява като светлина. Христос е и в едното, и в многото.** (86)

В прав смисъл на думата „обличане в ново“, човек не може да се облече в ново, докато не влезе Христос в него. В същност, Христос, новото, Божественото Начало в човека се облича в ново, а не самият човек, облечен в плът. Плътта е старата дреха, духът – новата. Плътта приготвя новата дреха, но не може да я облече, докато не дойде в нея Духът, Божественото Начало – Христос. (стр. 98)

Днес Христос идва пак на земята, носи същата семка в ръката, но на никого няма да я даде. Той сам ще я посее в човешките градини, да даде сочни, вкусни плодове. (стр.103)

Христос представлява разумния Принцип, Който превръща злото в добро; учениците Му представляват хората, а майката

Христовата – съединителната връзка между духовния и физическия свят. (стр. 115)

Висшето, т.е. Божественото в човека, това е Христос, Когото всеки момент разпъваме. Докато Христос е у вас, превръщайте черното в бяло, злото в добро, загубата в печалба. (стр. 119)

Не можете да разберете Христа, ако не изучавате природата. (стр. 127)

Който приеме Христос в себе си, ще стане велик човек. (стр. 133)

Всъщност, какво представлява Христос? Той представлява Висшето, Божественото Начало в човека. (стр. 136)

Било е време, когато всички хора, всеки на своето време, са дали обещание на Христос, да следват Неговия път. Ще попитате, как е възможно да сте давали обещания на Христос, когато не сте Го виждали. Наистина, ако днес някой се осмели да каже, че е говорил с Христос и Му е дал някакво обещание, ще го вземат за ненормален. От толкова години вече ние чакаме Христос, а той говорил с Него! (стр. 142)

Когато Христос отправи погледа си към някого, той ще съзнае грешката си и ще се разкае. (стр. 146)

„Чуха, че идва Исус в Йерусалим“. Думата „Исус“ не означава обикновен човек, който се е родил само да яде, да пие, да се облича, да се забавлява. Обикновеният човек е кукла в живота, а Исус е човек с велико предназначение. Исус подразбира принцип, който носи в себе си условия да спасява, да освобождава, да оплодява нещата и да възкресява мъртвите. Следователно, за да мине през тези процеси, човешката душа очаква слизането на този принцип, на този Исус, на Този Христос. Исус е великият принцип, върху който трябва да съградите своя живот. (стр. 180)

Приложете за една седмица мисълта, че идва доброто в света. Идва Христос, Когото трябва да посрещнете. (стр. 194)

Когато Христос се яви пред човечеството, което днес воюва,

всички демони ще излязат от хората и ще влязат в утробата на свинете. (стр.244)

Преди две хиляди години дойде Христос на земята и вие Го разпнахте. И до днес още продължавате да Го разпъвате на кръста, да роптаете против Бога.

Що се отнася до последователи, ето, Христос има 500 милиона последователи, които са разделени според своето верую. Те и до днес още спорят, Син Божи ли е Христос, или не е; не знаят, какво място да Му определят. Христос е сит от такива последователи.

Казвам: Христос е Син Божи; Негов Баща е Бог; Неговата майка е Господ; Неговата сестра и брат е Дух Свети. Той слиза на Земята да утеши всички страдащи, като им казва: Не се страхувайте, аз ще ви помогна. (стр. 250)

„Виделината свети в тъмнината и тъмнината я не обзе“. Виделината е Христос, проявен в света. Щом се проявява Христос, всички трябва да Го познават. Той е говорил на всички. Няма човек, който да е лишен от тази опитност. (стр. 252)

От две хиляди години насам хората четат тази книга (Евангелието – б.м.), но очакват да слезе Христос от небето, придружен от ангели и Той да им нареди работите. Ще дойде Христос, но чрез вашите умове и сърца. Това е Христос, това са ангелите. (стр. 284)

Когато дойде Христос между хората, Той ще разкрие живота, Той ще оживи и одухотвори цялата природа, която ще оживее и ще ни проговори. Ние ще възкръснем и тя ще възкръсне заедно с нас. Тогава и животните, и растенията ще проговорят. (стр. 286)

Духът се изявява чрез Христа, а Христос представлява цялото човечество. Той е едновременно индивидуално и колективно същество. (стр. 291)

„Дух Господен е над мене“. Така казва Христос. – Къде е Христос? – Навсякъде. – Да знаем, къде е, пеш ще тръгнем,

да Го намерим. – И да Го видите, няма да Го познаете. Преди две хиляди години Христос е бил на земята, между евреите, но и те не са Го познали. Той е обиколил всички държави, бил е между всички нации, но и до днес още не са Го познали. Където е ходил, навсякъде е бил гонен. Наричали Го еретик, смахнат, луд, неуравновесен, човек с опасни идеи и т.н. Евреите даже Го разпнаха. Как постъпват с Христос съвременните народи? – Те Му създадоха големи неприятности, избиха част от Неговите последователи. – Къде е днес Христос? – Днес Той се проявява чрез Своите идеи. **Идеите за братство, равенство и свобода са все Христови идеи.** (стр. 300 – 301)

Когато Христос дойде на земята, Той ще призове всички живи същества към **повдигане.** (стр. 301)

Христос кани днес всички хора на голяма вечеря. Това е новият живот, за който сте призвани. (стр. 335)

Великите хора са душата на народите. Един ден всички народи ще възкръснат, а с тях заедно и цялата бяла раса. Тогава ще дойде Христос. Следователно, слизането на Христос на земята, ще се ознаменува с придобиване свобода на народите. (стр. 336)

Желая всички да се запознаете лично с Христос. Как ще дойде Христос на земята, къде ще Го срещнете, не е важно. **Мислете, както искате. Очаквайте Го, както разбирате.** Ако сте православен, ще Го очаквате да слезе от небето, придружен с ангели, които ще затръбят на цял свят, че Христос идва. Ако сте теософ, ще чакате да се роди някъде Христос и да расте, да се развива, докато тръгне между народите да проповядва. Ако сте окултист, ще вярвате, че Христос ще се явява тук и там, между всички народи. Явяването Му ще се познава по големите пертурбации, които ще стават в целия свят. **Христос хлопа на всяка врата и кани хората на голяма вечеря. – На чия врата се хлопа?**

– На вратата на онзи, който има воля и готовност да приеме поканата. (стр. 338)

Където е Бог, там е и Христос. (стр. 384)

От две хиляди години Христос очаква хората да се обърнат към Бога, да станат по-добри и безкористни, да хвърлят оглавниците си. Не стане ли това, Той няма да дойде между тях. Идването на Христос на земята ще се отрази така, както се отразява изгряващото Слънце върху живота, а именно: цветята се развеселяват, птичките запяват, животните се размърдват, а хората се обновяват и започват да пеят, да се веселят, да се отличат в нови премени. Не е далеч времето, когато Христос ще дойде на земята. Призовавам всички да се готвят за това велико посрещане. (стр. 411 – 412)

Ако българите, както и всички останали народи, се държат за Христос, велико бъдеще ги очаква. (стр. 414)

„Новият човек“ – 1912 г.

Христос е вътре във вас и вън от вас. Търсете Го в светлината, която е вън от вас и ще Го намерите. (стр. 42)

Христос е слизал много пъти на земята, а не само един път, затова Той казва на учениците си: „Идете и проповядвайте Словото Божие. Аз ще бъда с вас до скончанието на века“. Църквата казва, че Христос седи отдясно на Отца. Не, Той работи с всички хора заедно. Най-добрият работник е Христос. Той донесе на света учението за Любовта и Мъдростта. (стр. 44)

Някои казват, че Христос е слизал само един път на земята. Много пъти е слизал Христос на земята, но последното Му слизание се е ознаменуващо с разпятието и възкресението Му, затова станало известно на целия свят. И богословите твърдят, че Христос е идвал само един път на земята.

Това значи, да мислиш, че Слънцето само един път изгрява. Слънцето е изгрявало безброй пъти и продължава да изгрява. Следователно и в бъдеще Христос много пъти ще слиза на земята. (стр. 47)

И тъй, ако хората приемат Христовото учение доброволно, Христос ще дойде между тях с мир и любов. Ако не Го приемат доброволно, цялата култура ще мине седем пъти през огън, но ще се пречисти и обнови. Огнена вълна ще мине през умовете на всички хора, но ще ги изправи. (стр. 65)

Защо дойде Христос на земята? – За да се пожертвува за хората и да ги освободи от греха. Носете тая мисъл в умовете си и не питайте, ще дойде ли Христос втори път на земята. Христос е дошъл вече. Сложете кръста на рамото, отречете се от света и кажете: „**Готови сме да работим за Христос!**“ (стр. 66)

„Казва им Исус“. Думата Исус е символична. Тя съдържа три велики основни принципа. Единият принцип означава сила, която твори, преобразява живота и му дава нова насока. Исус е човек, който не се занимава с обикновени работи. Той има предвид **великите Божествени истини**, които поставят всичко в ред и порядък.

Вторият принцип е живата енергия, която слага всичко в изправност. Тя не набожда нещата на игли, както правят ония, които изучават бубулечките и пеперудите. Тя не умъртвява, но дава живот на всички същества. Тя е сила, която запазва всичко, или, както я наричат още, „**Закон на Любовта**“.

Третият принцип е „**Законът на равновесието**“, който урежда всички спорове и недоразумения между хората. (стр. 154 – 155)

Единственият, Който заслужава целия венец, е Христос. Той е жив. И сега живее на земята, но не можете да Го познаете. Да видите и познаете Христос, това значи, да се про-

никнете от Неговата Любов. Който носи Любовта в себе си, той дава право на всеки свой по-малък брат да се развива правилно. (стр. 161)

Желая на всички, още днес да срещнете Христос. Вие Го очаквате в бъдеще, но желая още днес да Го срещнете. Да срещнете Христа, това е велика истина, която мъчно може да разберете.

„Идете, кажете на братята ми да идат в Галилей, там ще Ме видят“. Това са последните думи, които Христос отправя към вас, да отидете в Галилей, да Го видите, да познаете Любовта, която Той носи. Той идва сега да ви възкреси. Този е последният ден!

Желая, всички да възкръснете! Виждам, че камъните на някои гробове започват да се тресат. Христос идва да махне камъните. Мнозина идват с Него. Тогава Той ще каже: „Лазаре, излез вън!“

Поздравявам ви с Христовото възкресение! Желая да отидете в Галилей, да срещнете Христос, да ви каже лозинката на новия живот – възкресението на Любовта. (стр. 166)

Един Бог има в света. Един Христос има. (стр. 180)

Да намерите Божественото в себе си, това значи, да намерите Христос. Като Го намерите, животът ви ще се осмисли. В който дом влезе, Христос ще донесе мир между мъжа и жената, между децата и родителите. Тоя дом ще бъде пример за всички. (стр. 278)

„Ще управлява всички народи“

1920 г. и 1922 г.

Мнозина питат: Какво е новото учение? – Това е **Христовото учение**. Такова е било в миналото, такова е днес, такова ще е и в бъдеще. То отрича всякакъв ад, всякакъв пъкъл. (стр. 21)

И тъй, Христовите думи „Царството Божие се благовестува“, че всички ще станат носители на новото. – Кои всички? – Които съзнават, че животът трябва да мине в нова фаза, за която Христос е говорил преди две хиляди години. Тази фаза идва вече, тя е в настоящето. Мнозина и до днес още живеят с илюзията, че Христос ще дойде втори път на земята да ги спаси и да ги вземе със Себе Си на небето. (стр. 25)

Христос живее сега при нас, докато един ден ние сами пожелаем да се повдигнем до Него. Така разбрано, Христовото учение има смисъл, идея, живот. (стр. 33)

От две хиляди години очакват Христос и днес Го очакват. Но преди да дойде Той, на земята ще се вдигне такъв прах, какъвто никога не са виждали. (стр. 59)

Често слушате да се говори за Христовата религия. **Христос не донесе религия**. Той донесе едно велико, Божествено учение, което може да се приложи на земята. Новото учение е за земята, а не за небето. **Христос показва на хората, как могат да живеят по Божествен начин според законите на материалния свят**. (стр. 60)

Сега Христос трябва да слезе отново на земята, да оправи работата.

Ако Христос не слезе, хората ще се избият като кучета; ще се колят и бесят, докато земята се зарази. Хората ще се заразяват един от друг, докато напълно се унищожат. Време е вече да дойде друга култура в света. За да се избегне злото, което идва на земята, повтарям: Христос трябва отново да слезе между хората. (стр. 63)

Като приложите Христовото учение, Живият Бог ще влезе във вас. (стр. 85)

Христос идва на земята, да извади всички от ада и да ги поведе нагоре. (стр. 86)

Съвременните богослови казват, че Христос дойде на земята да спаси човечеството. Аз казвам: Христос дойде на земята да запали малката Божествена свещица на човешкия ум. До времето на Христос новата светлина не беше проникнала още в човешкия ум. Христос донесе тази нова светлина, за да свети на всички в къщи. (стр. 108)

„Живият Господ“ – 1922 г.

Защо Христос само с докосване на ръката си, лекуваше болни и възкресяваше мъртви? – Защото Той носеше великата Любов, Мъдрост и Истина в себе си. (стр. 13)

Следователно, ние трябва да подложим учението на Христос на жив опит. Вече 2000 години са се изминали, откак Христос е дошъл на земята. (стр. 14)

Христос е имал друга задача: чрез смъртта да покаже на хората начин, как да се освободят от ограничителните условия на живота. (стр. 15)

Христос дойде на земята да извади човека от земните условия, да го преобрази, да му даде нова форма, та като се отворят очите му, да каже: Сляп бях, но сега виждам. Време е вече да ходим не с вярване, а с виждане. Когато Син Человечески дойде на земята, хората ще виждат. Бог ще напише закона си в сърцата им. (стр. 23)

Мнозина ме питат, как да се наричат – дъновисти или християни? Христос не е християнин и аз не съм дъновист. (стр. 94)

Христос дойде да послужи. – На кого? – На нас. Ще кажете, че това е било едно време. Сега Христос седи отдясно на Отца и очаква съдния ден, да съди хората. Така проповядват мнозина, но това е заблуждение, материалистично схващане. Христос никога не е напускал света. Какво ще кажете за това? Аз мога да го докажа по математически начин. Пак повтарям: Христос никога не е напускал света. Това е духовно схващане, т.е. движение в много посоки. Казано е, че Бог е Любов. И така е. А Любовта пребъдва във всички същества. И Христос, първоначално е бил във Бога. Като влязъл в Него, Той се съединил с всички същества. Така, именно, Той свързал Любовта с Мъдростта. Днес Христос живее много по-интимно, по-близо с хората, отколкото преди две хиляди години. (стр. 154 – 155)

Христос дойде на земята да научи хората на търпение. (стр. 162)

Син Божи, Христос идва на земята! Знаете ли, какво носи Той за вас? Христос носи такъв камшик за владиците и свещениците, че щат не щат, ще разберат, колко думите ми са верни и истинни. (стр. 211)

„Новото човечество“ и разни

Христос пак идва сега и пак кани цялата бяла раса да поеме това ново учение. (стр. 29)

Ако днес Христос дойде, веднага ще Го питам: Кой си ти? – Аз съм Христос. – Не те познаваме. Ние знаем, че Христос живя преди две хиляди години и Го разпнаха. Ти си самозванец, не те познаваме. Религиозните познават онзи Христос, Който е живял преди две хиляди години, а не познават този Христос, Който идва вече в света, да работи между тях. (стр. 28)

„Иде Исус“. Религиозните очакват да дойде Христос от не-

бего, придружен със свита от ангели. Това е механическо разбиране. Ангелите са същества на разумността. Те живеят между хората. А идването на Христос е вътрешен процес. (стр. 99)

Те Го разпнаха, но на третия ден Христос възкръсна. Тогава свещениците казаха: „Кажете на народа, че учениците на Христос дойдоха и откраднаха тялото Му“. – Защо казваха така? Нали те вярваха в Бога? Защо изопачиха фактите? Как ще откраднат учениците тялото на Христос, когато толкова римски войници пазеха тялото Му? Казвам: Живият Христос, Който тогава възкръсна, е този Христос, Който и днес обикаля цяла Европа и се явява навсякъде. Хората и досега Го очакват да дойде. (стр. 100)

Днес Христос се явява чрез всеки добър човек, който изпълнява волята Божия. Добрият човек е израз на разумната воля на Бога. **Всеки от вас, който иска да изпълни волята Божия, както и волята на Христа, той е Негов изразител.** (стр. 101)

„Отец люби Сина“. – Защо Христос е Син Божий? – Защото показва синовни отношения към Бога. Той понесе всички страдания, хули и подигравки с любов и се прояви към Бога такъв, какъвто е. Така Христос показва на хората, какви трябва да бъдат. (стр. 142)

И Христос се превъплъти. Каква нужда имаше и Той да мине по този закон? И Той трябваше да научи нещо на земята. Като говоря за превъплъщението, аз нямам предвид да защищавам тази теория. Това е реалност, а не само теория. Някои християни казват: Ако не съществува превъплъщение, напразно е дошъл Христос. – Не е въпросът там. Христос не е престанал да се превъплъщава. Освен това, Христос търси начин да се въплътява у всички хора. (стр. 182)

Христос казва: „Ще ме видите“ – Кога? – Във време на вашите мъчнотии, на вашите скърби, на вашите несполуки; във време на вашата любов, на вашата мъдрост, на вашата истина. Това е новото верую, което може да спаси съвременния човек.

Така трябва да мислят всички хора. Като дойде Христос, всички хора, без разлика, ще повярват в това. (стр. 212 – 213)

Знаеш ли, в какво е вярвал Христос? Той вярваше в прераждането. Защо трябваше Той да се въплъти, да дойде втори път на земята, когато можеше, като Син Божи, да си остане на небето? Казват за Христос, че е вторият Адам. Значи, Той е идвал един път на земята, дойде втори път, ще дойде и трети път. (стр. 225)

„Петимата братя“ – 1923 г. и разни

Казват, че Христос щял да дойде отгоре на облаците. Но Писанието казва: „Присъствието на Сина Человечески ще бъде като светлината, като светкавицата – от единия до другия край. Значи, Христос ще дойде, но не знаете, откъде ще дойде Той. Когато Любовта дойде в света, тогава ще дойде Христос. (стр. 124 – 125)

Христос е вече на земята, между хората. С какво ще Му се похвалите? С каквото и да се хвалите, всичко е чуждо. (стр. 161)

Днес Христос иска да обедини всички братства и религии в целия свят. Ето защо, не си позволявайте да осъждате хората; вие не знаете дълбоките причини на нещата. (стр. 187)

Сегашните християни искат да видят Христос. Те не знаят, че Христос е връзката между Бога и нас. (стр. 237)

На границата на двете епохи е Христос. Идването на Христос означава епохата на еволюцията. Христос е трансформатор на енергия, които идват от Бога към човека. Без Христос човек не може да отиде направо при Бога.

Христос дойде на земята да се справи със злото. Той пое отровата на злото и го смекчи. Затова Христос проля Своята

кръв. Тя е квасът на живота. Чрез Неговата кръв се инжектираха всички хора, за да придобият новия живот, т.е. да се обновят. Този процес е бавен, но сигуурен. Който казва, че и без Христос може да се спаси, той не разбира закона. Без Христа не може! Той е Светлина, която огрява всички – и които вярват, и които не вярват. (стр. 269)

„Който дойде при мене“ – 1924 – 1925 г.

Казвате, че Христос ще съди хората. – Да, Христос идва вече на земята. (стр. 102)

Христос дойде на земята да освободи хората от техните заблуждения. Той посочи истинският път на живота – пътят на любовта. (стр. 118)

„Аз ще дойде и ще го изцеля“. Значи, в Христос има доброто желание да помогне. Християните поддържат мисълта, че Христос и сега ще дойде на земята, както е дошъл преди 2000 години. Те се питат: Кой е Христос? – Христос е първото ограничение на Бога. **Самоограничението и проявление-то на Бога в Битието, това наричаме Христос.** Той не е във формата, понеже тя се мени. През всичките векове, Христос е един и същ, но понеже съзнанието на хората е различно, затова техните схващания за Него са различни. Ето защо, като се говори за Христос, ние разбираме първата проява на Бога в Космоса, като Любов. Някои казват, че Христос няма смелостта да каже, че е Син Божи. – Не е така, това е неразбиране. Ако Христос слезе днес на земята, всички пушки и топове, всички щикове ще се стопят. стр. (120)

Вие искате да дойде Христос на земята, но знаете ли, какво ще стане тогава? Цялата земя ще се възпламени и ще изгори. Огън носи Той със себе си. Той не е онзи Христос от Палес-

тина. Тогава евреите разпнаха Исус, а Христос си отиде. Той казва на съвременните християни, че ще слезе на земята с 35 милиона градуса топлина и с пет милиарда единици светлина. Тогава да му мислят вярващите! Ще възразите, че това са небивалици, приказки от „Хиляда и една нощ“. Прочетете 24 глава на Евангелието на Матей и ще видите, че още тогава Той е предсказал това.

Христос казва: „Аз ще дойде и ще го изцеля“. Днес е изпратена една делегация от земята с молба, да дойде Христос на земята, да изцели човечеството. Сега идва Христос! (стр. 120 – 121)

УТРИННИ СЛОВА

Първа година (1930 – 1931)

„Абсолютна истина“

Христос живее там, където няма лъжа. (стр. 13)

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Направете превод на този стих, според съвременния език. „Аз съм Пътят“, това значи: аз, който мисля. С Мъдростта се започва. Христос говори за живота, но не за любовта. Казва се, че любовта ражда живота. Значи, Христос говори за това, което е излязло от любовта. (стр. 41)

Даже и Христос, като напусна земята, не може да отиде на небето, докато още на кръста не се примири с евреите. (стр. 141)

Днес Христос няма да дойде, както едно време дойде между евреите, които Го разпнаха. (стр. 153)

Христос е светия, Който разполага с голямо знание. Той дойде на земята да слугува на хората. (стр. 358)

Втора година (1932 – 1932)

„Сеятелят“

Христос дойде на земята да пострада, да влезе в живота на хората и да познае техните страдания. Минал по пътя на страданието, Той знае, как да помага на хората. (стр. 99)

Казвате, че Христос умрял от любов към човечеството. Не, хората хванаха Христос, разпнаха Го, насилие употребиха над Него. А Христос се пожертвува за греховете на хората. Значи, Той е страдал от любов. Той понесе греховете на хората от лю-

бов, но не е умрял от любов. (стр. 104)

Казвате, че Христос се е явил преди две хиляди години. Вие знаете това на основание казаното от четирите евангелисти. Казвате, че Христос е проповядвал много неща. Колцина от вас, които ме слушате, имате живата опитност, да сте се разговаряли с Христос? Ще ми бъде приятно да чуя, че има един такъв между вас. Не да ми казвате, че сте Го сънували. Аз не се занимавам със сънища. (стр. 124)

Питате: Какво се ползва Христос, ако ядем плътта Му и пием кръвта Му? – Ползата е в това, че като живеем ние и Христос ще живее чрез нас. И ако не ядем плътта Му и не пием кръвта Му и ние не можем да живеем. Следователно, който иска да има живот, не трябва да се отказва от плътта на Христос. (стр. 159)

Като говоря за Христос, един си Го представят строг, но **милостив**, а други – **мек**, всякога **благ** и **усмихнат**. – И едното е вярно, и другото. Той е **строг, безпощаден към онези, които престъпват Божия закон**. Ако днес дойде Христос между вас, какво ще ви каже? (стр. 220)

Няма да остане човек на земята, който да не бъде съден. Така, именно, заграбените работи ще се върнат, всички хора ще работят заедно, по братски. Цялата земя ще бъде разделена между хората справедливо. Това ще стане, когато втори път дойде Христос на земята. (стр. 245)

И Христос мина през страдания, защото разбираше смисъла им. Той пострада за хората, стана техен **поръчител**. Христос изпи горчивата чаша, но разбра дълбокия смисъл на страданиято. Без Христос човечеството не би се спасило. (стр. 290)

Ще ви кажа една особена мисъл: Христос пострада, без да е пострадал; възкръсна, без да е възкръснал. Това значи: Христос пострада, умря и възкръсна за хората, чинто храмове бяха затворени. Той се яви пред ангелите такъв, какъвто всякога е бил. (стр. 301)

Втора година (1932 – 1933)

„Дреха на живота“

Христос дойде на земята, за да изпълни мисията си. Така Той доби истинско съвършенство. Който иска да бъде съвършен, трябва да изпълни известна мисия, която Бог ще му възложи. В лицето на Христос ние имаме образец на разумно служене. (стр. 33)

Пророците предсказваха идването на Христос на земята, като Месия, Спасител на човечеството. Наистина, дойде Христос и очакваше, че ще бъде добре приет, но се оказа обратното. Не само че не Го приеха добре, но Го разпнаха. Той мина през най-големите страдания и разочарования. При това, Христос запази вътрешно равновесие. Той не отправи никаква омраза към хората. При всички условия на живота си, Той остана верен на закона на Любовта. Голяма борба прекара Христос на земята, но доброто и любовта взеха надмощие. Той мина границата между земята и небето, остави ботушите си в калта и бос излезе от нея. Христос прие горчивата чаша и се обърна към Господа с думите: „Господи, прости им, те не знаят, какво правят“. Така Той научи последния и най-важен урок на земята. Христос е образец на истински човек. (стр. 50)

Христос, Син Божи, най-светлата личност в света, мина през такива големи страдания, а вие, обикновените хора, не искате да страдате. (стр. 62)

Ще кажете: По-добре да намерим Христос. – Дали ще намерите небето или Христос, идеята е една и съща. Бог, Христос и небето са синоними. Те изразяват една и съща идея. (стр. 76)

Питате: Ако Христос дойде днес, ще Го разберем ли? – Едни ще Го разберат и ще Го последват. Други, обаче, ще гледат на Него, както са гледали преди 2000 години. Той ще прави чудеса, както е правил, а те ще казват, че с това ще погуби народа. Трябва да се спаси народът. – Там е бедата.

Христос идва да спаси света, а хората мислят, че ще им причини нещастия. (стр. 87)

„Истината ще ви направи свободни“. – Коя истина? – разбраната, т.е. тази, която Христос е проповядвал. – Какво ще стане, когато дойде Христос на земята? – Хората ще възкръснат. (стр. 89)

Христос дойде на земята, да покаже на хората пътя към обединението и връщането към Отца. Христос дойде на земята и изпълни волята на Отца си, след което се върна при Него. (стр. 146)

Трета година (1934 – 1935)

„Учение и работа“

Като дойде на земята, Той (Христос) мина през големи изпитания и страдания, за да се види, кой от двата пътя ще избере: пътят на човешката слава или трънливият път на любовта и истината. Христос избра втория път, като отрече жертвоприношението. Той отрече жертвоприношението като причина за убийства и престъпления в света. Понеже избра трънливия път, Христос беше осъден на смърт. Той предпочете смъртта пред пътя на Каин – път на престъпления и убийства. До времето на Христос евреите не познаваха друг закон, освен законът на жертвата и като видяха, че димът от жертвата на Христос се възнеса нагоре, те Му завидяха и Го разпнаха на кръст. (стр. 80)

Христос казва: „Син Человечески не дойде да Му служат, но да послужи“. Живейте и вие като Христос. Не очаквайте хората да ви служат, но вие служете. Христос е пътят към новия живот, към любовта. (стр. 84)

Христос дойде в света, да спаси хората, да ги избави от греха. (стр. 105)

Христос дойде в света и донесе учението на любовта, което включва **едновременната работа на ума и на сърцето, и на волята**. Христос внесе трите добри рода в света, по пътя на които трябва да вървят всички хора. (стр. 117)

Христос, Син Божи, понесе греховете и престъпленията на хората, без да бъде грешен, без да се опетни. Следователно, **знайте, че човек стои по-високо от греха**. (стр. 191)

Христос понесе греховете на хората с оглед на тяхното бъдеще добро. Той вярва, че някога те ще разберат любовта и ще се обърнат към Бога. (стр. 200)

Христос дойде на земята да разплете и оправи чужда карма – кармата на цялото човечество. За да се справи с тази задача, Той трябваше да обърне течението на природните сили. Не беше лесна работата на Христос. Той изпълни задачата, която невидимият свят беше Му възложил, но кръв излезе от порите Му. (стр. 227)

Четвърта година (1935)

„Ценната дума“

Ако Христос не пострада и Той, и човечеството щяха да се лишат от благата на живота. (стр. 48)

Когато слезе на земята, Христос искаше да сподели с хората благата, в които живееше. От две хиляди години насам Христос работи в това направление, именно, да направи хората **съучастници** в доброто, в което Той живее, а не да ги обърне към Бога. (стр. 85)

Ако Христос не ви направи съучастници в своите блага, ако и вие не Го направите съучастник в своите блага, между Него и вас никаква връзка не може да съществува. (стр. 87)

По-голям светия от Христос познавате ли? Въпреки това,

като влезе в храма и видя търговците, Христос вдигна камшик и събори всичко на земята: и стока, и пари. Ще кажете, че Христос не е постъпил добре. Как трябваше да постъпи? Той вдигна камшика си, **да пробуди съзнанието на тези хора**. Те бяха дълбоко заспали и трябваше да дойде голяма сила отвън, за да ги събуди. Тази сила се изля чрез Христос. Като влезе в един дом, Христос ще разтърси всички: майка, баща, деца – всички ще легнат болни. Защо боледуват? – **За да се пробуди съзнанието им.** (стр. 205)

Ако беше се отказал от страданията, Христос нямаше да бъде известен на света. Той доброволно прие страданията, които Бог Му даде, за което, именно, всякога ще се ползва с Божието благословение и името Син Божи. Не само настоящето, но и бъдещето е на Христос. (стр. 289)

Съвременните религиозни очакват Христос по различни начини, но Той няма да дойде така, както Го очакват. (стр. 295)

Ще кажете, че Христос е спасил човечеството чрез кръвта си. Наистина, кръвта, която течеше капка по капка от раната на Христос, беше музиката, която от Негово време до днес се чува в света. Не трябва ли и вие да следвате Христовия път, да откупите това, което сте заложили някога? **Христос откупи човека от греха, но и вие трябва да откупите нещо.**

Сега, ако говорите за музика, ще знаете, че изтичането на Христовата кръв от раната Му, беше и ще бъде най-хубавата музика в света. От нея по-хубава музика не е имало. Капките кръв от Неговата рана са най-чистите музикални тонове, които някога човешкото ухо би могло да слуша. Който иска да следва Христос, трябва да мине по Неговия път, да види, как кръвта му изтича капка по капка и се слива с Христовата. Влезе ли веднъж Христовата кръв във вас, вие трябва да се обновите. Кръвта Христова е Словото, Което оправя пътя на човека. (стр. 318)

Всяко страдание представлява възможност да срещнете

Христос на пътя, по който сте тръгнали. Ако не Го срещнете, грешката е във вас. Чрез страданията си човек опитва любовта и щедростта на Христос, а чрез радостите се опитва човешката любов и щедрост.

И тъй, искате ли да придобиете ново знание, ново разбиране, молете се да срещнете Христос. Той ще ви даде такива познания, каквито в никоя книга не можете да намерите. (332)

Христос не дойде на земята да научи хората да вярват в Него. Той искаше да им покаже, как да вярват в Бога, да Го обичат и да Му служат. Това значи познаване и разбиране на Христос, Който и днес е жив. Търсете живия Христос, а не само Онзи, Който е живял преди две хиляди години. (стр. 405 – 406)

Христос е дошъл на земята да извади човечеството от безизходното положение, в което се намира и като единствен метод за изправянето му, Той препоръчва себеотричането. (стр. 413)

Който иска да бъде Син Божи, трябва да следва Христос. (стр. 419)

Пета година (1935 – 1936)

„Трите радословия“

Христос дойде на земята в човешки образ, но Той имаше богат вътрешен живот. Той разполагаше с големи знания и възможности. Той познаваше великите Божии закони, но трябваше да пострада от човеците. Христос приложи закона на себеотричането, който проповядваше и на учениците си. (стр. 18)

Христос казва за себе си: „Син Человечески не дойде да Му служат, но да служи на другите. Аз дойдох да им дам живот и то изобилно“. Така трябва да разбирате Христос и да Го търсите в себе си, а не вън от себе си. Когато в ума ви влезе една светла мисъл и в сърцето ви – възвишено чувство, които ви

причиняват радост, ще знаете, че Христос ви е посетил. Следователно, търсете Христос в светлите мисли, в светлите чувства и постъпки, а не отвън. (стр. 21)

Като дойде Христос, Той ще оправи всички объркани работи. Всеки ден Христос оправя обърканите ви работи, но вие пак ги разваляте. Колко пъти вие сте разваляли онова, което Бог е създал! Колко пъти сте били щастливи и сте губили щастието си! Колко пъти ви е посещавал Христос, но след известно време започвате да се съмнявате, Христос ли беше, или се лъжете. **Ако искате да знаете, дали Христос ви е посетил, последвайте Го и започнете да работите с Него.** Обикновено Христос посещава трудещите, страдащите, бедните, болните, изоставените. Изобщо, Христовият крак стъпва там, където човешки крак не може да стъпи. Както Слънцето изгрява и залязва, осветява цялата земя и не иска да знае, признават ли го хората, или не, така и Христос не иска да знае, признават ли Го, или не. Ако е слънце, слънце е; ако не Го виждат, не е слънце. – Какво е Христос? – Най-великата проява на Бога. – Как ще познаем Христос? – Като познаете Бога. Който познава Бога, познава и Христос. Христос е вътрешна, свещена идея, която се крие в дълбочината на човешката душа. (стр. 45)

За Божественото в човека дойде Христос, а не за човешкото. (стр. 46)

Питам: Какво ще бъде отношението на сегашните хора, ако днес дойде Христос на земята? Според мене и те ще спорят с Христа. (стр. 67)

Христос дойде на земята, обвинен в мантия на страданието, затова малцина Го познаха. Хората не можеха да си обяснят, как е възможно, Христос, Син Божи, да бъде изложен на такива страдания и поругания. Наистина, няма човек в света, в миналото и днес, който да е страдал като Христос. Обаче, Неговите страдания се възнаградиха. Няма човек в

света, чиито идеи, в продължение само на две хиляди години да имат толкова последователи, както на Христос. Много последователи има Христос, но всички още не са истински християни. Те живеят още със старите си разбирания. (стр. 125)

Христос умря на кръста геройски. Много от римските войници, които видяха геройството на Христос, се разкаяха и повяваха в Него. (стр. 130)

Христос мина първо от живота към смъртта, а след това – от смъртта към живота, т.е. към възкресението. (стр. 299)

Христос дойде на земята да заличи миналото на хората и да отвори път към новото, към любовта. (стр. 311)

Пета година (1936)

„Устойчиви величини“

Христос приложи любовта, но Му се отговори с омраза и зло. В края на краищата, злото надделя: разпнаха Христос. Нито Пилат можа да помогне на Христос, нито жена му, която казваше, че тоя човек е праведен и няма никаква вина. След всичко това казват: Писано е в закона Христос да пострада. Обаче, на третия ден Той възкръсна и постави мини към света на злото. Така Той проби пътя към доброто, прекара нови съобщения за онези, които се стремят към възвишения свят. Христос казва: „Пътят към любовта е отворен. Който иска, свободно може да върви по този път“. (стр. 17)

Христос дойде на земята и проповядваше на човечеството новия закон – закона на любовта. (стр. 68)

Казано е за Христос, че донесъл огън в света – окънял на любовта. Затова наричат Христос „Агнец Божи“. Той донесе Божията Любов, Която ще освободи човечеството от робството

и ограниченията, от връзките на миналото, които го спъват. Тогава ще се цитира нов стих: „Търсеха ме тези, които аз търсех. Намериха ме тези, които аз намерих“. (стр. 74)

Христос пострада не от силата на Неговата Мъдрост, но от любов към човечеството. (стр. 76)

Възможностите на Христос се простирали не само до физическия свят, но и извън него. (стр. 90)

Мнозина се питат, какво особено е направил Христос. Това, което Христос направи, никой обикновен смъртен не може да направи. (стр. 125)

И Христос дойде на земята да пострада и да научи нещо. Той не знаеше, какво нещо е неблагодарността. Той не можеше да си представи, как е възможно да направи добро и да ти се отговори със неблагодарност. Това Той научи на земята между хората. Какви ли не подозрения, съмнения и хули не се сипеха по Негов адрес. (стр. 139)

Мнозина съжालяват, че не са живели във времето на Христос. Няма защо да съжालяват. Христос възкръсна, следователно и днес живее и проповядва. Защо не приемете Словото Му? Много от сегашните християни приличат на евреите. И те чуват, гледат, но не приемат Словото на Христос. – Защо? – Защото се държат за старите човешки разбираня.

Ако Христос дойде днес на земята, хората ще се питат, откъде дойде този, къде се е родил и т.н. (стр. 179)

За Христа е казано, че понесе греховете на цялото човечество, но Той не се окаля, не стана нечист съд.

Христос подписа полица за цялото човечество, поради което понесе последствията на неговите грехове. Той знаеше, че ще страда, ще бъде разпнат, но съзнателно се пожертвува. Герой беше Христос! Той понесе страданията на хората, без да се окаля. (стр. 189)

Христос носи радост и веселие, а дяволът – страдание и скръб.

Желая ви да бъдете герои, да се ползвате от посещенията и на Христос, и на дявола. (стр. 194)

Христос казва за себе си: „Аз съм вратата на кошарата“. Който мине през тази врата, ще чуе гласа Му и ще Го познае. Той ще познае Бога и Неговата Любов. Величието на Христос се заключава в това, че Той послужи като **врата за минаване на човешките души в духовния свят**. Като знаете това, направете връзка с Христос в себе си, т.е. с Божественото Начало. (стр. 210)

Съвременните проповедници и религиозни хора говорят за Христос, като имат предвид историческия Христос, Който е живял преди две хиляди години. Тогава Христос е бил на 33 години. Според мене, като говорят за Христос, трябва да знаят, че днес Той е пораснал, възмъжал и станал възрастен. Ето защо, сегашният Христос е вече на две хиляди години. Въпреки това, всички говорят за Христос, Който е живял в миналото, страх ги е да говорят за сегашния Христос. (стр. 211)

Христос дойде на земята, именно, за това, да разбере нуждите на хората и да им покаже пътя към истинското щастие. (стр. 287)

Шеста година (1936 – 1937)

„Той създава“

Казвам: Сега се говори за идването на Христос, т.е. за слизането Му на земята и за Неговия живот. Затова, като се казва, че Той идва на земята, всички мислят, че това ще стане, както в миналото. Вие знаете, как идват на земята вашите близки и как я напускат, затова мислите, че и Христос ще дойде и ще си замине като тях. Това се отнася до ония, които не са живели добре. Тях носят тържествено на носилка, свещеници им пеят,

речи им държат. Това е живот на аристократите. Обаче, Христос не дойде, както идват обикновените хора и няма да дойде като тях. Христос не чакаше да Го носят с носилка. Той извика учениците си, говори им и пред тях се възнесе. Днес очакват Христос, да дойде пак в плът на земята. Не е въпрос в плът ли ще дойде, или като дух. Идването Му е въпрос на съзнанието. – Защо? – Защото и ония, които видяха възкресението и възнесението на Христос, пак се усъмниха. (стр. 4)

Христос трябва да влезе в човешките мисли, чувства и постъпки като идея. (стр. 66)

Истинското милосърдие виждаме в лицето на Христос. Той дойде на земята, пое греховете и страданията на цялото човечество и ликвидира със своя живот. Той показва на хората, как се проявява милосърдието. Не е нужно да даваш пари на хората и да ги оставиш да минават през гората, да се излагат на нови страдания. Пръв Христос показва, как се проявява милосърдието, без да постави човека на ненужни страдания. (стр. 102 – 103)

Казвам: Не очаквайте втори път да дойде Христос на земята, да донесе новата наука. (стр. 316)

Христос мина през големи страдания и показва на хората, как да обичат. Христос, създаден по образ и подобие на Бога, Който разполагаше с богатството на света, се отказа от всичко заради човечеството. Той се пожертвува за хората, отказа се от своите блага, смири се и прие робски образ. Той мина през най-големите страдания, но издържа, понесе всичко с любов. Той показва любовта си към Бога, показва на хората, как тя работи. Ако нямаше любов в ума, в сърцето и в душата си, Христос не би издържал на тия големи страдания. Работата, която Той свърши, се основаваше на любовта.

Христос постави за основа на своя живот трите закона: законът на вярата, надеждата и любовта. Той раздаде на хората всичкото си земно богатство, за да изпълни **Закона на надеж-**

дата. Той се отрече от себе си, от своя живот, за да изпълни **Закона на вярата**. Той се отрече съзнателно от всичко, което имаше, с любов, а не насила. (стр. 319 – 320)

Христос дойде на земята да прояви любовта си, чрез която да **помага на страдащите, които са изгубили своя път и така да ги върне към Бога**. (стр. 323)

Шеста година (1937), том II „Старото отмина“

Сега вие очаквате Христа да дойде между вас. – Аз не вярвам Христос да дойде втори път на земята. Той ще дойде между вас, но **по вътрешен начин**, като светла мисъл, като възвишено и благородно чувство. Вие очаквате Христос по физичен начин, както очаквате изгряването на слънцето. (20)

Христос е външно условие за душата, която трябва да се развива. (стр. 135)

И тъй, за да получите светлина, свържете се с Бога. За да получите топлина, свържете се с Христос. Той дойде да спаси човечеството. Значи, спасението на хората идва от топлината. Казано е в Писанието: „Духът на Истината, т.е. на светлината, ще ви освободи. Той ще ви научи, какво да правите“. Две неща са нужни на човека: светлина, която ще го свърже с Бога и топлина, която ще го свърже с Христос. Свободен човек е оня, който е свързан с Бога и с Христос, т.е. има светлина и топлина в себе си. (стр. 165)

Колкото по-добре познавате Христос, толкова повече ще се осмисли вашият живот. Не е въпрос да се запознаете само с Христос, но с всички същества, свързани с Него. Още 144 хиляди души са свързани с Христос. Те са завършили своето развитие на земята. В този смисъл, Христос е колективно същество. (стр. 166)

И Христос дойде на земята да опита страданието, че като се върне на небето, да разказва за него, като за нещо ново, непознато на небесните жители. В Христовите страдания се крие спасението на човечеството. Който живее на земята и бяга от страданията, той не може да се спаси. (стр. 189)

Като четете 19 глава от Йоан, виждате, през какви страдания е минал Христос. Някои съжالياват Христос, че е минал през толкова големи страдания. Няма защо да съжالياват. Аз си казвам: Бих съжالياвал, ако не изпълнявам учението на Христос. (стр. 200)

Христос казва: „Аз живея в Отца и Отец живее в мене“. Питам: Христос живее ли във вас и вие живеете ли в Христос?

Желая на всички, Христос да живее във вас и вие да живеете в Христос. (стр. 205)

Защо трябваше Христос да пострада? – За да роди нещо. Той първо роди, а после напусна земята. Това, което роди, Той остави на земята. Значи, Христос остави детето си на земята. – Кое е Неговото дете? – Божието Слово. Той го остави на земята в полза на цялото човечество. Христос роди на кръста и там умря. (стр. 210)

Христос роди и внесе в човечеството нещо ново. Той зачена грешното човечество в себе си и като го роди, предаде му нещо ново. Затова се казва, че Христос понесе страданията и греховете на хората, за да ги очисти от тях. Христос доброволно пое кръста на страданието и роди детето на новото човечество. Ако не искаше да страда, щеше да пометне. (стр. 211)

Щом Христос е възкръснал и аз трябва да възкръсна. Ако Христос не е възкръснал и аз не мога да възкръсна. (218)

Като въздигате Христос, вие въздигате и себе си. Христос даде пример на човечеството. Той въздигна образа на своя Баща. Той каза: „Не дойдох да изпълня своята воля, но волята на Отца, Който ме е проводил“. Той имаше предвид само служенето. Христос дойде на земята да служи на Бога, да прояви Неговата Любов. (стр. 224)

Казвам: Ако Христос не беше дошъл на земята и не беше проповядвал в Галилея, нямаше да имаме културата, за която днес се говори. (стр. 246)

В живота няма щастие. **Хората страдат не от това, че вървят в Христовия път, но защото не вървят в тоя път.** (стр. 259)

Ето, две хиляди години изминаха след Христос, но хората още не Го познават. Въпреки това, Христос със своето воинство – възвишени и напреднали души и до днес продължава да помага на човечеството. Той е в постоянна борба с противоположната лежа, която иска да унищожи света. (стр. 264)

Днес никой не пита, защо Христовите ученици престъпват преданието на старите? Защо никой не мие ръцете си, когато яде хляб? Тоя въпрос сега не е кардинален, но във времето на Христос беше кардинален. Ако Христос дойде втори път на земята, няма да Му задават такъв въпрос. (стр. 266)

Докато беше на небето, Христос разполагаше с голямо богатство – натоварен беше. Щом слезе на земята, Той се разтвори и раздаде богатството си на хората. Христос беше богат с любов, а хората – с омраза. Казва се, че Христос понесе греховете на човечеството. Това значи: **Той купи стоката на хората, т.е. техните грехове. – С какво ги купи? – С капитала, който носеше от небето.** (стр. 313 – 314)

Христос дойде на земята да постави всички хора на един уровень, да ги направи Синове Божии. (стр. 317)

Седма година (1937 – 1938)

„Ликвидация на века“

И Христос, като дойде на земята, пое греховете на хората. Така Той им показва, как работи Бог. (стр. 11)

Религиозните очакват да дойде Христос на земята, да опра-

ви света. Христос няма да дойде на земята да оправи света по човешки начин. (стр. 81)

Казано е в Писанието: „Който не носи Христовия Дух в себе си, не е Негов. Значи, където е Духът, там е Христос. Под „не е Негов“ разбираме, че няма мир и свобода, радост и веселие в себе си. Без Христовия Дух не можеш да имаш стремеж към възвишеното. Без Христовия Дух не можеш да имаш никакви блага. (стр. 89)

Аз вярвам, че всички сте търсили Христос и сте Го намерили. Ако някой не Го е намерил, причината е в Неговите мисли и желания. Те го спъват.

Как приеа Христос на земята? Цял полк римски войници Го биха, плюха, удряха Му плесници, подиграваха се с Него, докато най-после Го разпнаха. Какво е било състоянието на Христос, Той си знае. Христос разбра, че не се живее лесно на земята. Днес хората Го викат втори път да дойде, но Той не идва. Днес Христос ни учи, как можем да се освободим от дисонансите на физическия свят. Той казва: Единствената сила, която може да ни освободи от дисонансите, е Любовта. (стр. 115)

Седма година (1937 – 1938), том II „Красотата на душата“

В Христос живеят и грешниците, и праведниците. Няма човешка душа, която да не живее в Христос. (стр. 14)

Христос дойде на земята да повдигне човешката душа, да я освободи и да покаже, че в нея са вложени несметни богатства. Казват, че Христос дойде да спаси погиналите. Аз пък казвам, че Христос дойде да спаси човешките души; да извади скритите богатства от тях и да покаже истинската им стойност. (стр. 16)

Да зърнеш красотата на душата, това значи, да видиш Христос. Той е във всеки човек. Не е достатъчно само да Го зърнеш, но трябва да бъдеш като Него. – Какво да правим, за да дадем място на Христос в себе си? – Не цапайте душата си! Не засенчвайте лицето на красотата! Това значи: Не грешете! (стр. 19)

„Това е живот вечен, да познаем Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христос, Когото си проводил“. **Това е истинското учение да познаем несметното богатство, вложено в нашите души.** Това е Христос, това е проявеният Бог. (стр. 24)

Христос се моли за много работи на Господа и молитвата Му се чуваше. Когато се моли за Себе си, молитвата Му не се прие. Христос знаеше, че причината е в самия него. Той пое греховете на света и представи всички грешници пред Бога. Тогава Бог Му каза: Ти пое греховете на хората, пожела да платиш дълговете им и сега ще плащаш. Ще дадеш всичко, каквото имаш: имот, чест, положение, а най-последно и живота си. Христос каза: „Да бъде Твоята воля!“ (стр. 46)

И Христос казва: „Както ме е Отец научил, така постъпвам“. Ако Христос се е учил, какво остава за нас? (стр. 63)

Ако не приемеш Христос, животът ти няма да се изправи. (стр. 113)

Като ви срещне Христос, да остане доволен от вас. Следователно, когато Христос влезе във вас, ще стане невидим и вашите сърца ще почнат да горят.

Хранете се с Любовта, с живото Слово на Христос. (стр. 117)

Когато Христос дойде втори път на земята, ще дойде и Царството Божие. Идването на Христос подразбира идване на страданията. Без страдания няма да влезете в Царството Божие. (стр. 154)

Не разделяйте Учителя, не делете и Христа. Говорите за стария Христос и за новия Христос. – Няма стар Христос, няма

и нов Христос – един е Христос. Един е Бог в Своите прояви. Така разбирам аз. (стр. 197)

И Христос трябваше да се изпита, да се види, доколко Той е верен на Бога. (стр. 205)

Питате: Жив ли е Христос? – Жив е. Той е толкова силен, че ако дойде на земята втори път, никой не би могъл да Го разпне. Преди две хиляди години Го разпнаха, тогава се намери дърво за Него. Обаче, днес Христос е толкова голям, че не може да се намери съответно дърво, на което да се разпне. Кое дърво да извикат днес да послужи за разпъването на Христос, непременно ще се откаже. – Защо горят дърветата? – По единствената причина, че послужиха за разпъването на Христос. Всички хора, които разпъват Христос в себе си, ще горят като дървета. Това са страданията, през които минава цялото човечество. Всички, които дават път на Христос в себе си и признават, че Той е възкръснал, ще се ползват от благата на живота. (стр. 112)

Казва се, че Христос ще ни спаси. Ще ни спаси Христос, но при известни условия. Който прилага Божията Любов, Божията Мъдрост и Божията Истина, той ще бъде спасен. (стр. 285)

1943 – 1944 г. – „Новото начало“

Някой иска Христос да го посети. Христос ще те посети само тогава, когато си свършено сам и никой не може да ти помогне. **Ако искаш да познаеш Христос, това може да стане само тогава, когато се намираш пред най-голямото изпитание, когато никой не може да ти помогне.** Христос е последният, Който ще те посети. Той е началото и краят на твоя живот. (стр. 17)

Христос си послужи само веднъж с камшик, да изгони тър-

говците от храма и повече не повтори. Като влезе в храма и вдигна камшика, Той рече: „Ревността към тоя дом ме изяде“. **С вдигането на камшика, Христос искаше да каже, че човек трябва да изхвърли своите лоши мисли, чувства и желания навън.** Така трябва да се разбира постъпката на Христос. Ако мислите, че Христос е имал намерение да изгони лошите хора от църквата, светът никога няма да се оправи. **С камшик светът не се оправя.** Лошите хора в църквата представляват ония същества в човека, които търгуват с Божественото. Който иска да служи на Бога, сам трябва да се заеме да очисти своя храм. И тогава, като влезе Христос в неговия храм, няма да вдига камшика си, да гони търговците. (стр. 37)

Някои религиозни очакват Христос да дойде отвън, да им говори. Христос е в светлината, във въздуха, във водата, в хляба, не Го търсете отвън. Достатъчно е да приемеш хляба с любов, за да ти проговори. (стр. 41 – 42)

Дълъг е периодът на тъмната нощ. Той започна от съгрешаването на първите човеци и продължи до времето на Христос. Христос дойде на земята да каже на хората, че това тъмно време изтича. Сегашното време е край на Кали юга, на черния век. (стр. 45)

Какво трябва да се прави сега? Отговарям: **Следвайте пътя на Христа.** Христос дойде на земята като Син Божи и живееше скромно, без файтони и автомобили, без къщи. Той ядеше заедно с митарите и грешниците, без да ги осъжда. Само веднъж взе камшик в ръка и изгони търговците от храма. Добре е понякога човек да се разгневи, да събори масите на търговците в храма и да ги изгони вън. Следователно, ако искате да следвате Христос, ще живеете като Него. (стр. 107)

В сегашния християнски свят малко хора разбират дълбокия смисъл на Христовото учение. Всеки християнин казва: Аз вярвам в Христос. **Всички вярват, но малцина разбират и прилагат Христовото учение правилно.** (стр. 126)

Мислите ли, че за Христос не беше определено да бъде разпнат? Христос се моли, ако е възможно да се отмени горчивата чаша. Не е лесно да съзнаваш, че си Син Божи и да бъдеш разпнат като най-голям грешник. Най-после, като мина през големи страдания, Христос се подчини на един закон, който ще изучавате в бъдеще. Знаете ли, какво нещо е да те изостави Бог? Изложен на големи страдания, на поруганието на хората, Христос се обърна към Господа с думите: „Господи, защо си ме оставил? Дойдох да помагам на хората, но вместо да придобият нещо, те ме разпъват.“ Страданията, които Христос преживя, се разбират едва днес — две хиляди години след разпятието. Христос разреши своята задача с думите: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа си. Да бъде Твоята воля!“ Той знаеше, че в Божията Любов няма промяна. (стр. 145 – 146)

Нова мисъл е нужна на човечеството. Хората проповядват Словото по стар начин. Казват: Колко е страдал Христос! Те желаят да следват Неговия път, да бъдат като Него. Мнозина искат да бъдат като Христос, но без да ги разпъват на кръст, без да забиват ръцете и краката им с гвоздеи. Такива Христосовци не признавам. Геройство е онова, през което Христос мина. Аз проповядвам вече Учението: Долу гвоздеите на Христос, които държаха ръцете и краката Му заковани! Да сложим гвоздеите настрана и да **разберем възкресението**. Бог освободи Христос от гвоздеите и прояви Своята Любов към Него. Някои плачат, че Христос бил закован. Да мине любовта през вашите сърца и да разтопи леда! Христос и днес е разпнат и закован. (стр. 177)

Да приемем Любовта и да раздаваме от нейните блага. Какво лошо има в това, ако срещнеш на пътя си един гладен човек? Когато Христос минаваше през из->гладнелия свят, даваше му от хубавите плодове, които носеше. Сега и ние, като минаваме по Христовия път, има какво да ядем. Христовият път е обрасъл вече с плодове. Когато Той минаваше по тоя път, няма-

ше нито едно дръвче. Мнозина тръгваха по тоя път, но идваха до едно място и се връщаха назад. Пръв Христос мина през тоя път. Днес Неговият път е обсипан с блага.

Да се радваме, че минаваме по пътя, който Христос е приготвил. Сега пътят ни е още по-добър. До времето на Христос нямаше кой да държи ключа на ада. И праведните, и грешните влизаха заедно. Христос заключи ада, да не влизат праведните в тоя затвор. (стр. 178)

Христос се обърна към Бога с думите: „Господи, защо си ме оставил?“ Най-после, Той каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа си. Да бъде Твоята воля!“ С тия думи Христос победи. В победата е силата на Христос. Тогава Бог проговори на Христос отвътре и след три дни Той възкръсна. Така Христос разбра силата на думите, които идват отвътре. **Вслушвайте се в тихия глас, който ви говори отвътре. (201)**

Йоан Кръстител казва: „Не нося аз благата на човечеството, но Тоя, Който идва след мене. Той е Христос, Син Божи“. Христос посади семената на любовта. Да се радваме на Божи-ята Любов, която Христос донесе на човечеството. Христос казва: „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. И никой не може да отиде при Отца, ако аз не му покажа пътя“. Христос показва пътя към Бога – пътя към вечния живот. Без Христос никой не може да намери Бога. – Как познавате, кой е влязъл в тоя път? – Който влезе в пътя, той се отрича от себе си. (стр. 310)

Последно слово
„Заветът на любовта – 1944 г.
Том първи

Често мислите, защо Христос не влиза във вашето положение, не взима участие в страданията ви. Питам: Вие страдали ли сте като Христос? Нито на одного от вас не е текло кръв от порите, както на Христос. (стр. 11)

И Христос се жертвува за хората, но вярваше, че ще оживее в новия живот. (стр. 38)

Всички хора имат познания и казват: Христос дойде на земята да спаси човечеството. Що е спасението? Слушал съм много обяснения на тая дуума и от проповедници, и от учени, но нито един не се е домогнал до истината. Христос дойде да спаси света, но спаси ли го? Ако светът беше спасен, хората нямаше да страдат и да боледуват. (стр. 44)

И Христос, като влезе в ада, превърна го на рай. Той проповядваше на жителите в ада и те тръгнаха след Него. Любовта влезе в ада и дяволите забравиха противоречията си. Като видяха любовта, стражарите, които пазеха грешните души, изпуснаха оръжията си и забравиха службата си. (стр. 82)

Сега очакват второто пришествие, да дойде Христос с ангелите. Христос е дошъл вече. В цяла Европа и навсякъде по света ангелите косят. Казано е в Писанието: „**Когато Син Человечески дойде на земята, ще намери ли достатъчно вяра?**“ Това е важно! **Ще намери ли Христос отворени сърца да възприемат любовта?** Сега се говори за войната, за числото на избитите и ранените, за победата. Това е външното идване на Христос. Това е гневът Божи, който се излива, за да се възстанови Божията Правда. (стр. 188)

Господ да оправи света! Ако Господ оправи света, а ние не сме оправени, какво се постига? Ако Христос дойде сега, как

ще ни намери? Ако Христос дойде сега, както хората Го разбират, ще има рязане на глави, убийства, спорове. Но, ако дойде Христос на Любовта, Той ще каже: „Не съдете, за да не бъдете съдени. Любете враговете си“. Готови ли сте за това? Трябва да дадем място на Бога да се прояви чрез нас. (стр 189)

„Заветът на любовта“

Том втори

Библията е една книга на миналото. В Евангелието е писано, какво е говорил Христос на хората. Но и днес Той не е престанал да говори. Той е говорил две хиляди години и сега говори, и в бъдеще ще говори. (стр. 3)

Христос казва: „Аз съм лозата, вие пръчките“. Значи, Той е лозата, а ние сме пръчките върху тази лоза. (стр. 77)

Мнозина поддържат, че Христос ще дойде да оправи света. Как ще дойде Христос? Преди две хиляди години не дойде ли Христос? Дойде, но не оправи света. – Защо? – Защото не Го послушаха. (стр. 115)

Сега ние се спираме върху това, какво е казал Христос преди две хиляди години. Това, което е говорил Христос преди две хиляди години, е било за тогавашните хора, не е за нас. Защо те не повярваха в тая реалност? Христос трябва да дойде днес, пак да говори на хората. Какво ще говори? Ако дойде днес, Христос няма да излекува само един болен, но ще излекува всички болни; ще нахрани всички гладни; всички глухави ще станат умни; ще примири всички, които се карат. Ако днес дойде Христос, ще отвори всички затвори, на всички ще даде свобода; ще научи всички хора, как да работят. – Как ще ги научи? – Както слънцето учи всички растения и бубулечници да работят. Като изгрее слънцето, всяко растение знае вече, какво

да прави; като изгрее слънцето, всяка бубулечица знае, какво да прави.

Казвате: Дано дойде Христос, да Го видим, да оправи света. **Представи си, че Христос е дошъл, но ти си сляп, не Го виждаш; ти си глух, не Го чуваш; обонянето ти е притъпено, нищо не възприемаш от външния свят; езикът ти е болен, не можеш да ядеш; краката ти са слаби, не можеш да ходиш; ръцете ти са болни, не можеш да работиш.** При това положение, каква полза имаш, че Христос е дошъл? Христос е дошъл, но не можеш да учиш. (стр. 149 – 150)

Казвате: Да дойде Христос втори път на земята. Христос не иска да дойде втори път между хората, да Го оберат. Като оберат човека веднъж, няма смисъл втори път да го обират. **За да слезе Христос на земята, трябва да имаме любов.** Ако не сме готови да любим Христос, да Го виждаме във всеки брат, във всяка сестра, във всяко дете, как ще дойде Той? Христос пострада веднъж. – Защо? – Не Го обичаха хората. Кървава пот потече от Него. Всички хора страдаме, носим дял от страданията на Христос. (стр. 226)

„Заветът на любовта“

Том трети

Християните казват, че преди две хиляди години Христос пролял кръвта си за човечеството. Наистина, проля се Христовата кръв и отиде в земята. Ако хората се бяха присадили с кръвта на Христос, светът щеше да бъде друг. Питате, ще дойде ли Христос втори път на земята. Ще дойде, **но чрез живото Слово.** – Вярно ли е това? – Ако обичаш Христос, вярно е. Ако си свободен, вярно е. Ако не Го обичаш и не си свободен, не е вярно. Само веднъж можеш да видиш Христос. (стр. 109)

Кога идва страданието? – Когато Бог се оттегля от човека за известно време. Когато Бог идва при нас, това е радост. Когато се отдалечава от нас, когато ни изоставя, това е страдание. Христос опита това страдание. Той се обърна към Господа с думите: „Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?“ Това е моментът, когато хората бяха крайно жестоки. И за да се оправи светът, трябваше Христос да бъде изоставен. Каквото можаха да Му вземат, взеха го. (стр. 128)

Христовото учение ще се приложи в новата култура, която идва вече. Хората не са готови още за това учение. (стр. 154)

Идеята на хората за Христос е ограничена. (стр. 166)

„Сила и живот“ – Неделни беседи, IV-та серия – 1921 г.

Аз зная само един човек в света, Който е плакал. Кой е той, знаете ли? – Христос. Да, Той истински е плакал. И казва Христос: „**Колко пъти исках да ви събера като пилци, но вие не рачихте и затова отнине върху вас ще дойдат големи страдания, заради вашето неразбиране**“. И Той плака за бъдещите страдания, за бъдещите падания на тези души. И още плаче Христос. И днес аз Го виждам, че още плаче. (стр. 30)

И тъй, запомнете стиха: „Праведните ще просветнат в Царството на Отца си. Който има уши да слуша, нека слуша“.

Тази е сегашната вест на Христос, Който сега ви говори. Това е Неговото учение. Този Христос не е на православни, нито на евангелисти. Този Христос, Един е Той в света. Да няма никакво двусмислие. Той е Христос на Любовта, на изявената Любов, в правдата, която просветва в онези, които Го любят. (стр. 54)

Само на ония, в които Божественото съзнание е близо да се събуди, там Христос хлопа. И тогава, като дойде Христос, как ще постъпите вие? (стр. 68)

И бих желал всинца да знаят, кой е Христос. Той се нарича „верен и истинен“. (стр. 154)

Веднъж е умрял Христос, сто пъти не може да умира Той; сега други ще умират.

Мислите ли, че Христос няма да постави в действие Своето Учение? Аз казвам: Ако сегашният свят не приеме Христовото учение, ще има 100 милиона християни разпнати на кръст. Разбирате ли добре това? (стр. 156)

И Писанието казва, че когато Христос възкръсна, много тела възкръснаха с Него заедно и се явиха на мнозина свои приятели и ги убедиха, че има друг живот, по-разумен, по-устойчив и по-щастлив, отколкото е сегашният. (стр. 164)

Затова идва Христос сега, да ви изведе от този затвор на вашия егоизъм, да ви заведе във великата природа, където ще играете и ще скачате при изворите. (стр. 177)

Представете си сега, че Христос би бил пред вас, върнете се 2000 години назад и слушайте Христа, който казва: „По-блажен е онзи, който слуша и изпълнява Словото Божие“. (стр. 200)

Не, не, ние живеем в закона на еволюцията. Христос ще дойде на земята. Бог ще се открие сега тъй, както никога не се е откривал. Сравнено с идването на Христос преди 2000 години, идването Му сега ще бъде като едно необикновено събитие. (стр. 201)

Моето учение е учение на Любовта, на братство и сестринство, на абсолютна свобода, в която всеки зачита правата на другите. И най-големите са готови да бъдат слуги на малките и слабите. Това е то Божественото учение, това е казал Христос и това ще говори Христос, Който идва сега отгоре. Как идва Христос? Хайде да не ви говоря, как идва, това няма да ви кажа. Той ще дойде и ще Го видите, не е далече времето. (стр. 224)

Но туй Учение Христово минава сега в една нова фаза. Мислите ли, че ако днес дойде Христос, Той ще проповядва тъй както едно време? – Не, другояче ще проповядва Христос. И какво ще проповядва днес? – Ако дойде днес, Христос ще проповядва на първо място любов, братство и равенство. Защо? – Защото сега еволюцията на човечеството така изисква. (стр. 243)

Аз не говоря за историческия Христос, не говоря и за космическия, но говоря за този Христос на любовта, Който е сега жив вътре в нас. И, ако ние всички бихме знаели туй, ние щяхме да създадем нов свят. (стр. 249)

И ако Христос живее в твоето сърце, ти ще вързваш и развързваш с Него заедно. Ще научиш новия закон.

И тъй, ние трябва да приложим учението Христово в живота си. Туй учение не е за небето. – Там други работи ще ви дадат. Туй Учение е за земята. (стр. 267)

Ако би решил Христос да дойде днес в съвременния свят, аз не зная, каква форма би взел, как би се явил и как щяха да го посрещнат съвременните културни хора. – Както тогава ли? – Навярно много по-добре, отколкото тогава. И не ще съмнение! Днес има толкова много църкви, съградени в Негова чест, в Негово име, има повече от 500 000 Негови служители – цяла една армия, все пак ще Му направят един отличен прием, поне официално. (стр. 294)

Ще казвате: „Няма за мене смисъл в живата“. Тогава, какъв е цярът? – Ще дойдете при Христа. Вие можете да намерите Христос и днес. Вземете Евангелието, пренесете се 2000 години назад или идете 2000 години напред, вие ще намерите и ще целунете Христос. (стр. 305)

Влезе една благородна мисъл в тебе. Тази мисъл е Христос. Някой път Христос минава в този свят. Аз Го виждам. Често Той минава. (стр. 306)

Когато Христос говори, няма душа в света, която да не раз-

бира Неговия глас. Всяка мисъл, която прави човека готов за самопожертвование, е Божествена мисъл. В това няма никакво изключение. Приеми я, тя идва от Христос. Спреш ли се да мислиш, дали е онзи Христос, Който е бил преди 2000 години, всичко изгубваш. Слушай, приятелю, ако ти чакаш този Христос, Който е бил преди 2000 години, ти ще отидеш в дъното на ада. Този Христос е пораснал сега. Преди 2000 години Той е бил малко дете. Той е бил бебе още, на 2 години, а сега е възмъжал, сега е на възраст, силен е.

Нам ни проповядват за разпнатия Христос. Аз не ви проповядвам за разпнатия Христос, аз ви проповядвам за онова **Христово възкресение на Божията Любов, на Божията Мъдрост, на Божията Истина, Правда и Добродетел** и за **Онзи Христос, Който носи живот в себе си, Който носи Мъдрост, знание на света; за Онзи Христос, Който носи Истината, Който идва да ни даде тази вътрешна светлина, да устроим домовете си, да ни даде от Правдата и с нейната мярка да мерим, да ни даде и Добродетелта.** Христос носи и онези велики методи, чрез които ще можем да съградим нашите домове. Този е Великият Христос. Ще кажете: „Къде е?“ – Аз Го виждам сега, шепне на ушите ви. Ето, виждам Христос, виждам Го. А вие виждате ли Го? Виждам Го, виждам Го, Христос шепне. (стр. 307 – 308)

Бог поругаем не бива. В Негово Име не трябва да има никаква лъжа. Ако аз, в Името Христово искам да ви заблуждавам, тежка е кармата на този народ. Никой не може да прокопса, ако е лъгал. (стр. 310)

Христос не умря за пари. Христос дойде да служи в името на Божията Любов и Мъдрост, за да възкреси хората. Когато говоря Истината, в Името на Христос я говоря. Горко на онези, които се противят на тези Божествени истини! В Христовото Име, в Божественото няма никакво заблуждение. (стр. 313)

И тъй, аз сега ви поздравявам, всинца да служите на Хрис-

тос с мъдрост, да служите с любов, да ги вложите в умовете и сърцата си. Този Христос аз Го виждам, с Него говоря сега. След като си отидете у дома, Той пак ще ви говори. Внимавайте, не продължавайте да умувате, но кажете: „Да решим!“ Не, къс е срокът, веднага решете! Речено и свършено – никакво махане на ръката. Вие ще ми кажете: „Ти говориш ли Истина, че Христос е при нас сега?“ При вас е Христос, при вашите души, разбирайте **вътрешно**. Говоря ви една велика истина. **Велик е този Христос и когато хората един ден съзнаят тази истина, знаете ли каква култура ще има?**

Туй Учение трябва да го подемат всички духовници. А те се докачат още. Но Христос ще ги застави да не се докачат. И учители, и всички други в бъдеще трябва да служат на Христос с любов и мъдрост.

И тъй, ние можем да дадем тази целувка на Христос, понеже Христос е навсякъде, в цялата природа. Навсякъде е Христос! (стр. 315)

Младежки събори – втори (1924 г.)

Казва се, че Христос превърнал водата във вино. Това не се разбира буквално. В превръщането на водата във вино има известен мистицизъм, който трябва да се разбира. Виното, което Христос направил, било особено. Такова вино струва да се пие. Важно е, че днес не може да се намери човек, който да превърне водата във вино, както е направил Христос преди две хиляди години. (стр. 27)

Христос не казва да се борите със злото, да го победите, но препоръчва да не се противите на злото. Не мислете, че вие сте най-умните, най-силните и най-добрите хора в света, които могат да се справят с мъчнотиите си изведнъж. Най-мощният,

най-разумният и най- добрият в света е Бог.

Искате ли да бъдете подобни на Бога, свържете се с Него.
(стр. 35)

Беседи от Учителя: Новата ера, издигнете жената! (1931 г.)

Христос проповядва, че който има две ризи, едната трябва да даде на този, който няма. Питам: **какъв процент от съвременните християни са приложили Христовото учение?** Много благотворителни общества се мъчат да приложат Христовото учение, **но те го прилагат по буква, а не по дух.** (стр. 16)

Дойде след това смъртта, вземе от вас всичко, каквото имате и си заминава. Вие оставате само с едно голо съзнание и съжалявате, че не сте разрешили най-важния въпрос – въпросът за безсмъртието. Този въпрос трябва да се разреши още докато сте на земята. Казвате: Като дойде Христос, тогава ще го разрешим. Христос е дошъл вече и пита: Какво мислите още? Казвам: вие трябва да разрешите въпроса, както Христос го е разрешил – нищо повече! Разрешението на този въпрос е в Евангелието. Христос каза на евреите: „Разрушете този храм и аз в три дни ще го въздигна!“ Те се хванаха за думите на Христос и казаха: „Соломон съгради този храм за толкова много години, а ти ще го съградиш в три дни. За какъв се мислиш? Евреите съзнателно изопачиха думите на Христос. Христос им говореше за тялото си като храм Божи. Най-после те обвиниха Христос, че се наричал Син Божи и Го осъдиха да бъде разпнат.“ (стр. 31)

В Писанието се казва, че Исус отишъл да се кръсти от Йоан. Христос, Който седи по-високо от Йоан, отиде при него да се кръсти, с което даде на хората добър пример на смирение. Той

каза на Йоан: „Ти трябва да ме кръстиш с вода!“ Начинът, по който Йоан кръсти Христос, представлява един символ. Според този символ, всеки човек се е родил, за да се кръсти. (стр. 45)

Христос дойде на земята с велика мисия. Той искаше да покаже на съвременните европейски народи, как трябва да постъпват. Всичко, което проповядваше Христос навремето си, се отнасяше за сегашните времена. Той казваше на всички народи: **Вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да се освободите от тази криза, единственото разрешение се намира в приложението на това, което сега проповядвам. Ако приложите Моето учение, вие ще се избавите от голяма катастрофа; не приложите ли учението Ми, катастрофата е неизбежна.** (стр. 56)

Йоан беше старозаветник. Той представляваше стария закон: имаш да даваш, ще дадеш по задължение. Христос, обаче, показва на хората друг начин за ликвидиране на сметките: **ликвидиране по закона на Любовта – да дадеш от любов.** Христос нямаше предвид онази любов, която не носи свобода на човека, която не е в състояние да премахне страха у човека, или която не е в сила да премахне злобата, болестите, страданията и всички лоши условия в живота. Това не е любов. Любовта, за която Христос говори, носи красота, радост, щастие. Тази любов има предвид благото на всички същества. (стр. 61)

Казвате: Какъв смисъл имаше в това, да дойде Христос на земята и да пострада? Не можа ли Той да се спаси? – Христос разполагаше с големи сили, Той можа да се спаси. Казано е в Писанието, че Христос можеше да извика на помощ 12 легиона ангели. Във всеки легион има по 6000 ангели. (стр. 63)

Мнозина казват, че Христос е дошъл на земята, за да спаси света. Питам: Как ще се спасят съвременните хора? – Като повярват в Господа Исуса Христа. Не, за да се спаси човек, не е достатъчно само да повярва в Христос. Както Христос излезе от Бога и дойде на земята да спаси човечеството, по същия на-

чин и ние трябва да излезем от Бога и да работим върху себе си и върху своите ближни. (стр. 107)

Съборни беседи (непечатани) 1909 г.

Христос никъде не казва, че трябва да сме бедни, а това що се казва за камила с иглените уши, с това не иска да каже, че богат не може да влезе в Царството Божие, но иска да каже, че богатият човек трябва да остави камила с богатството си отвън и тогава да влезе в Царството Божие. (стр. 25)

Храни се с дървото на живота и ще изцелееш. Това дърво е Христос. Имай Неговото сърце, желей Неговия ум. Да бъде у вас Духът Христов. (стр. 28)

Но Христос казва, че ние чрез Божествената Любов можем да победим тия мъчнотии. (стр. 31)

Съборни беседи (непечатани) 1910 г.

Преди две хиляди години, когато онази тълпа искаше разпятието Христово и вие всинца сте били в онази тълпа и сте викали в едно с нея: Разпни Го, разпни Го. Но понеже от толкова години насам Христос вече ви е засегнал, защото всичко туй вие сте сторили от незнание и понеже съзнанието се е родило във вас, то сега ви събуждат, за да изправите грешката на миналото. Исус Христос дойде за езичниците, това е вярно, но това значи, че Той дойде за кавказката раса, а семитите не Го приеха. Виделината е във вас, Господ е във вас, вземете мерки, защото не е изключена възможността да Го разпнете. (стр. 6)

Начинът, по който ще се яви Христос за предстоящото съживяване, Духът не иска да каже. После, дали вие ще бъдете с тия

си тела, или не, когато се яви Христос и на това Духът не иска да отговори. (стр. 22)

После, трябва да имате смирение, най-сетне на Христос удари 80 хиляди удара, а знаем, че и Той, като е в човешко естество, имаше честолюбие. Защо слънцето е потъмняло, когато е умрял Христос? Защото с умирането Христово е дошла една вълна, която е затъмнила слънцето, също както ако имате една обикновена лампа, няма ли да потъмнее? (стр. 35)

Св.Богородица съответства на Елохим, което е женско име. **Йехова е Христос, а Елохим е Св.Богородица.** (15.IX.1909 г.).

Исус Христос измени своята карма, но Той беше един велик Дух. (стр. 51)

Исус Христос, като беше в пост 40 дни, беше буден. (стр. 54)

Съборни беседи (непечатани) 1911 г.

Имайте предвид, че Христос е винаги на физическото поле. Той е постоянно на земята. Той е вътре в нас. **Той е един от най-постоянните работници**, Който постоянно посещава хората, но Го не познават, защото е облечен с много прости дрехи и никога няма да се спре да разправя за Своята или за вашата мисия.

Благородните дела, които вършат хората на земята, показват, че Христос е между нас, тук, на земята. Христос ще намерите само, когато очистите вашите сърца и тогава чак, като имате прашката, умът и сърцето, ще имате и камъка – Христос и ще можете да воювате.

Човек без изкушение и мъчнотии ще прилича на морските гъби, които стоят все на едно и също положение и съзнание.

Само страданията са ни докарали до това положение, до което се намираме днес. Досега само Христос ви е носил и не само вас е носил, но е носил и носи всички други хора, които са около вас и които Той изчаква да осъзнаят, колко е безгранична Неговата Любов. И Той ще постоянства дотогава, докато не останат нито една дума в ръцете на лукавия. (стр. 13)

На въпроса на Симеон Драганов, Г-н Дънов отговори: Че Христос ще дойде, това е безспорно и скоро ще дойде, но като как ще дойде, това никой не знае. Възможно е да дойде още в този век.

На въпроса на Атанас Войнов, Г-н Дънов отговори: Под думата второ пришествие не бива да се разбира свършека на света, а то е второто идване на Христос. Най-после и философски не е право да се приеме, че второто пришествие означава свършека на света. (стр. 15)

Вие търсите, къде е Христос? Аз Го виждам във всинца вас, защото никой друг не ви е довел тука, освен Господ. Ами че кой ви е свързал с мене. Министри в света не може да ви направя, а защо тогава сте тук? Защото Господ ви е събрал и затова тоя Господ, Който ви е събрал, ще ви и благослови. Вие дължите Нему тази светлина и тази благодат. Той в дългото минало ви е крепил и подкрепял, грижил се е за вашите родители, самите вас и вашите деца и винаги е работил над вас, докато ви доведе до това състояние. И така, Христос е в България и между вас и с вас. Той е, Който повдига българския народ. Един ден ще Го видите. Той ще ви се открие по-ясно. Той ще се открие така, както се е открил на своите ученици след възкресението. (стр. 22 – 23)

Христос ви пита: Знаете ли, защо Аз дойдох на света? И отговаря: Аз дойдох, за да ви осоля и да няма нужда да ви изваждам навън.

Прилагайте истината в живота си и викайте винаги Христос, за да ви осолява, защото, ако не е Христос с нас и не пребъдва в

нас, има опасност постоянно да се обезсоляваме. Ние можем да имаме всичката възможност на всяка минута да се осоляваме дотогава, докато осоляването придобие онази норма, при която външните условия ще съдействат да се задържа осоляването. Вие имате нужда постоянно да ви осолява Христос. Той много пъти ви е осолявал. Има нужда постоянно да Го призоваваме, за да се осоляваме, защото има опасност всякога да се обезсоляваме. (стр. 31)

Само като се обедините с Христос, вие ще Го познаете, както Той ви е познал. (стр. 38)

Този е последният ден на нашия събор. „Търсете първом Царството Божие и Правдата Негова и всичко друго ще ви се приложи“. Тия думи на Христос дават смисъл и израз на човешкия живот на земята и обема на всички отрасли и стремежи на човешката душа. С тия думи Христос е подразбирал вдворяването реда и порядъка в човешката душа, ум, сърце и дух. (стр.39)

Духът Елохим, Който е Бог помазаник, е ръководителят на българите. Той е ангелът, който е посветен от Господа да води българския народ в цялото славянство. Той е ангелът на завета Господен, на Когото тази политическа свобода на българите се дължи. Да, българите дължат много работи на Елохим. И Той ще се яви между славяните, но те няма да Го разпнат, като евреите.

Но първо и ясно казано, Господ е с много имена. В еврейския език Той е с 34 – 35 имена. А пък когато призоваваме Христос като Исус, то значи, че ще трябва да се научим на търпение. Исус е символ на търпение. А под сегашното си име Христос, Той е Син Божи. (стр. 47 – 48)

Съборни беседи (непечатани) 1912 г.

Аз искам да образуваме силна вълна от 7-те цвята, защото Христос е близо на физическото поле и Той присъства тази година.

При тази наша среща присъствуват и Христос и Мойсей, затова придържайте се към закона на Любовта, защото, който не иска да прости на хората, тогава се повдига вече Мойсей и наставя кармическия закон. Исус Христос, обаче, употребява нашите грехове като тор, върху който работи много усърдно, защото Той е Дух много енергичен и е един много голям работник. Всички, които идват при Него, учи ги, как да работят, като им предава уроците, които постоянно учат. (стр. 3)

Няма за какво да се боим. Ние трябва да помогнем на този народ. И тази година ще работим само за веригата. Който няма здраве, ще му дадем здраве; комуто липсва мъдрост, ще му дадем мъдрост; а който няма пари, пари ще му дадем. Ще дадем даже и живот, комуто усеща нужда от него. Като е тъй, бъдете радостни и весели, защото Христос присъства и Той е, Който разпръсва облаците. Спре се и казва: „Ако ме слушате, ще ви бъде простено“. Той никога не е присъствувал така, както тая година присъства. Защото какви ли не мъчности ми се създадоха преди събора, когато особено се даваха стиховете от господната книга, които със своите вибрации образуват лъчите, потребни за всички. Духовете се опитаха дори да се докоснат до здравето ми. Само една сестра, която е между нас сега, знае всичките тия перипетии, но Господ е, Който всичко преодоля. Пък и всички вие знаете, Христос тази година е с нас. Той казва, че идва сега да сложи ред и порядък. Свободни са всички навън да опитат кармическия закон, но за вас аз искам да бъдете и да живеете под Христовия закон. Примирете се едни други и да не остане никаква омраза между вас – простете се заради Господа, защото Христос е, Който действа и ще Го опитате. (стр.4)

Тъмночервената краска рисува активността. В духовния живот винаги трябва да засаждаме по нещо, тогава ще получаваме. Всеки ден да използваме случаите, защото много пъти Божествените черти се реализират и Христос идва да ни посочи този прост начин на приложение за наше улеснение. Той дойде в света да донесе нова светлина, да озари умовете на хората, които все Нему дължат за всевъзможната просвета и култура. (стр. 6)

А ние няма защо да се боим от Христос, защото Той е нашият приятел. (стр. 7)

Щом Христос е с нас, не бива да ни е страх и ако не стане Той основен тон, други неща ще Го заместят. (стр. 8)

Един ден нашето съзнание и подсъзнание ще се слее в свръх-съзнанието и тогава ще станем едно – тялото, сърцето, умът ще се слеят с Христос, ще се слеем с Бога и ще образуваме хармония в Него, защото Бог е жив в нас и ние ще живеем в Него. Само по този начин ние можем да примирим нещата в света. (стр. 14)

Христос е казал на Своите ученици да не търсят слава от човеците, а от Бога, а знаем, че Христос е дошъл да ни каже истинския смисъл на живота, как, именно, трябва да живеем и затова ние трябва да приложим Христовото учение по един нагледен начин. (стр. 15)

Аз искам да изпъкне във вас Христос и Той да се възцари във вас. Тогава ще изчезне антагонизмът между вас и мене, защото сега, както е положението, аз се стремя в една посока, а вие се стремите в друга посока, а докато не сме аз и вие в една посока, никога не можем да се разберем и вие никога не можете да приемете доказателствата, които искате. (стр. 19)

Например, сега, ей сега, Христос е между вас и за мене това е факт – по-скоро бих се усъмнил в моето физическо съществуване, отколкото, че Той ей сега присъства. При все това, ето вие не можете да Го видите, защото не сте готови – не сте на-

гласени. А аз искам да се нагласите и да Го видите, та да бъдете всички Негови ученици. Той ще бъде с вас и ще ви помага през годината. (стр. 22)

Христос е пред нас и между нас, та искам да си отворите сърцата пред Него. (стр. 24)

Никакви съзнателни грехове не правете и те дълбоко да изчезнат от вас. Това е желанието на Христос, Който иска да ви помогне през тази година и ако Го слушате, Той ще ви изведе, защото няма човешка душа, на която да не е помогнал. Той помага на другите, ще помогне и на вас. Затова вървете подир Него и ще осъществите вашите желания. Само че вие спрямо Него трябва да бъдете верни, да бъдете изключително под Негово ръководство. (стр. 33)

Най-напред Христос дойде тук да помогне на тези ангели, които се оплетоха тука. (стр. 34)

Имайте и съхранявайте онова истинско знание и разбиране, че Христос, Който ви е водил в миналото, ръководи ви и сега. (стр. 35)

И Христос идва сега, за да примири човечеството с Бялото Братство – Братството на светлината. (стр. 38)

Главата на Бялото Братство е Христос, а на черното – Сатана, Велзевул. Христос е име колективно и представлява множества, които християните изчисляват „тисящи над тисящи“ и „тми над тми“, което означава сто милиона, а стотe е число на ангелите и представлява съвършенството. Един милион от тия сто милиона, които са с Христос, са възплотени в човеческа форма. (стр. 40)

И като свършим нашето развитие на земята, тогава ще се радваме с Христа. (стр. 42)

Отец ни даде да възприемем истината чрез Христа и като възприемем този закон, ние никога няма да допуснем съмнението, което много лесно можем да предадем на някой наш брат и да го спънем. Казва се: „Отхождам, за да ви приготвя място и

когато се върна, ще ви взема пак“. Значи, Христос ни изважда от подсъзнанието в съзнанието, от обикновеното съзнание в истинското съзнание. На вас тука ви трябва това, което трябва и на учениците, именно, да знаете, къде е отишъл Христос, също както искаше Тома, който беше положителен. (стр. 44)

Мъчнотиите са, които безпогрешно посочват изпълнителя на волята Божия. При мъчнотиите често пъти вие усещате тази сила у вас, която ви крепи, а тя именно, е Христос. Това не е една хитра сплетня, а е Духът Христов. (стр. 45)

От външните форми не се лъжете. Гледайте вътрешното съдържание, а Христос е Който ще ви го даде, та затова е и казал, че тези стари форми трябва да се махнат. Пък и действително, сам Той казва, че не може да сложи старо вино в нови мехове. Не може да сложите вашите примки на дяволски столове. Кои са стари мехове? Това са всичките грешни хора и затова Христос казва: Не примирявайте Христос с дявола. Защото, ако пуснете двамата, те постоянно ще се препират. Но ако пуснете във вашето сърце само Христос, тогава Той ще урегулира всичко във вас и ще се благословите. Тогава, ако пуснете дявола, той ще ви вземе всичко и ще ви каже: Сбогом! Ако за нещо Христос не е дошъл, то е да не примирява Себе си с дявола. И от това четем, че казва, какво нож е дошъл да сложи. Всички неща трябва да минат през Божествения огън, който като ни почисти и станем чисти и свети, ще си кажем: Ние се родихме, за да свидетелстваме за истината.

Следователно, тия, които възприемат Христос, могат да станат светли като Него, защото Христос и ние сме едно. Онзи, в когото Христос пребивава няма страх. (стр. 50)

Христос дойде да учи човеците да работят и да изплащат грешките си. (стр. 51)

Христос е изказал най-великите Слова, когато Го преследваха книжниците, фарисеите и садукееите. (стр.53)

Ние не сме секта, а сме партия на доброто и няма нищо по-

добро от тази идея. Затова, като се върнете по домовете си, нека дойде Христос между вас, да благослови вас, децата ви и всичките ваши домашни. (стр. 59)

София, 11 (24) август, 1913 г., неделя

Христос не дойде да помага на духовете, а дойде да помага на душите. Всички съвременни човешки раздори са от лошите духове. От 13 години насам аз наблюдавам, как тия духове разстройват човешките души и виждам, колко майстори са те. Затова застанете на страната Христова и Той ще бъде силата, за да побеждават лошите духове. Застанете, казвам, на страната Христова затова, защото подозирам за вас голяма опасност. (стр. 4)

Съборни беседи (непечатани) 1914 г.

Аз ви приветвам като добре дошли от името на всички наши приятели. Приветвам ви и от името на Господа Исуса Христа. (стр. 2)

Всички са говорили за идването на Христос и аз няма да ви го описвам, защото вие сами ще го видите.

Страх не бива да имате. Страхът ще обърне вниманието ви в противоположно направление, а Христос, към Когото се обръщате, носи в себе си Божествената Правда, Божествената Любов, Мъдрост и Истина, който ще озари света и ще сложи ред и порядък. (стр. 3)

В тази епоха, която настана, Христос ще ви даде място да Му служите и вие ще бъдете доволни от тази работа, която ще ви даде, но разбира се, това ще стане, след като се минат тези

24 часа. В 24-те часа вие ще слушате страданията и плача на света: ще видите на земята да мрат хиляди хора от глад, болести, от вътрешни революции. След всичко това Христос ще ви даде, именно, това служене, за което ви говоря. И понеже страданията на света са наши грехове, то ние трябва да помагаме. Доколкото е възможно, ние трябва да облекчим тяхното страдание.

Нашата страна е тринадесетата сфера, а тя е равна на ада. Тази Европейска война стана в ада и Христос е, Който участва в това сражение. (стр. 4)

Когато дойде Христос, някои от вас ще бъдете на 21 година, други – на 14, а най-малките ще бъдат на 7 години.

Но вие не можете да познаете правилата Христови, докато не познаете, какво нещо е Божествената Любов. Любовта, това е първият Божествен творчески принцип в света. Всички истини ни се откриват посредством Любовта. Тя е, Която е създала нашия дух, тя е, Която е сътворила света. Затова е така, гдето търсим Христос, защото само Той може да оплоди нашата душа, да оплоди и всички зародиши, които от хиляди години чакат този благоприятен случай. (стр. 5)

Христос сега слиза от Божествения свят към нас.

Искате още да видите Христос. Но мнозина от вас сте Го виждали и то сте Го виждали много пъти, само че винаги почти сте казвали: може да не е Той, може да е друг. (стр.6)

В тези най-усилни времена Христос ни е събрал – ето това е едно чудо. Христос е тук и аз бих искал да се отворят вашите очи. (стр. 7)

Нам е необходимо да изговаряме Името на Исуса Христа за нас и за другите, защото това Име предизвиква онези Принципи във Вселената, които творят, които Принципи са Божествени и носят милост и благост. Затова вие трябва да произнасяте Името на Господа Исуса Христа, защото то е, което съдържа равновесието в природните закони – едно и друго – с произ-

насянето Му съзнателно и с благоговение повикваме деветте ангелски чина да работят всички заедно.

Към църквите трябва да се отнасяме с уважение и почитание. Пред Бога не е право да осъждаме църквата – не сме ние, които ще съдим църквата, а Христос е, Който ще я съди. И като живеем ние добре, това е, което ще я съди. Към църквата ще имате всички благородни желания, защото ето и ние ще работим и работим за нейното повдигане. (стр. 17)

Гледайте сега, колкото можете да се освободите от вашия тежък багаж, защото, като дойде Христос, да можете да си вземете необходимия багаж и веднага да бъдете готови. (23)

Два пътя има: или с Христа, или без Христа. И много думи, които ви говоря сега, са думи Христови. (стр. 25)

Да умрем, значи да ашладисаме себе си на присадката, която Христос установи. (стр. 26)

Та когато дойде Христос, не отлагайте, а тутакси омийте нозете Му, защото хиляди души има, които искат да Му омият нозете, но не могат. Христос не винаги идва. (стр. 31)

Сега, как да намерим Христос? Какво нещо е Христос“ – Христос в онзи обширен смисъл е онзи Принцип в света, Който отхранва нещата, Който развива техния живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесие. (стр.33)

Как да намерим Христос? Ама че онова тихо шепнене, което често пъти имате, какво е то? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие не Го слушате. Когато Христос ви говори, вие ще усетите това нещо под лъжичката, близо до сърцето и идва отвътре на вашата душа. Но има и друга проява. Ако чувствувате, че налягането идва откъм слепите очи, това идва от ниската сфера, която иска да яде и пие – не е духовна. Божественият глас идва и от горната част на главата, центъра на носа и от лъжичката. (стр.34)

Сега пак ще ме питате: Как? На първо място започнете да

мислите, че имате известно, даже нека да е смътно понятие за Христос, защото в дългата ваша еволюция, вие все ще сте срещнали някъде Христос и затова разгънете вашата архива и Го потърсете. Но вие искате аз да вляза във вашата архива. А знаете ли колко и колко е голяма вашата архива? 80 души сте тук и откъде да намеря аз толкова време да претършувам архивата на всекиго от вас? Не се обезсърчавайте, а здравата постоянствайте и година-две бъдете уверени, вие ще намерите Христос. Христос е всякога млад. (стр. 35)

Съборни беседи (непечатани)

1915 г. – В.Търново

И понеже Христос знаеше, през какви страдания имаше да мине, казва: „Готов съм да понеса тия страдания, нека се прослави Името Ти“ (стр. 4)

И тъй, основната религия е учението на Христос за физическото поле и то е религия на красивите форми, на музиката, на съзвучието, на поезията. (стр. 26)

Трябва да се върнем към Истинското Христово учение.

Ако бих имал време, бих ви изтълкувал, защо Христос е говорил с притчи. Това подразбира известен начин, известен метод, който дава на света. Понеже хората в Неговото време не бяха готови, даде го на света в тоя образ, за да се запази за нашето време. Ако Христос дойде сега, няма да се занимава с тях и с това, Той ще ви говори други работи. Ония, които преди две хиляди години не са Го разбрали, ние трябва да Го разберем. (стр. 27)

И защо Христос заключи дявола? – Да Го не лъже. Христос държи ключовете на рая и сега идва да ви ги даде. (стр. 42)

Ние трябва да претърпим страданията, които ни идват и да извлечем поука от тях. Исус със Своите земни страдания искаше да ни даде пример, че трябва да се подчиняваме на този божествен процес. На едно място казва: „Нима Аз нямам власт да поискам Отец Мой да изпрати хиляди ангели да ме избавят? Но и ако не изпълня това, за което съм дошъл, как ще се повдигнат хората? Пък и сам Той искаше да се издигне. (стр. 5)

Всеки от вас трябва да търси и цени душите на своите братя, а не да обича техните тела. И мога да ви кажа, че Исус, като е дошъл тук и сега не е напуснал земята; Той живее между хората, работи между тях и трябва вече да възкръсне в нас. (стр. 10)

Исус е дошъл и работи и когато светлината идва, тя идва постепенно, тихо, без шум. Той няма да дойде като гръмотевица, както някои Го очакват. – И това може да стане, но там не е Исус. (стр.16)

Ние, които следваме Исус, Който ни е дал достатъчно сили, трябва най-сетне да Го пуснем да влезе в нас. (стр. 17)

И Исус, когато слезна да учи хората, пръв им даде модела и ако ние усвоим Неговото учение, светът веднага ще се измени. (стр.31)

Когато Исус е изказвал едно изречение или притча, имал е предвид основната Божествена мисъл, Божествения закон, т.е. Той не е говорил, само за да намери повод да говори, но е изказвал основни истини. (стр.59)

Христос дойде да спаси света, да спаси повече ония, които имат един талант. Но знаете ли, колко скърби Му костваха тия мързеливци? Много скъпо. (стр.73)

Един е Пътят и Исус Христос го казва: „Аз съм Пътят“. (стр.86)

Нека всинца бъдем последователи Христови и достойно да

носим това име – християни. Какво ще кажат другите, да оставим настрана. (стр. 96)

Ние трябва да служим тъй, както Христос. Той не дойде да Му послужат, а Той да послужи. (стр. 119)

Ако искаме да се научим как да слугуваме, трябва да се обърнем към Христос, Той да ни научи. (стр. 121)

Христос казва: „Ако някой слугува на Мене, да си предложи сърцето“. Вие от дълго време сте християни, всички Христос следвате, но, **ако Той ви повика на изпит сега, колцина от вас бихте издържали изпит върху търпението и смирението, ако ви даде да разрешите задачата не само теоретично, но и практично, или пък върху другите човешки добродетели: Правдата, Любовта, Истината, Мъдростта?** (стр. 125)

Христос се обръща към юдеите и ги пита кои искат да бъдат Негови ученици. Някои от нас казват: „Аз съм верующ, вярвам в Христос“. Ония, които само вярват в Христос, те са слушателни; Неговият въпрос, обаче, се отнася към онези, които искат да **приложат Неговия Закон**. Ако можете да се спрете и да размислите върху думите „**слугувам на Христос**“; ако бихте се опитали цяла година да научите да слугувате на Христос, бихте научили великата тайна на тия думи, която не може да се каже тук. Тя е много проста, но трябва да имате светлина, Христос да ви даде тази светлина, условията, при които може да се развива тя; само Той може да ви я даде. Аз мога да ви дам семенца, но условията, за да израстат те, може да ви даде само Христос. Туй чувство на любов не зависи от нашите сили и желания, то зависи от този контакт, който бихме имали с Христос. Някои питат: „Къде е Христос“ и Го очакват от небето. Христос е вече в света и последният Го чува. Той идва по два начина. Той има две лица: едното е благо – „Мир вам“, а другото навъсено – с огън, пушки и топове. (стр. 130)

И ако се яви Христос, вие какво ще Му кажете? Мислете, какво ще Му кажете върху това – какво сте направили за Него.

Мнозина сте искали да видите Христос; приближава денят, когато ще Го видите – някои отблизо, други отдалеч; някои само горе на облаците. (стр.131)

Сега въпросът е за вас. Христос иска всинца вие да Му служувате – онези, които искат да Му бъдат ученици, да Му служат в широк смисъл: **да служат на страдащите, на хора, които са смутени, натъжени, да повдигнат техния дух.** (стр. 133)

Само трябва да бъдем готови, когато дойде Христос, Който идва – за някои е дошъл, за някои ще дойде тепърва – когато дойде да ни каже думите: „Който служи на Мене, Мене да последва“, да Го последваме. Ще Го последваме ли или не? В това последване ще намерите идеала на индивида, на дома, на обществото, на народа и на цялото човечество: то е смисълът на човешкия живот тук на земята. (стр. 134)

Но Христос се обръща към Своите ученици и ги предупреждава да не презират малките. Защо? „Не ги презирайте, защото вие обиждате техните ангели, които им служат на небесата. Ако презирате тия малките, вие презирате ангелите, на които малките са деца“.

Когато Христос страдаше на кръста, ангелите горе, на Небето, не плачеха, а пееха. Всички затворници в ада се радваха, че идва техният Спасител. Също и когато Той се роди на земята, ангелите дойдоха да известят идването Му пак с пеене. Значи, когато се създаваше този Инструмент, тези Струни, този Лък на нашата вяра, ангелите пееха горе, на Небесата. (стр.148)

Христос, Който идва на земята, идва да научи хората как да пеят и свирят. Той ще ви научи как да стягате струните на вашата дууша. (стр.150)

С тази нова енергия, която Христос внесе в света със Своего възкресение, показва пътя на туй Божествено из<->куство – спасението. И затова именно трябва да изучавате Евангелието усърдно. (стр.153)

Христос е дошъл да види как пеем и свирим на земята. Той е прикован на кръста и 500 милиона хора днес пеят и свирят на този кръст, който, откак е дошъл, е дал свършената цивилизация.

И тъй, Християнството е Божествена музика, Божествено пеене. Научете се да пеете и свирите на него. (стр.156)

Христос е бил съединен с Бога, познавал е Бога и чрез това познаване на Бога Той победи смъртта, възкръсна и дойде при нашите души. Сега Той е при нас. По-напред 33 години Той беше затворен заедно с нас и Той ни научи как да излезем от този затвор, как да победим смъртта и злото. Христос сега е отвън – в оня свят при Отца на светлината. Той идва да посети нашите умове, нашите сърца и светът ще Го види с ония три удара: срещу ножа, в ръката и в крака. Той ще срути всички лъжливи учения. Кои са тия лъжливи учения? – Те са ония елементи, мисли, желання, действия, които разрушават човешкото щастие, човешкия ум, човешкото сърце, човешката душа, човешкия дух, който всяват смърт, анархия и робство навсякъде и сковават нашия живот. – Кое е Учението на живота? Те са всички ония елементи, които дават щастие, благо, доброта, просвещение, които въздигат човешкия дух, човешкото сърце и внасят в него обич и любов към всичко – това е живият Христос. И затуй Той казва: „За да имате тия основни елементи, които да внесат във вас живот вечен, непременно трябва да познавате Бога“. В света трябва да се воюва. Но с кого? – Със смъртта. (стр. 169)

Ама казват: „Христос дойде и ни спаси“. Христос спасява умните и добрите. Никога Той не спасява лошите и глупавите хора. Спасява умните и добрите, които го слушат и изпълняват Неговото учение. На първо място Христос ни учи как трябва да работим за себе си. Той казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Пътят – това е метод, Истината – това е вашият ум, чрез който вие трябва да се запознаете с нещата, кои са добри и

кои – лоши, Животът – това е изкуство, с което вече знаете, как да направите плата да се облечете с него. (стр. 172)

Та, когато един човек е повикан да следва Христос, не трябва да казва „какво ще рекат хората“, а трябва да се приближи до Христос, да **приложи Неговото учение** и ще стане силен. (стр.173)

Трябва да приемем Христос в себе си, за да се свържем с Бога. И Християнството само тогава има смисъл, когато се научим да побеждаваме този живот, за да придобием оня, който е именно ценен за нас, защото донася знание, сила, благородство в нашите чувства, щастие, дава сила на духа да побеждаваме всичко. Да престане страхът в света от беднотия. Това е Христовото учение. (стр.177)

Прощение и спасение са две неща свързани. Туй, което наричаме спасение в Християнството, настъпва, след като сме минали двата периода на обръщане и покаяние към Христос. Той казва: „Давам ти нов кредит и те пращам пак в света да работиш“. (стр.235)

Някои мислят, че Евангелистите са били, като рибари, прости, неучени и че Исус Христос бил прост, неучен. Обаче, това съвсем не е тъй: Христос се е учил в небесното училище; Той нямаше нужда да се учи на земята. Аз се чудя на туй именно повърхностно заключение, че човек, който никак не се е учил, е можел да обърне света и да заведе хората при Бога. (стр.254)

Когато Христос е говорил за „вечния живот“, Той е бил много внимателен. Той е попълнил всички междини, съединил е световите в едно цяло: „духовния“ – със света на ангелите, „Божествения“ – със света на Троицата, „физическия“ – със света на хората – душите. Затова Той казва: „**Аз съм Пътят от Истината за живота; Аз свързвам тия два свята и водя едновременно и към света на ангелите и към света на Бога, на Истината.** Следователно, онзи, който ме последва и тръгне по тоя път, който Аз ще му посоча, ще намери онова необходимо

благо за своята душа – Божествения мир“. Затова Той още казва: „Мир ви давам, Моя мир ви оставям“. А мирът е чадло на Небето. Той е отгледан в жилището на Бога. (стр.260)

Тия три неща, за които ви говоря: вечен живот, Бог, Исус Христос; Път, Истина и Живот са свързани помежду си. Ако водата не извира из планинския връх и ако не потече по този път, по коритото на реката, за което Христос говори, не може да принесе очакваните блага. И от чисто християнско гледище трябва да се намираме близо до този извор. **Живият Христос е изворът, само трябва човек да знае как да пие от водата на тоя Извор.** (стр. 261)

Който има невестата – неделни беседи, XII серия, том II, 1929 г.

„Който има невестата, женен е“. Една сватба има на света и малцина са поканени на нея, защото не вярват. Ще дойде великият ден, когато всички хора ще бъдат поканени на голямо угощение. За този ден Христос е казал: „Идете, повикайте ги да напълнят стаята, да присъстват на угощението!“ (стр. 19)

Има хора, които от две хиляди години насам не могат да повярват, че Христос е излязал от Бога. Те искат да им се докаже това. Питам: ако започна да ви доказвам това, на моите думи ли трябва повече да вярвате или на Христовите? Ще вземе някой да разпитва, кой съм, откъде съм дошъл. Моите думи ли ще бъдат по-верни, или Христовите? Ако не вярвате в думите на Христос, целият свят не би могъл да ви убеди, че Христос е от Бога излязъл. (стр. 25)

Христос казва: „Сам Отец ви люби“. Идва час, когато всички хора ще минат по пътя на Христос. Всички хора ще минат през Неговите страдания и изпитания. Мнозина са говорили

и говорят за изпитанията и страданията на Христос, но те не знаят причините, поради които Той е бил подложен на тия изпитания. (стр. 35)

„Сам си Отец ви любя, понеже повярвахте, че аз от Бога излязох“. – Двете важни думи в този стих са: Отец е Бог. Значи, две важни положения има в този стих: Отец ви любя; и от Бога излязох. Христос е съединителната нишка между тези две положения. Това показва, че всеки човек трябва да има отношения към Отца, към Христос и към Бога. Като прекарате тези три думи в ума си, вие ще намерите техния дълбок смисъл. Някой казва: Аз вярвам в Бога. – Щом каже така, аз зная, че той в нищо не вярва. Защо? – Защото думите „аз вярвам в Бога“ са архаични. Всеки вярва в нещо. Един вярва в Бога, друг – в Христос, трети – в Отца. Това не е никаква вяра. **Докато не съедините трите положения – Отец, Христос и Бог – в едно, вашата вяра не е пълна, не е истинска.** Отец е началото, откъдето започва проявата на човешкото съзнание. Христос е живата природа в човека, която работи за неговото развитие. Бог е мястото, откъдето се взимат всички материали за съграждане на бъдещето. (стр. 37)

Христос казва: „Всичко, каквото Отец ми има, мое е“. Тогава, ако вярвате в Христос и вие можете да кажете: „Всичко, каквото Христос има, наше е“. Лесно е да се каже, че всичко, какво Христос има, наше е, но който каже това, той трябва да е готов да изпълни волята на Христос. Христос е емблема на Великата Любов в света. (стр. 45)

И Христос каза на учениците си: „Аз отивам при Отца си, но пак ще ви видя“. Ето, две хиляди години изминаха от това време, но Христос не е престанал да се явява на хората. (стр. 62)

Преди две хиляди години евреите се поставиха на изпит да се провери, доколко те познават Бога, но не издържаха. Те срещнаха Христос на пътя си, но Го разпяха. През времето на обоевропейската война, съвременните християни се постави-

ха на изпит да се провери, доколко Христовото учение беше легнало в основите на техния живот, но и те не издържаха. Те бяха в състояние да предотвратят войната. Ако цялото духовенство и всички християни бяха се обърнали към Бога с обща молитва, войната щеше да бъде предотвратена – никаква война нямаше да стане. (стр. 69)

За да проникне Божията Любов между хората, те трябва да са свързани с един общ елемент – с Христовия Дух, с Христовата кръв. Казано е в Писанието: „Който има Духа Христов в себе си, той ще бъде спасен. Който няма този Дух в себе си, той няма да бъде спасен“. Христос кяза на учениците си: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си. Като чува тези думи, учениците Христови се съблазниха. Те ги приеха бууквално. С това Христос искаше да каже: **„Ако не приемете думите ми по дух, нямате живот в себе си“**. С други думи казано: Ако не дадете място на Божественото, вие нямате живот в себе си. Наистина, Божественото осмисля всичко. (стр. 75)

Докато беше на земята и Христос не беше свободен от противоречия. След него вървяха фарисеи и садукее, които спореха, поставяха Го на ред противоречия. Като видя, че евреи бяха влезли в храма и продаваха гълъби, Христос взе камшик в ръката си и ги изпъди навън. Те Го запитаха: Кой ти даде право да ни биеш? Кой ти даде право да ни пъдиш навън? Казвам: Когато Любовта дойде в света, тя знае, по какъв начин да възстанови нарушените Божии закони. Защо Христос не взе дърво и с него да изпъди продавачите на гълъби от храма, а взе въжета и направи камшик, с който ги прогони? Мнозина и досега не могат да отговорят на този въпрос. При това търговците не дочакаха даже Христос да ги удари с камшика. Те веднага излязоха навън. Христос се възмути от тяхната търговия, от това, че позорят свещените работи, позорят и себе си. (стр. 81)

Всеки трябва да намери Христос, защото Той внесе в живо-

та закона на любовта, който разрешава всички противоречия. (стр. 86)

Кръстът представлява дървото за познаване добро и зло, а Христос представлява живото дърво, на което се развиват листа, цветове и плодове. Казват, че Христос умрял на кръста. _ Не, Христос не умря на кръста, но каза: „Отче, в Твоите ръце предавам духа си, а тялото и дървото оставям на хората, да се разправят с тях, както знаят. Тялото на човека и дървото – кръстът живеят едно до друго. Като предаде Духа си на Бога, учениците Христови освободиха тялото на Христос от мъртвото дърво, от дървото на греха. Ето защо, Христос не умря, но предаде Духа си в Божиите ръце. За да излезе от тялото си, Христос трябваше да се освободи от мъртвото дърво, на което беше прикован с гвоздеи. Това значи: духът трябва да излезе от тялото си, да се освободи от ограничителните условия на живота. Такова е положението на всеки праведен човек, когато трябва да влезе във Вечния живот. (стр. 100)

Когато се намираше в трудни положения, Христос се уединяваше на специално място и там се молеше. Обаче, противниците Му и там не Го оставяха сам. Те идваха при Него да Го изкушават, да внесат смут, съмнение в душата Му – по този начин да разслабят Неговия тил. Те Му казаха: Празна работа е Твоята, нищо няма да излезе от нея. Много реформатори се явиха като Тебе, но нищо не направиха. (стр. 115)

Спасението не е механически процес. Той е **вътрешен процес, свързан с невидимия свят**. За да се спаси, всеки човек трябва да бъде във връзка с Христос, с Първия Човек, за Когото се казва, че е Баща на човечеството. Свещено е името на Христос, на Първия Човек. Не е така със съвременния човек. Той е изгубил светостта на своето име, защото е предпочел живота на смъртта пред този на възкресението. (стр. 117)

„Наклали огън“ (Йоан, 18:18). – В прочетената глава се говори за страданията на Христос, за Неговото съдене. И днес

още хората говорят за страданията на Христос, но няма защо да говорят по този въпрос. Днес Христос не страда, хората страдат, хората се разпъват един други. Като не разбират Христос, хората страдат, а с тях заедно страда и Христос от съчувствие. Преди две хиляди години още Той показва на хората, как трябва да живеят, но те не Го разбраха. Христос каза на учениците си: „Чашата, която Отец ми дава, да я не пия ли? Чашата, това е задачата, която Христос трябваше да реши. Той я прие, не се отказа от нея и правилно я реши. След това Христос каза на учениците си: „Идете да проповядвате и аз ще бъда с вас до скончанието на века“. Днес и учени, и религиозни хора пишат за Христос и казват, че Той е възкръснал и седи отдясно на Отца. И до днес съществува спор между религиозните, дали Христос е на земята, между хората, или на небето, между ангелите. Църквата поддържа, че Христос е отдясно на Отца. Сам Христос е казал за себе си: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“. Оттук се вижда, че Той слиза на земята между хората. Кое от двете е вярно, оставам всеки сам да си отговори. (стр. 123)

Ще кажете, че Христос е страдал. – Христос е страдал, за да ви покаже своята любов, своите знания, да ви даде идея, как можете да се свържете с Бога, да започнете новия живот, в който да реализирате своите добри желания. Всеки човек има желания, копнежи, които иска да реализира. Каквито да са тези желания, само Божественото в човека може да му даде сила да го реализира. Никому не казвайте желанията си, докато не ги реализирате. Докато не излезете от затвора, никому не казвайте, че можете да направите това. Христос никому не каза, че ще възкръсне, но като възкръсна, цели 40 дни говори на учениците си. От две хиляди години насам Христос не е престанал да говори на човечеството. Някои вярващи казват, че са видели Христос.

И тъй, докато човек не срещне Христос и не Го познае, от

него нищо не може да излезе. Щом срещне Христос и Го познае, той коренно се изменя: мощна сила прониква в душата му, здравето му се подобрява, чувствата и мислите се повдигат в по-висок свят. Това е от една страна. От друга страна, в живота на човека настанва известно влошаване, което в края на краищата, ще го изведе на добър път. Ето защо, когато Христос дойде на земята, Той ще донесе най-голямото нещастие, но и най-голямото благо. Той ще донесе страдания, но ще донесе и радости. Той ще донесе смърт, но ще донесе и живот. (стр. 125 – 126)

„Наклали огън“. – Желая и вие да накладете огън, да срещнете Христос и да Го познаете. Идването на Христос не е физически, външен процес. Няма по-велико нещо от това, да имате един приятел, в лицето на когото да виждате Христос. Това значи, винаги да разчитате на този приятел. Този приятел ще внесе в съзнанието ви светлина. Това е състоянието, което учените, както и религиозните наричат **„просветление на съзнанието, или светлина на съзнанието“**. Благословение за човека е да срещне поне веднъж в живота си Христос и да Го познае. Ако няколко пъти Го срещне, толкова по-добре за него. Една среща, един разговор с Христос, внася голяма светлина в ума и съзнанието на човека.

Съвременните хора се оплакват от недоимък в пари, в здраве, в знания. – И Христос не беше богат. Ще кажете, че Той поне в духовно отношение беше богат. Като слезе на земята, Христос остави парите на bankerите, те да се разправят с тях, а за себе си задържа сърцата на хората. **Христос абсолютно не се занимава с банкерство, обаче, държи точна сметка за сърцата на хората.** Каквито са сърцата на хората, такива са и bankerите. Но Христос познава методите и законите, чрез които може да отвара касите на bankerите.

„Наклали огън“. – Христовото учение носи този огън – огънят на любовта. Това учение носи вътрешна свобода, към която

всеки се стреми. Това учение иска от всички народи да направи един народ, какъвто всъщност съществува. Един народ съществува в света, а не много народи. Той е **Божият народ**, съставен от хора с високо Божествено съзнание. (127)

По-праведен човек от Христос не е имало, но и Той плака. Когато влезе в Йерусалим, Христос се просълзи. Защо? – Защото виждаше страданията, през които този град щеше да мине. (стр. 154)

Учениците Христови казваха: Покажи ни лицето Си и доста ни е това. Те искаха да видят лицето на Бога, но не бяха готови. Затова Христос им казваше: „Който е видял мене, той е видял и Отца“. Мислите ли, че ако Христос дойде днес на земята, хората ще Го познаят? И днес ще се повтори същата история, пак няма да Го познаят. Ако Христос дойде днес на земята, Той ще лъчеизпуска от себе си светлина и топлина, не по-ниска от десет хиляди градуса. Кой ще може тогава да се приближи при Него? (стр. 159)

Христос каза на Матей: „Ела след мене!“ Матей стана и отиде след Христос. Ако Христос каже днес на някого същите думи, той ще Го запита: Къде отиваш? Той ще иска да знае, къде отива Христос, за да си помисли, може ли да Го последва. Когато Христос ви покани след себе си, вие не трябва да срещнете нито един човек на пътя си, който да ви запита, къде отивате. (стр. 162)

И Христос, като Син Божий, дойде на земята да придобие нещо, да придаде нещо към своето съвършенство. Ще кажете, че Той не е бил абсолютен Бог, затова е трябвало да се усъвършенствува. Това са човешки приказки и разбирания. Вие трябва да разбирате думите, които Христос е казал: „Отец ми е по-голям от мене. Не дойдох да изпълня своята воля, но волята на Отца, Който ме е проводил“. Христос дойде да изпълни волята Божия, а с това заедно и да се самоусъвършенства. (стр. 166)

Христос казва: „Ела след мене“. Това значи: ела след мене

да ти покажа стъпките на Свещения. По-нататък Христос казва: „Който е видял мене, видял е и Отца ми. Словото, което казвам, не говоря от себе си, но говоря това, което съм чул от Отца си“. Със Словото си, Христос искаше да покаже на хората стъпките на Свещения, да им покаже начин да коригират живота си. (стр. 168)

Днес Христос отправя към всички своя зов: „Ела след мене!“ От този ден у вас ще потече нов живот, нови разбирания. Които разберат тези думи, те ще се зарадват; които не ги разберат, те ще се уплашат и ще изпаднат в положението на онзи ученик от времето на Христос, който казал: Учителю, позволи ми да отида да погребва баща си. Христос му отговорил: „Остави мъртвите да погребват умрелите си. Ти ела след мене! Това е проповядвал Христос. Който разбере учението Му, той ще придобие Вечния Живот.

Всички религиозни плачат за Христос и говорят за Неговите страдания. Въпреки това, светът и до днес още е пълен с просяци, със сакати, хроми, клосни. Днес навсякъде се говори за убийства, за престъпления, че този ще обесят, онзи ще обесят. Какво показва това? Това показва, че Христос и до днес още не е свободен. Всичко това се върши от християни, от последователи на Христос. В Негово име днес се вършат най-големите престъпления. (стр. 169 – 170)

Който тръгне след Христос, той ще изправи, ще намести своите външни и вътрешни удове, които от векове още са разместени. Какво по-красиво, по-велико от това за човека? (стр. 171)

„Ела след мене! Кой може да тръгне след Христос? След Христос може да тръгне само онзи, който е разбрал думите Му. Може да разбере думите на Христос само онзи, на когото умът е на място. Умът пък е на място само на онзи, на когото душата е дошла в него. Този човек разбира дълбокия смисъл на думите „ела след мене!“ Иначе, човек без душа ще разбере тия

думи буквално и ще изпадне в заблуждение. Като изтрезнее, ще каже: Сляп бях, но сега виждам. Който е разбрал думите на Христос, той е щастлив човек, той е намерил истината.

Сега, няма да ви поздравя с думите „Христос възкресе“, защото, ако за едни е възкръснал, за други още не е възкръснал. Ако някой ми каже „Христос възкресе“, ще го питам: Ходи ли в болниците да посетиш някои болни? Между болните ще намериш Христос. Ходи ли да посетиш онази вдовица, останала с четири-пет сирачета? Даде ли парче хляб на гладния? Щом казваш, че Христос е възкръснал, подразбирам, че си ходил между вдовиците, сирачетата и гладните, защото там е Христос.

Някой казва: Христос възкресе, парици донесе. – Не, Христос възкресе, истината донесе. (стр. 173)

Които разбират законите, те знаят, че всички чудеса, които Христос извърши, не са произволни. Те почиват на разумни закони. Има дълбоки вътрешни причини, заради които Христос е помогнал на неколцина, а не на всички страдащи. Христос казва за себе си: „Както ме е научил Отец, така правя“. (стр. 189)

Реалности и сенки –

Общ окултен клас X година (1930 – 1931), т. III

И Христос донесе на света ново учение, но много от последователите Му го изопачиха. Ако Христос дойде днес на земята, ще се чуди на тълкуванията, правени върху учението му. Пък и образът на Христос, както Го рисуват, не е верен. Ще каже някой, че е видял Христос. – Как Го е видял: като дете, като юноша или като 33-годишен? Христос не стои на едно място. Той и днес живее и работи за човечеството и коренно се различава от онзи Христос, Който е живял преди две хиляди години. Тогава Христос дойде между хората, но

те не Го познаха. Ако дойде днес, пак няма да Го познаят. (53)

Самоотричането, за което Христос говори, подразбира освобождение на човека от неговите лични желания. Поддържайте в себе си само Божествени желания. Те имат отношение, както към вашата душа, така и към душите на вашите ближни. (стр. 54)

Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“. Значи, като яде плътта Христова и пие кръвта Му, човек се свързва с Христос, т.е. приема Го в себе си, както приема въздуха, водата и светлината. (стр. 67)

Христос, обаче, приложи Божия закон. Той се отнасяше с любов към хората, но те не Го разбраха, вследствие на което евреите Го разпнаха. Те решиха да Го погубят, но останаха излъгани – на третия ден Христос възкръсна. (стр. 83)

Христос казва: „Аз съм живия хляб, слязъл от небето. Който ме яде, има живот в себе си“. Това значи: Човек трябва да приеме Словото в себе си, както хляба, да стане част от него, да живее Христос в него и той в Христос. При това положение Господ може да се радва и весели в нас. (стр.96)

Ето, целият християнски свят говори за Христа, но Христос не се ползва от това. И до днес още Той страда. И днес още хората Го разпъват. Високото положение не носи щастие. Един художник нарисувал Христос със затворени очи. Не, Христос е с отворени очи. Той поглежда света и му помага. (стр. 119)

Днес всички хора страдат, оплакват се от лишения, защото още носят в себе си образа на страдащия, разпнатия Христос. Свалете този образ от себе си и го заместете с нов. Време е вече хората да носят в ума и в сърцето си образа на новия Христос, Който превързва раните на страдащите, утешава наскърбените, повдига падналите, възкресява мъртвите. (стр. 120)

Христос дойде в света да постави мост между ада и рай. Той показа на човечеството пътя, по който може да излезе от мъчнотиите и страданията, от неблагоприятните условия и да влезе в радостта и веселието, при благоприятните условия на живота. (стр. 126)

Когато Христос се яви на учениците си и им посочи на брега жарава, на която се печаха риби, с това Той искаше да им каже, че докато мислите и чувствата на човека не се опечат на огъня, те нямат сила в себе си. (стр. 187)

Ако участвате в страданията на Христос, ще участвате и в Неговите радости и благословения. Христос пострада, за да възстанови хармонията в света, да примири хората с Бога. (стр. 199)

Христос прояви любовта си, като се пожертвува за човечеството. Той прие страданията, за да спаси хората. (стр. 202)

Мнозина мислят, че като дойде Христос втори път на земята, ще им даде диплом за завършен курс на житейската музикална школа. Диплом се дава на ония, които са положили изпита си. (стр. 214)

И Христос е прилагал песнето като метод за тониране. Казано е в Евангелието, че на „тайната вечеря“ Христос и учениците Му изпели една песен, след което излезли вън. (стр. 219)

Има два закона, по които човек върви: законът на Христос – закона на любовта и старият закон. Христовият закон подмладява и възкресява човека, а старият закон прави човека още по-стар, отколкото е в действителност.

Из Спомените на Елена Андреева (1899—1990)

Една от трите стенографки, имала смелостта и доблестта да заяви:

„За най-голяма изненада, след заминаването на Учителя, ние които бяхме на Изгрева, успяхме да се убедим в думите на Учителя. Те се сбъднаха така, както той каза. Ние преминахме през всичките етапи. Всички бяхме подложени на изпит. А преди това бяхме претеглени на българския кантар — така както каза Учителя. Бяхме претеглени, преценени и бяхме бити както трябва. Но не ни пребиха. Защото ни биха със собствените камъни. Нали българската поговорка така казва: „С вашите камъни — по вашите глави.“ Тази поговорка се оказа окултен закон и ние проверихме, че той е верен и точен. Получихме такава оценка каквато трябваше. Затова днес Изгревът го няма. Но запазихме Словото и можем да ви го предадем, за да сътворите в себе си духовния Изгрев. Ние ви оставяме Словото на Учителя. Това не е малко за вас, следващите поколения. Днес, физическият Изгрев го няма. До края на декември 1972 год. той бе окончателно разрушен. Остана духовния Изгрев, който е сътворен от Словото на Учителя. Ако запазите Словото на Учителя, чрез Него може да се доберете до духовния Изгрев.“

1. Стотици пъти Учителя е казвал: „Не се критикувайте!“ Съветваше ни да намираме по една добра черта един в друг и да мислим за нея. По този начин да търсим Доброто във всеки един от нас.

2. Школата има един Учител, този Учител е безсмъртен и не може да бъде заместен от никого! Дори ако всички братя и сестри се съединят в едно, пак не можем да дадем идеалния ученик! Ето, това беше задачата, която Учителят ни даде като направи подарък на Симеон. Тоест всички ние

трябваше да имаме по една изработена добродетел и като се съберяха всички добродетели в едно, те щяха дадат образа на идеалния ученик. Това нещо тогава не го разбрахме. Разбрахме го по-късно, когато Симеон започна да претендира, че с този жест на Учителя, с ябълката, която е получил, е бил определен за Негов заместник. Ето ви една нелепост. И една поука.

3. „Аз си свърших Моята задача тук на земята. Аз ще си замина. Но вас духовете, ще ви заключа на земята. Но за да не се огранича, ще ви оставя ключовете, когато си завършите вашата работа тук на земята, да си отворите сами и да дойдете при мене.“

Петър Дънов — (В един от разказите на Методи Константинов)

4. През 1923 година на „Оборище“ 14, Братството построи салон и Учителят за пръв път говори там. В този салон ние престояхме пет години, след което се прехвърлихме в новопостроения салон на Изгрева. Беше 1926 година, когато възрастните приятели решиха да се направи от Братството организация, да се въведат организационни норми в живота му.

Всички говореха, че Братството трябва да стане по-организирано, че всеки си прави каквото си иска и че няма никакъв ред, че трябва някаква дисциплина да се въведе, че трябва да се направи устав, че трябва да се направят членски карти, в които да се вписва членски внос и изобщо да бъдем образец на идеална вътрешна и външна организация. Дори смятаха да въвеждат униформи, за сестрите една, а за братята — друга. Приятелите бяха решили да поставят този въпрос пред Учителя една сряда след беседата. Въпросната сряда дойде, но Той не дойде. Учителя изпрати по брат Тодор Стоименов едно писмо в бял плик. Писмото беше в три реда и гласеше:

„Когато Любовта царува, смут не става.

Когато Мъдростта управлява, редът не се нарушава.

Когато Истината грее, плодът цъфти и зрее.“

Учителят отговори с това писмо.

Нас може да ни организира само Духът!

5. Веднаж Учителя каза: „Ние няма да правим от Учение-то църква. Ако някой се опита да направи църква, аз ще я разруша.“

Друг път Учителя заяви: „Ако от моето Учение направите религия, аз ще я разруша.“

6. Учителят ни идваше много често тук на гости. Когато идваше разговаряхме за беседите и всички проблеми около тях, нали ние бяхме стенографките, ние дешифрирахме беседите и ги подготвихме за печат.

7. Дразгите в братството след онези две бомби, за които споменах, подготвиха почвата за избухване на третата бомба на Изгрева. Първата бомба бе взривена след отпечатването на книгата „Учителят“ /работа извършена от Борис Николов/, втората бомба бе взривена след отпечатването на песнарката на Мария Тодорова. А третата бомба бе предизвикана чрез финансовата ревизия на Братството.

8. Всички ръководители на Братствата от България се събраха през 1949 година в Айтос и там се състави и одобри братският устав на „Общество Бяло братство“. Там се избра пожизнено Върховен братски съвет от седем души, за вечни времена, докато са живи на земята.

9. А приятелите искаха стари форми, които ги имаше в света, искаха чрез тях да заставят другите да им се подчиняват. В Русе бе направена и комуна. И какво стана накрая? Комуната се разтури, членските карти и уставът не успяха да задържат единството на братството в Русе. Изпокараха се за имотите. Тази форма се разпадна. Защото не е по Учителя.

10. Защото онзи, който има връзка с Бога на него не е нужен посредник между него и Бога, не са му нужни устав, членски карти, ръководител, Върховен братски съвет. Защото той има

връзка с Бога, знае каква е волята на Бога, и за да бъде ученик в тази Школа, трябва да изпълни Волята Божия.

11. На 6 декември 1957 година натовариха 19 камиона с литература от Изгрева и я унищожиха чрез претопяване. Това бяха беседи на Учителя. И това го направиха не чуждоземци, не чужди завоеватели, а българи.

12. „Изберете сега една комисия по вдъхновение от Братството от седем души за да следи за общия ред. За една година да бъдат избрани, а след една година — други.“ /Петър Дънов-Учителя/

13. Из „Работа на окултните сили“, стр.10

„Една от главните мъчнотии е, че вие се стараете да поправяте неща, които не се нуждаят от поправяне. Вие искате да сложите ред и порядък. Това общество си има свой ред и порядък, то си има ръководство от друго място. Сега вземете за пример, защо вие не харесвате това общество. Вие казвате: какво ще кажат хората, какъв е Уставът на това общество? Я вижте, как е нагласен светът! Ами че какво се нуждае това общество от устава? Като имат другите общества устава, защо не седите при тях? Всичката ви грешка седи в това, че вие искате, като дойдете тук, да се проявите както в света. Не, тук ще се проявите най-естествено, по Божествено.“ /Петър Дънов-Учителя/

14. През 1948 година Братският съвет направи постъпки за юридическо признаване на общество „Бяло братство“. Тогава беше направена една фатална грешка., като се подаде молба да бъде регистрирано обществото към Комитета по вероизповеданията, в който влизат православната, католическата църква и всички други видове религии и секти. А това не е религия, нито секта, това е Школа, а не верска общност „Бяло братство.“

15. Из „Настанало е Царството Божие“, седма серия, печатница Малджиев, Русе, стр.9

„Някои казват, че Бялото Братство е в България. Голяма

чест е направило то на България, ако мислите, че то е тук. Всемирното Бяло Братство не може да избере такъв малък народ за свое седалище. То не е избрало нито Англия, нито Франция, нито Германия, нито Русия. Другаде си има То свое седалище.

Българите трябва да знаят, че свободата им е дадена от Бялото Братство. И ако съгрешат, Белите братя ще се разправят с тях. Бялото Братство не е нещо видимо, то не е секта, не е църква, то е нещо живо извън тези покварени условия, в които живеят хората. Тъй както живеят хората сега, това което имаме не е Братство.

В една от миналите се беседи аз определих: брат е онзи, който от излизането си от Бога до връщането си при Бога, през всичките съществувания, ти е бил брат. Брат ти е този, който при всичките условия на живота си е бил готов да се жертвува за теб.“

16. Значи ние, учениците от Школата бяхме при нозете на Великия Учител и слушахме и нищо не изпълнявахме. Велико беше нашето непослушание! И всеки правеше това, което му изнасяше.

Тези няколко фрагмента от спомените на Елена Андреева са изложени с едничкото намерение да спомогнат за намирането на правия път към Изхода от Великото непослушание, което като признание прави чест на осъзнаващите го, но още по-добре е, да се избягват поне донякъде някои от грешките, причинени от невслушването и невникването в напътствията на Учителите в Школата на Живота. /Учител в Школата на Живота, според Учителя е всеки, в който действа Духът на Истината, тоест да отговаря на горепосочените критерии за Истинност./

22 януари 1995

Издателство
Хелиопол

ЗАЩО РАБОТИТЕ В БЪЛГАРИЯ ПРОДЪЛЖАВАТ ДА ПРОДЪЛЖАВАТ ДА НЕ ВЪРВЯТ

(Диагностика на заболяването на българската нация –
началото на 2007 година)

1. Задавайки този въпрос, нека се опитаме да намерим за пореден път, отговор. Защо в България работите продължават *да продължават* да не вървят? Отговаряйки на този въпрос, ние правим диагностика на заболяването на нацията към периода – начало на 2007 година. Може би, защото главите на тази нация, наречена българска, състояща се в гените си основно, от траки, древни българи, славяни, /но в нея има и евреи, турци, арменци, помаци, цигани, и още/...са наистина много твърдоглави, тъй като отказват да възприемат истината, че Животът, това е Училище, което действа днес, че всеки път след дадено събитие, има някаква поука, и че след поредния урок на живота следва осъзнаване на допуснатите грешки и **опит да не се повтарят до безкрайност едни и същи такива**. И когато след всеки един урок, в Училището на Живота, съответно не се взема поука, от погрешките, затова и те се повтарят до безкрайност. **Особено тези, свързани с управлението на страната отвън от чуждестранни небългарски фактори**. Понастоящем половината българи искат очевидно възмездие, поради вроденото им чувство за справедливост, тоест те искат допусналите погрешка комунистически дейци или партийни ръководни кадри, да си признаят, или **поне да се покаят**, и най-вече **да отстъпят местата заемани от тях в държавата**, неотлъчно преди и сега. А това означава промяна. **ПРОМЯНА!** Другите, които са очевидно в апарата на държавата, за които става дума, които неизбежно са допускали в последните

десетки години на властта, своите погрешки, те очевидно не възприемат това, защото за тях пък, промяната означава сваляне от трапезата.

2. Факт е, че един обществен организъм трябва да се управлява от разумни същности, които ако приемат че в управлението на държавата не е прието да се допускат до безкрайност погрешки, неизбежно стигат до **становището за промяна на ситуацията**. Да, но ако са разумни! А всеизвестно е, че не винаги в управлението на днешните държави действа разума. Обикновено действа страха, да не се загуби връзката с хранилката, връзката с местото, откъдето идва препитанието и всичко от тука се настройва по погрешен път. По настоящем, една група от хора отказват да си признаят погрешките, защото за тях това означава бъдещо безпаричие, виновност, нарушаване на комфорта, а и даже излежаване на част от останалите им години в условията на затвора. Цялото общество, зависимо от тази малка част от хора, всъщност осъзнало необходимостта от покаяние на тези люде, обаче **страда от техния страх да се откажат от топлите места, тоест от властта**. Отделно от това, че властта и финансовата сила е в ръцете на тези малцина люде! Техни са групировките, техен е сенчестия бизнес, техни са чиновниците в министерствата, техни до вчера бяха и самите избори! Затова и днешните депутати в парламента, ги изцяло обслужват. Какъвто и законопроект за оправяне на положението да се предприеме, не е ли от полза на управляващата олигархия, той се блокира. В същото време, България се нарежда сред страните с абсурдни форми от типа – облагане с данък на хазарта 8 процента, докато облагането с данък на книгите е 20 процента. А иначе всички осъзнават, че нацията има нужда от книжовност и образование, но парите от хазарта и сенчестия бизнес, управляват парламента. Развитие не се получава върху шахматната дъска. Обществото осъзнава

всичко това, но като че ли нищо не може да се направи в страна като България. Затуй и развитие няма, кръстовищата са задръстени, някой сякаш е поставил тампони във възловите места на енергийното оросяване на страната. Организмът на България линее, липсва нужното количество кръв за да се оросява цялостния организъм на нацията. А където няма развитие, там животът не тече. Там произтича една агония, един процес на оцеляване на група търтеи. Едно жалко съществуване, водещо до пропиляване на човешки потенциал. **Народът в лицето на мнозинството не вярва, че нещо може да продължи по стария начин, със старите фигури.** Поради това и никакво развитие не се наблюдава на процесите. Едно затлачване, едно заблацияване.

3. Бетонните мозъци от старозаветен тип, които отказват да се вгледат в собствените си погрешки, не желаещи да се покаят, са се вкопчили отчаяно в една нова хипотетична **постройка наречено ново светло бъдеще на Европейски съюз** и считат, че в него ще могат да се скрият и потулят направените погрешки чрез майсторски приложената философия на позитивното мислене. „Напред ще вървим само, като не се конфронтираме с никого, и като създаваме само положителни образи към бъдещето. С положително мислене и поставяне край на всякакви вражди и търсене на покаяние!“ Това е накратко философията на новите апаратчици, синове и внуци на старите комунистически функционери и висши партийни кадри. Синове и внуци, а може би, обикновени прислуги на кадрите в Държавна сигурност. Сега те държат богатството на страната. „Безнаказано напред“, заяви уверено един от новоизпечените телевизионни водещи на една по старозаветному скроена Нова телевизия. Тоест разчита се на възможността, българските балкански обагрени в ДС стил, Авгиеви обори да се размият в общите европейски проблеми, европейски обори. Да, методите и скритият апа-

рат на старият екип на Държавна сигурност са просмукали нацията. Поне старото поколение в нея, със сигурност. Но какво да прави младото, което не е нито внуци, нито синове и дъщери на тези специални кадри. В малките градове на България, хората продължават да бъдат управлявани чрез страх от безработица от бившите ченгета, обучени в колониите на болшевизма. Българският новоизбран президент, допуснал фундаменталната погрешка за чуждите фактори в управлението на икономиката, се готви за нови пет години. Старите погрешки как ще се корегират със същите фигури, не желаещи да ги осъзнаят?

4. Може да се прогнозира идеално, че при едно очаквано развиване на общите Авгиеви европейски обори, мръсотията ще стане още по-голяма, но също така може да се прогнозира, и че по-големите паразити, или търтеи, ще импонират върху по-малките в тези нови **Глобализирани обори**. По-голямата акула, в случая балканската, по-големите хитреци, балканските, ще се опитат да надхитрят европейските хитреци. Да, но българският Андрешко е роден в България и няма значение, как той се казва, даже и Софиянски-Бояджиев, да се зове, той си остава все пак Андрешко, един лукановски архетип. Лукав, хищен и пресметлив в борбата за своето его, хитър като невестулка, хищен като акула, ловък като пантера в битката за трапезата, но простоват и дребен като футболист и чиновник от балканско министерство. И така, българските Авгиеви обори, не се ли изчистят, те ще застрашат **чувството за подреденост на европейските чиновници**. А те, горките са скроени тясно, и не признават многостранен балкански стил в грабенето. За тях високопоставените европейски паразити, грабенето може да бъде само фино и то под масата. Това балканско ограбване като на длан, за тях това е просто глупост. За европейските търтеи, ограбването е позволено, но когато е под контрол, и когато

с едната ръка се граби, а с другата се възстановява ограбеното. Докато за нашенския търтей, ограбването е едно и също, само и само да се успее да се надхитри противника, от съседната махала или партия. Нашенецът – андрешко в политиката, гледа келепира и се е вкопчил в него, това му е живота, това му е веруюто. Свръхуплътнен в материята! Бай Ганьо в европейски дрехи. Само че зад днешния Бай Ганьо стои едно твърде скъпо шлифоване, образование за поддържане на неговия имидж. И маската върху него чрез тези нови методи на политическата козметика, го правят ненадминат в лукавството и хитростта. Той е с вратовръзка, съдържа своя емоционален израз, умее да се владее, използва галантни изрази и усмивки. Той има обръч от имиджмейкъри и фирми около себе си, които ги поддържат. Благият му тон ловко манипулира обикновения българин, неспособен да види зад телевизионното предаване грима и фалша.

5. Осъзнаването, че и в Европа няма да могат да минат балканските номера на бай Ганьо, е дълъг процес, който за условията на нашенския Андрешко, свикнал да си кара все по старому, все пак започва да тече. Но да се откаже от кокала – „какви ги говорите, само това – не, и никога – власт се дава и се взема“. Никога! „Не пускайте Властта, братя другари по бизнес и партия!“ И така, продължава агонията!
6. И за пореден път, се изяснява причината за това, че работите в България не вървят, се дължи на дебелоглавието и андрешковщината на една част от българите, които са де факто с небългарски произход. Но за това – с езика на фактите: **Кой всъщност продължава да управлява българските институции и защо на върха на всяка една институция, има винаги един не българин, ако не шеф, то поне заместник или негов секретар?**
7. За да изясним отново главната причина, ще трябва да си послужим с израза „старозаветни чугунени мозъци“, нещо

което очевидно е една черта на тези, които в продължение на години, десетки – повече от петдесет даже, продължават да са сред силните на деня и да се облажават от хранилката на властта.

8. В условията на 90 години чрез едно псевдодуховно направление, използващо позива за промяна – импулс зароден в сърцето на Людмила Живкова, се появи цяло едно направление в българската интелектуална и псевдоинтелектуална мисъл, включваща председатели на творчески съюзи, художествени колективи и артистични сдружения. Това направление, оглавявано от мастити фигури, които още по времето на Живков бяха, все със силните и върховните на деня, даде началото на **конформистката първоидея**. Антон Дончев бе вече написал своя „велик“ /в кавички/ роман „Време разделно“ и глашатаята на царстващата идеология бяха разтръбили защо този именно роман трябва да бъде велик. Да, **конформизъм**, това е болестта на нацията днес. Прегърбено поведение, преклонена глава, робски манталитет, ето затова не вървят нещата в този народ в нашите дни. Винаги, когато се появи някой, който иска промяна, то от лицето на т.нар Нисш астрал следват наказанията, които звучат като назидание: „само посмейте, така ще.... Редом до един абсурден Азис седи образа на една певица, която вечно пее за силните на деня и с гласа си доказва абсурда, че човек винаги когато има глас, даже и без сърце, той винаги е велик. И най-вече несменяем. Та може ли една нация в продължение на петдесет години да не породи един талант по-голям от този на болната и амбициозна Лили Иванова. Може и днес нейните почитатели да се възмутят, но това е истината, че в най-трудните години за нацията, тази певица е продължавала да живее своя сив и изпълнен с егоцентрична слава и славолюбие живот. Нима нацията не виждаше, че има и други все пак таланти, но не, винаги един и същ, на сцената. *Де*

да имаше начин да се работи поне по двеста години все с едни и същи кукли върху тази балканска сцена! Защо ограничени са фигурите ли? Защото трудно се изработват чугунени бетонни мозъци, разигравани лесно на конци върху сцената от балканските кукловоди /справка т.нар. Нисш астрал/

9. Най-големите паразити на нацията се готвят в наши дни през 2007 година да продължат статуквото. Те са тези, които не желаят никакви промени. Очевидно те са тези, с твърдите глави и неизлечимата болест. **Но защо тогава народът продължава да търпи тези паразити върху собствения си организъм?** Въпросът е справедлив, нали? А какво въобще би могло да се направи, при съществуващата невидима преса и скрита власт на стария управляващ кръг! Хватката е кадифяна, и всичко става по тяхна воля, та те дори не са се потрудили да си сменят вкусовете, една и също естрадна певица, едни и същи председатели на творческите съюзи и културата. Отдолу прозира – старият комунистически почерк на фините идеолози на партията! Каква промяна са извършили, освен тази в полето на бизнеса, и цялостната подмяна на ляво с дясно пространство. Дълбоките вкусове на израсналите в това обкръжение, включително и на техните деца, не са се променили. Е, техните днешни слуги слушат чалга и фолк! Как да се промени нещо даже и в културата, когато коренни промени в хората намиращи се в управлението на държавата на практика няма. Идеологията на българската перестройка бе: постепенно ще променяме боята, като пуснем козметично отначало въздуха от бутилката. Фина и майсторска режисура на Главния кукловод! И все се питат обикновените хора, кой е той, този кукловод, дърпащ конците на сегашните политици, и защо не го познаваме! **Но междувременно от неговите действия и режисура, болестта със сигурност се задълбочава. /Справка: За**

кукловода на един театър, може да се намери информация, когато се изучава играта на неговите подопечни кукли!/
10. И така, няма ли поне един лечител, който да се опита да постави диагноза на заболяването и с осъзнаването ѝ, да започне едно невидимо лечение! Очевидно, диагнозите са много, но лечител няма. Всички чакат Господа да излекува нацията! Всички чакат нещо да се случи, и никой не допуска, че Авгиевите обори като изчистване са дело на самите живеещи в тях.

11. Една рекапитулация на диагнозата дотук: първо и основно, **твърдоглавие**, второ, **нежелание да се вгледаме в погрешките си и да се поучим от тях**. Насадена, по-точно насилствено внедрена програма за **Поединично оцеляване и спасяване** – вкопчване в тази невярна програма, придружено от невярното допускане, че не е толкова важно, аз да съм добре, а това, че другите около мене, също да са зле. От което идва и съждението, щом всички не са добре, значи е нормално и аз също! *Неуважението, неизслушването на другия*, нежеланието да се запитаме, защо другият полага такива усилия и може ли от това, все пак нещо да се измени в Общото положение. *Загубата на вяра, че наистина нещо може да се промени* и даже и когато някой дойде и ни докаже, че това е възможно, тогава никой не му вярва. Казват, че българинът бил толкова много пъти лъган през последните години, че затова сега в момента повече на никого не вярвал. А иначе на Апостола, тоест Дякона всички вярват, обаче на теория. А когато опре работата до някой подобен на Левски, отново се случва стария сценарий. Разпятие – бесило за дръзналия да се опълчи срещу вековната система! Така ли е! Всеки един член на тази нация очевидно е осъзнал, колко е брутално смазваща силата на Нисшия астрал, т.нар. Колективно несъзнателно, което

уж няма име, но винаги точно откликва на всеки един ход за промяна на Системата, на статуквото. От това натрупано Колективно несъзнателно, насочвано умело от Главния кукловод, се определя всичко онова, което трябва да се случи на физически план в тази страна. Защото от това въздействие зависи изцяло хранилката. Така ли е! И ако и даже някой редови българин има вътрешно подкрепата на „Високия астрал“, тоест Силите над човека, примерно на даден светец, или пък ако има някой помощник Отгоре, то обичайното което става това е: че попът и царят разрешават и дават, но пъдарят или съседът не позволява. Нисшият астрал, това с други думи „Колективното несъзнателно“ над нацията, над българите, онова, което те са си изработили във вековете на своето пребиваване тук на тази територия наречена България, то това „Колективно несъзнателно“ управлява подобно на една система от лостове в ръцете на **Кукловодите**. Разбира се, следва и да се допълни, че всичко това се допуска от Бог, и даже и над тези сили на тъмнината, има една Велика Сила, която е очевидно Спасителят Христос. Защо Силата на Христос допуска тези кукловоди и тази манипулация чрез лостовете на Колективното несъзнателно! Да, това е един справедлив въпрос. Защото всъщност не Бог стои зад войните и престъпленията и т.н. Допускат се от Него, тъй като самите войни и престъпления са част от кармата на човечеството, наричана с краткото име Авгиеви обори. Еволюцията на днешното човечество протича понякога чрез методите на необходимостта, и т.нар. уроци в Школата на Живота, методи на възпитание, съществуват в името на еволюцията на всеки човек. Духовният Миров Учител Беинса Дуно, познат като Петър Дънов определя България като едно място на което се развива прословутата Диамантена воля. Но в същото време, на това място очевидно с твърдостта на диаманта се развива и едно ненормално

твърдоглаво нежелание за промени. Качеството Диамантена твърдост тук граничи с качеството „Твърдоглавие и нежелание за промени“.

12. На следващо място в диагнозата на заболяването на нацията трябва да се разположи едно много важно свойство, тоест недостатък на нацията, това е **покупаемостта и продажността**, които тука виреят и откъде ли са се породили, може би от все този лют стремеж за натрупване, алчност и пре-запасяване, произтичащи от слабата вяра в Бога, това желание за свръхоцеляване на всяка цена, физическо оцеляване. Оцеляване на всяка цена – но за сметка на духа и душата. Това вкопчване в сигурността, даже и когато Робството е от рода на замъка, а поробителят е с кадифени ръкавици. Няма митинги, няма протести, няма спонтанни акции, няма революции, едно възстание и то е било като че ли насила инспирирано от хора като Левски и Ботев, платили с живота си идеала, които пък впоследствие някои роби, „умни глави“ започват да считат за глупаци.
13. Е, какво защо да не си признаем, че в тази нация има мощно както Божие начало, но така и сатанинско начало. Редом до Бога в тази нация, върви и дяволът и най-високото му обкръжение. Е, ако се допусне, че за изковаването на диамантена воля, точно те пък се явяват необходимост! Но така или иначе, Господ сега вкарва българите с камшик в правия път, с метода на осъзнаването. И точно поради това и точно този метод на осъзнаването на погрешките се явява спасителен пояс за нацията в наши дни. Да се направи един катарзис, едно изчистване, но само **след осъзнаване на изминатия път и изживяно покаяние**. Покаяние за тези, които са допуснали грешките, да, покаяние. Да си признаят погрешките и да престанат повече да ги вършат. Покаяние!
14. Е, да, ама не! Защото в тази нация бяха внедрени десетките програми от НюЕйдж културата за положително мислене.

И то като капак на всичко допринесе сто процента за избликналия фонтан на погрешки от периода на 90 години. Едните дойдоха и смениха другите, после отново се смениха, и отново и отново, а накрая се оказа, че всичките промени, просто са били козметични. Все режисирани от същата тази сила, която в началото просто е търсила начин да остане във властта. Същите тези хора впоследствие издигнаха философията, че пътят на новата европейска България минавал през не-конфронтация и етническа толерантност. **С благи слова, вълците в овчи кожи, оглавяващи цели партии, излизаха по телевизионните канали и заблуждаваха българския народ.** А той нали си е овчедушен открай време, добродушен и лесно воден за носа! И така този народ отново и отново ги преизбираше за водачи. И все един и същ лозунг: да няма насилие, да извършим безкръвна революция, да нямамо жертви. Изминаха години и се оказа, че от нацията не е останало много от Духа на Левски и Ботев поради подобна философия. Жертви пак имаше, и убийства, но те идваха винаги по строго определения План на Кукловода. Мнозина хора, които днес не умеят да излизат на митинги, нямат капчица солидарност и единство, те не умеят да мразят, но те и не умеят да обичат, те просто нямат идеал. Превърнали са се във варосани гробници, покрити с огромно лицемерие, и все повтарят и повтарят едни и същи приказки за „не-конфронтация“. Носещият лекарството го обявяват за екстремист, а нещо повече даже и за фашист. Накратко, хората в България, които претендираха да умеят да мислят, избираха все един и същ вариант, варианта носещ им сигурност, уж безкръвна промяна, но покрай илюзорна и режисирана сигурност вървеше и лицемерието – двуличното, и робството. Единствен Кукловодът на сценария си бе свършил работата. Всички след съответното действие оставаха излъгани и недоволни. И в резултат, перестройката се

извърши – но остана осъзнаването, че всичко е било режисирано и изводът: Роби!

15. Да, българите са роби, и те в момента ако го чуят това са готови да възневидят човека, който им казва истината. Малцина са тези сред истинските българи, **които знаят истинския лек**, пътя на жертвата, и отдавайки всеки ден по нещо от себе си, допринасят за олекотяването на ярема, ставащ все по-жесток и тежък.
16. Друг е въпросът, че диагностиката трябва да се направи тъй както на неизлечимо болен, без да му се съобщава отревистото. Да му се каже на народа причината за неговите страдания, в овчедушието и липсата на храброст, в робското поведение, внедрено в психологията на нацията. **Трябва все пак да му се каже на този народ дълбоката причина поради която и Господ го е избрал, но и в същото време, тъй както го е избрал тъй пък може и да го изостави.** На Господ роби не са нужни, а свободолюбиви духове. Време е за цялата нация да осъзнае истината, че вече век и повече, тя вкупом използва името на Дякона, но в същото време тя го експлоатира, защото нацията вкупом допуска обявяването на Левски за национален герой, но в същото време търпи вкупом името на „Левски – Сиконко“ /име на волейболен отбор, спонсориран от фирма Сиконко/. Кое то едва ли има нещо общо с великия жертвен пример на Дякона. На нацията като че ли една зла сила е показала примера с Левски и то така, че да не смее никой да го следва. Та всъщност кого сте виждали господа българи да бъде следовник на Дякона. Нация от страхливци, ще ни каже той от другия свят. Нима за тия тука, увиснах на бесилото, та те половината ме смятат за глупак. Въпреки че са си сложили портрета ми зад своите луксозни кабинети. Така ли е българи! Истината е тежка за осъзнаване! И какво общо имат днешните българи с този дух възплътил се в Дякона! Та те сега щяха да го обвинят

ако бе жив в наши дни в новото наименование – тероризъм. И пак щеше да увисне или от предателство или пък от неразбранщина и андрейковщина. Колко българи днес биха повторили клетвата на Дякона и биха се заклели в неговия пистолет и кама! Да, от другата страна е хранилката, много по-силна от силата на камата и револвера! **Хранилката с която българите вкупом са държани под контрол от чуждите фактори, управляващи ги от чужбина!**

17. Въпросът накрая се явява неминуем: Трябва ли всичко това да си го кажем? Не е ли това поредното черногледство на прага на „много красивите събития“ от влизането в Обединена Европа! Да, обличането на манекена Пис в Брюксел с българска носия! Красиво е! Но за една част от българите, които получават от това европейски заплати и на които се заплаща за поредното предаване на каузата на българския дух! Това не е никакво черногледство братя българи, това е просто едно необходимо **осъзнаване на хирургическата операция, която предстои**. Няма ли осъзнаване, няма и лечение на заболелия организъм! Без изчистване на Авгиевите обори няма да се мине в Пътя който ги очаква българите! И Минчо Минчевци, и Кабаивански, и Теодоси Спасовци, и някакви си Д2, и фолк певици, и Вали Балкански, и Илия Луковци, организатори на най-дългите хора за този изпосталял за истината народ, и милен Велчовци и Цветковци, и Слави Шоу Трифоновци ... и чалга и фолк певици, ... да продължаваме ли въобще нататък, всичко това вкупом се нарежда наедно. И всичко това го очаква само едно – забвение, ако България не бъде поета в ръцете на българите, тук и сега, точно сега!
18. Дошло е времето, българите да се разделят на две – българите които са Божия народ и другите Българи, които обикновено говорят по сателитната телевизия за другата България и все е техен микрофона! „Другите българи“ очевидно имат

други ценности, те се стремят към другите неща! Техни са банковите сметки, техни са и обещанията за другата Нова България. Тяхно е даже и регионалното структуриране на България на строго определени точно Шест региона, копие на една близоизточна страна! И така, очевидно е, даже и за децата, че днес в България живеят два вида българи. Има два вида Бългarii. Едната на трудовия народ – това са пчеличките, които преди обслужваха държавата на комунизма и неуморно изграждаха онова, което е останало днес от България. Другата България, това бяха апаратчиците, партийните секретари, сътрудниците на ДС, които поддържаха резиденциите и обслужваха комунистическия елит. Двете Бългarii след козметичната перестройка продължиха своето съществуване. Апаратчиците станаха бизнесмени и фирмите им забогатяха още повече. А пчеличките, трудовия народ, обедняха още повече, и увеличиха редиците на нисшата класа. Кой какъв народ е, всеки сам да си направи извода! Божи народ или сатанаилов народ! **Божият и сатанаиловият народ сред днешните българи, всеки един закъдето пътува, е крайно време, без много пластични операции, искрено и честно, да се самоопределят.** Всеки да попадне на своя влак! В своята посока! Щом едните продължават да натрупват и да заграбват, нека бъдат това, което са. А другите, нека също се определят в собствената композиция. За всеки от двата влака, своите пътници! Защото, не е добре да се кълнат вкупом всички, че Обединението правело Силата. Той като – „само обединението в Бога и Христа носи силата!“ А те – тези от „другата България“, все го изпускат този важен елемент. Може би, защото техния Бог не е Христос, нито Триединният Бог! А иначе, те все се обединяват, и в парламента, и в коалиции от партии, но накрая става така, че парите и силата на мамона ги събират. Затова е и дошло време за разделение! Време за незабавни действия!

От българите зависи част от съдбата на това човечество! На Господ не са му нужни препълнени зали с варосани гробници от артисти и музиканти! На Него му стигат искрени люде, станали като децата, които не понасят лицемерието и лъжата! Сред Божия народ на България дал Бог, мнозина такива!

19. **Забележка – притурка!** Ама, господине, кой сте пък вие, за да съдите, и да давате оценки – ще ми каже една госпожа немедленно, а не сте ли много строг към нацията, защо не почнете първо като оправите себе си! Не съдете така! И каква е тази критика! Учителят никога не е критикувал никого! А нима Христос не е бил благ! Престанете да поучавате хората, а вижте себе си, мислете позитивно, за да ви вървят нещата, иначе затова сте все без пари! Вие привличате негативното с това си поведение и тези си приказки! Престанете да оправяте света, той си е оправен от край време, оставете нещата в ръцете на Господа! Не давайте оценка за явленията! Гледайте положителното, а не отрицателното! Така с тези приказки вие въздействате върху негативното състояние на нацията! И още повече го влошавате! Трябва ви позитивно мислене, вместо това негативно, черногледо отрицателно поведение!

20. Ами, госпожо, аз да ви призная, сега пиша под заглавието, което вие сте изпуснали очевидно: Защо работите на българите продължават да **продължават** да не вървят! Разбирате ли, уважаема госпожо! Извинявам ви се, на вас, която сте почитател на медитацията, на разговорите с Бога на Доналд Уолш, на Ню Ейдж културата, на позитивното мислене. Аз не споделям тези методи на работа с днешния човек. Аз съм за Христово съзнание и култура и в тях съм убеден че няма да има място за никакво лицемерие. И точно поради това, не считам, че един човек е длъжен да отговаря всеки път, че е добре, когато всъщност като душа не се чувства така.

Човек просто трябва да бъде себе си. И не бива да следва никакви чужди авторитети, които не са преминали през неговото сърце. Дълбоко съм убеден в това, което говоря, и считам, че най-първа задача на хора като мен, е да **предупредят с биене на камбаната съзнанието на нацията**. Един човек и душа да чуят, ето ти една свършена малка работа. Но да се замъглява реалността и с розови очила, да се говорят медени приказки, това не е по духа на българските будители, просветители, и духовници – книжовници. **Когато се налага спешна операция, е необходимо да се познава анатомията на заболялия орган**. Медитацията не оправя работата по изрязването на рака, който е навлязъл в напреднал стадий на развитие из организма на нацията. Нацията е заболяла и се нуждае от спешно лечение. Позитивното мислене е добре дошло за клетките на рака. То приспива съзнанието и не му позволява да се съпротивлява на истинския враг номер 1, този който се опитва да изрита навън душата и да завземе пулта на управлението на целия организъм. С такъв противник никакви позитивни методи или медитации не помагат. Напротив, своевременното събуждане и локализиране на рака, се явяват спешни. На този народ, госпожо, **СА МУ НУЖНИ НОВИ ФИГУРИ**, нови жертвоготовни фигури и наставници, **които с личния си пример могат да му възвърнат вярата, вместо приказки за положително мислене и поведение**. Интересно защо, но все за положително мислене, говорят хора, на които портфейлът им е пълен. Досега не съм срещнал един човек, който без пари да има положително мислене. Вземете на човека материалното състояние и му дайте възможност да говори за положително мислене. Да, може би, твърде черногледо изглежда отстранни една такава диагноза, че трябва да се действа със скалпела! Да, **нужна е хирургия на българската душа!** Заболяла е от безверие в Бога! При това и прословутото дебело-

главие, твърдоглавие, да, но това са неизбежни болести, по пътя на узряването на тази душа за отговорностите, които ѝ се възлагат. С методите на положителното мислене, едва ли ще се спре болестта, препречваща пътя за осъзнаването на тази огромна отговорност. И даже и ако на тази душа, започнете с методите на положителното мислене, да ѝ наливате велики страници от древното минало, изпозабравени в паметта ѝ, то това ще се окаже, излишно, защото и при наличието на родова памет, и при наличието на съзнание за великото древно минало, няма ли я **силата на действието**, нацията се оказва като вързана. Ето защо, операцията по изкореняване на болестта е крайно наложителна и тази операция се явява единствено възможно чрез методите на осъзнаването, настъпило в резултат на изпитаните болки и страдания. Въпросите ми към вас, Госпожо, са следните: Как да се изчисти сметта при едни избори, на които хората трябва да гласуват без позитивизъм, и призови за не-конфронтация, а само по съвест! Физическата смес, която сега се балира и складира, забележете „складира“ и политическата астрална измет, която забележете сега за пореден път прави опит да управлява социалния организъм. И второ, как да се преодолее този лют индивидуализъм и нежелание у всеки да направи поне по един мъничък компромис в името на общото избавление. С призивите за не-конфронтация и политическо мислене, паразитите още повече укрепват своята власт, а боклука, който те оставят след себе си, увеличава площта на Авгиевите български обори.

Разбира се, че трябва да научим българите на положително мислене, което е загубил в бурите на последните векове, на този изстрадал народ, измъчен народ, на който му трябва повече вяра в Бога – да знае защо Бог го прекарва през това. Да се премахне натрупания ужасен негативизъм в мисленето и пове-

дението му. Но как ще стане това освен чрез личния пример на хора, които не говорят за позитивно мислене, а в същото време им е широко край врата. Следователно, заедно с изчистването и покаянието ще върви и този процес.

Нека разгледаме т.нар. привърженици на **Положително или позитивно мислене, стил „Анастасия – Мегре – Медиков“**, стил Ню Ейдж, стил „Разговори с Бога“.

Нека разгледаме и т.нар. привърженици на **Аналитично, осъзнаващо нуждата от покаяние и катарзис**, изчистващо направление, обвинявано, че е уж негативно, екстремистко, твърде реалистично.

Факт е, че както за една част от хората, така и за друга част, и двете направления вършат своята работа.

Затова, не е ли най-добре да съединим Двата подхода, тоест Двете макро програми: **Първата – дълбочинна и силова – „янг“** програма – „спомогаща изчистването на Авгиевите обори“, втората – „позитивистка“, „положително звучаща“, практична за съвременния обикновен човек, изгубил способността си да анализира и мисли, за по слаби духом люде, които предпочитат еволюцията като игрови модели – комични ситуации и пр..

Моделиране на ситуациите, и осъзнаване на причините за тях, анализ и осъзнаване, покаяние за грешките, когато моделираме, това не значи – конфронтация, а просто осъзнаване на погрешките и лицето от които те произтичат. Хората да могат да си отворят очите! Но това с показване на конспирацията, е разбира се, за по-силните хора. Слабият човек, очевидно не е готов, а и не иска да си отваря очите. Даже и да знае славното си минало, слабият човек предпочита лекия модел на себеразвитие. Да гледа само практично в близкия участък на пътя, за да не се спъне и падне! А после, постепенно, когато укрепне, той започва да се вглежда в изминалия участък, и да прави опити за прогнозира бъдещия си път!

Едното направление се стреми към изживяно Покаяние и национализация на заграбеното в материален план. Другото направление, се опитва да възпитава и спомага за хармонизацията, но самото то осъзнава, че без изчистване на старото тра-се, пътят напред е подпушен. Двете направления трябва да се съединят в името на възпитанието на нацията!

Противниците и на двете направления, са едни и същи, хора, това са търтеите и паразитите на днешното време, които са дошли тук на земята, за да си похапнат и изконсумират живота, за които понятия като Училище на живота, звучат идеалистично.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Очевиден е факта, че в българската народопсихология се е натрупал огромен пласт от негативизъм и безверие, съчетан с безнаказаност от страна на силните на деня. Но още по очевиден е и факта, че само с изчистване на Авгиевите обори, което ще стане чрез положителни конструктивни действия, може да се направи нова крачка към бъдещето.

Очевиден е факта, че трябва да се помогне на нацията в изчистването на старите кармични дългове, от рода на Авгиеви комунистически обори. Но и в същото време, нацията като организъм трябва да се приучи да не повтаря до безкрайност старите погрешки. От способността на нацията да започне да се усеща себе си *като единен цялостен организъм*, който да се старае да провежда своето еволюционно развитие напред, зависи състоянието на народа сега. Ако българите не се почувствуват като единен организъм и не поемат в ръцете си съдбините на тази древна със своята история страна, те очевидно по този начин показват своята неспособност да влезат в новото време. *Индивидуализа-*

цията и неспособността на всеки да прави компромиси със собствения си егоизъм, водят нацията до безпътица и дават възможности на паразитите да манипулират населението в тази страна. Очевидно страданията, които сега изтърпяват българите се дължат на липсата им на чувство за колективизъм и неспособността им да дадат отпор на чуждестранните фактори, разбиващи страната отвътре. Тези страдания обаче с всеки изминат ден, спомагат за разширяването на съзнанието на българина, по метода на болката и изживяната опитност. И един ден, нацията ще бъде в състояние да прогледне сегашните си погрешки като една изболедувана болест – наречена свръхиндивидуализация и недостатъчна връзка с Цялото наречено Бог.

И така, последно: В най-голяма дълбочина, защо са тъй големи изпитанията на този народ!

Защо работите в България продължават да продължават да не вървят?

Отговор:

Защото на българите е отредено да станат пионери на Новите човешки отношения, изпълнени с Нова етика, които ще напълнят като съдържание Новата архитектура на държавност. Нова Етика, и Нова държавност, за да се родят трябва да се изстрадат в днешния период от някого и после да се износят, да се родят.

Ето какво казва Мъдрецът: „Това са българите – осиромашали за стария и грешен живот, те са се отказали от всички заблуждения и търсят новия светъл ден, в който слънцето вечно грее, а Правдата строи нови пътища.“

15 януари 2007

Хелиопол

Съдържание

БЕСЕДИ НА ОКУЛТНАТА ШКОЛА – 1920 г.....	3
Общ окултен клас – Първа година „Трите живота“	3
Втора година – 1922	6
Трета година (1923 – 1924)Четвърта година (1924 – 1925).....	9
Пета година (1925 – 1926) „Козативни сили“.....	10
Пета година „Условия за разумния човек“	11
Шеста година „Отношение на простите истини към човека“.....	12
Шеста година„Неразрешеното“.....	14
Шеста година „Възможни постижения“	16
Шеста година „Четири крѳга“.....	17
Седма година (1927 – 1928) „Великото и красивото“.....	18
Седма година „Малки и големи придобивки“	19
Седма година„Добри и лоши условия“	20
Осма година (1928 – 1929) „Смени в природата“	22
Осма година (1928 – 1929) „Форми в природата“.....	23
Девета година (1929 – 1930)„Естествен ред на нещата“	25
Девета година (1929 – 1930) „Степени на съзнанието“.....	27
Девета година (1930) „Доброто оръжие“	29
Десета година (1931 – 1932)„Просветено съзнание“	31
Единадесета година (1931 – 1932) „Събуждане“	36
Единадесета година (1931 – 1932)„Законът и Любовта“	39
XI-та година (1931 – 1932)„Начало на Мъдростта“	40
Дванадесета година (1932 – 1933) „Новата мисъл“	43
Дванадесета година (1932 – 1933)„Работа на природата“.....	45
Дванадесета година (1932 – 1933) „Трите посоки“.....	47
Тринадесета година (1943 – 1944)„Новият светилник“	47

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

Втора година (1922 – 1923) „Допирни точки в природата“	49
--	----

Шеста година (1926 – 1927), „Посока на растене“	49
Седма година (1927 – 1928) „Божествената мисъл“	50
Осма година (1928 – 1929) „Отворени форми“	50
Единадесета година (1931 – 1932), „Живот и отношения“	51
Единадесета година (1931 – 1932)	
„Фактори в природата“ – том II	51
Съборни беседи (1921 г.), „Обяснения и упътвания“	51
Съборни беседи (1922 г.), „Обяснения и упътвания“	53
Съборни беседи (1925 г.), „Две свещени положения“	54
Съборни беседи (1926 г.), „Свещеният огън“	55
Съборни беседи (1927 г.), „Пътят на ученика“	57
Съборни беседи (1929 г.), „По Бога направени“	58
Съборни беседи (1933 г.), „Бъдещето верую на човечеството“	58
Съборни беседи (1934 г.), „Часът на любовта“	60
Съборни беседи (1941 г.), „Възможности за щастие“	60
Съборни беседи (1943 – 1944 г.), „Вечното благо“	62

МЛАДЕЖКИ СЪБОРИ

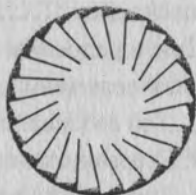
Първи събор (1923 г.)	65
Трети събор (1925 г.)	65
Четвърти събор (1926 г.)	66
Осми събор (1930 г.), „Право си отсъдил“	67
Рилски беседи (1931 г.), „Любов към Бога“	67
Рилски беседи (1932 г.), „Ценното из книгата на великия живот“	69
Съборни беседи (1939 г.), „Езикът на любовта“	70
Беседи от Учителя на 22 март и други, „Жал ми е за народа“	72
„Сродни души“ (I. I. 1922 г.)	73
„Да мисли“ (22. III. 1935 г.)	73
„Отец ме люби“ (22. III. 1936 г.)	73
„Баща и син“ (22. III. 1937 г.)	74
„Дигни одъра си“ (22. III. 1938 г.)	74
Беседи от Учителя – разни „Първи стъпки“ и други	75
Неделни беседи „Сила и живот“ – II серия (1915 – 1917 г.)	76

„Сила и живот“ III серия (1917 – 18 – 19 г.)	78
„Сила и живот“ – V серия (1922 г.).....	80
„Двата природни метода“ VI серия (1923 – 1924 г.)	84
„Заведоха Исус“ – VII серия (1925 г.).....	92
„До скончанието на века“ VIII серия (1926 г.).....	98
„За това се родих“IX серия (1926 г.).....	100
„Влизане“ – IX серия (1927 г.)	104
„Праведният“ IX серия (1927 г.)	105
„Мнозина казваха“X серия (1927 г.).....	106
„Ни мъж, ни жена“X серия (1927 г.).....	108
„Синове на възкресението“X серия (1928 г.)	109
„За съдба дойдох“ – XI серия (1928 г.).....	110
„Учителю благи!“XII серия (1929 г.)	111
„Голямото благо“XII серия (1929 г.).....	111
„Да ви даде“ – 1929 – 1930 г.....	114
„Духът и плътта“ – 1930 г.....	116
„Все що е писано“ – 1917 г.....	118
„Великите условия на живота“ – 1919 г.....	121
„Вечно подмладяване“ – 1943 г.....	123
„Да възлюбиш господ“ – 1919 – 1920 г.	124
„Дали може“ – 1917 г.	129
„Новият човек“ – 1912 г.....	134
„Ще управлява всички народи“ 1920 г. и 1922 г.....	137
„Живият Господ“ – 1922 г.....	138
„Новото човечество“ и разни	139
„Петимата братя“ – 1923 г. и разни	141
„Който дойде при мене“ – 1924 – 1925 г.	142

УТРИННИ СЛОВА

Първа година (1930 – 1931), „Абсолютна истина“	144
Втора година (1932 – 1932) „Сеятелят“	144
Втора година (1932 – 1933), „Дреха на живота“	146
Трета година (1934 – 1935), „Учение и работа“	147

Четвърта година (1935), „Ценната дума“	148
Пета година (1935 – 1936), „Трите радословия“	150
Пета година (1936), „Устойчиви величини“	152
Шеста година (1936 – 1937), „Той създава“	154
Шеста година (1937), том II, „Старото отмина“	156
Седма година (1937 – 1938), „Ликвидация на века“	158
Седма година (1937 – 1938), том II, „Красотата на душата“	159
1943 – 1944 г. – „Новото начало“	161
Последно слово, „Заветът на любовта – 1944 г. Том първи	165
„Заветът на любовта“ Том втори	166
„Заветът на любовта“ Том трети	167
„Сила и живот“ – Неделни беседи, IV-та серия – 1921 г.	168
Младежки събори – втори (1924 г.)	172
Беседи от Учителя: Новата ера, издигнете жената! (1931 г.)	173
Съборни беседи (непечатани) 1909 г.	175
Съборни беседи (непечатани) 1910 г.	175
Съборни беседи (непечатани) 1911 г.	176
Съборни беседи (непечатани) 1912 г.	179
София, 11 (24) август, 1913 г., неделя	183
Съборни беседи (непечатани) 1914 г.	183
Съборни беседи (непечатани) 1915 г. – В.Търново	186
„Сила и живот“ (1915 г.) – първа серия	187
Който има невестата –	
неделни беседи, XII серия, том II, 1929 г.	192
Реалности и сенки –	
Общ окултен клас X година (1930 – 1931), т. III	200
Из Спомените на Елена Андреева (1899–1990)	203
Защо работите в България продължават	
да продължават да не вървят	208

ИЗДАТЕЛСТВО ХЕЛИОПОЛ

„СЛЕДВАЙ СЪРЦЕТО СИ!“

КНИЖАРНИЦА „НОВОТО БИТИЕ“

София 1000, ул. Хан Крум 7 А /до пл. Славейков/

За контакти: тел. (02) 986-77-73 или 0887 025 404

e-mail: heliopol@abv.bg

Интернет сайтове на Хелиопол:

www.imadrugpat.org

www.heliopol.com

www.beinsa.org

www.7rilskiezeroa.com

Верига книжарници „Пингвините“

Книжна борса „Балкан“, (издателство „Май“)

Книжна борса „Полиграфически комбинат“ – „Дилек“

Книжарница „Новото Битие“ тел. 02 986 77 73

Книжарница „Астеля“ тел. 02 981 10 58

Книжарница „Новата Епоха“ тел. 02 981 32 79

Книжарница „Пентаграм“, тел. 02 980 82 54

Книжарница „Елрид“ тел. 02 986 71 26

Пловдив, верига книжарници „Нанси“

Пловдив, ул. „Цар Иван Александър“ № 16,

учебникарница „Чапъра“, тел. 63-36-59

Книжарница „Универсум“, гр. Варна

Книжарница „Ирида“, Стара Загора, ул. „Цар Симеон“ №101

Не ви казвам, че Христос е между вас. Не е между вас. Ще кажете: Един от нас е, тук е, някъде е седнал. Не е. Христос е... Знаете ли, какво значи "е"? **Той е на работа сега, не може да дойде между нас. Той се е стегнал и знаете ли, как работи сега? Знаете ли, какво значи работа! Той се е запретнал и работи тъй, както никога не е работил.** /стр. 188/

Да дойдем във връзка с Христос, но не Христос, като историческа личност, не като един евреин, който се е родил някъде и живял преди 2000 години. Но не и Христос при положението, като Син Божий, защото вие още не схващате думата Син Божий. Да дойдете във връзка с Христос, **като Принцип на Любовта, Който не помни прегрешенията на хората. Разбирате ли? Да се свържете с Христос, като един Извор, Който постоянно блика.** /стр. 270/

Учителя Петър Дънов
Из "Двата природни метода"
VI серия (1923 – 1924)